

ဂါယ

ਰਚੀਤ : ਪੰਚਰਾਮ : ਰਮਾਨਾਮ

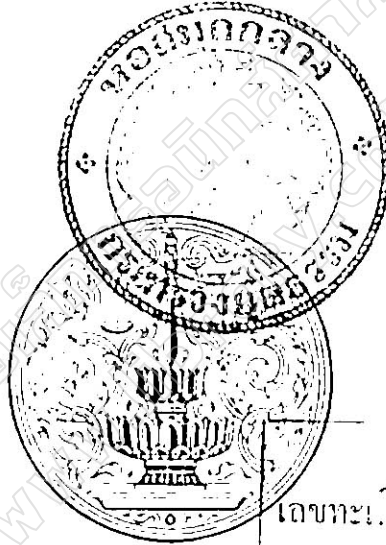

ศาสตราจารย์เกียรติคุณและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

กับ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

ครั้งที่ : ปีที่ฉบับ : ฉบับที่

เลขที่	109
วันที่	22
เดือน	3, 11
ปี	2527
ที่	2-1

10 ก.ย. 2527

ที่ระลึกในวันครบรอบ ๘ ปี แห่งการสถาปนา

๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๗

พระราชดำรัสตอบ
คำกราบบังคมทูลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
เนื่องในการเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง
และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
วันที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มีโอกาสมาเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ในวันนี้ อนาคตของชาติทุกชาติย่อมขึ้นอยู่กับเด็ก เพราะเด็กก็คือผู้ใหญ่ในเวลาข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลในธรรม เคารพต่อบทกฎหมายของบ้านเมืองเสียตั้งแต่ยังเยาว์ เมื่อเติบโตขึ้นพลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดี และประเทศจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ก็โดยต้องมีพลเมืองดีดังว่านี้ ข้าพเจ้าจึงมีความพอใจที่รัฐบาลของข้าพเจ้า อันมีกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ ได้มีความสนใจในปัญหาเกี่ยวกับการที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด และพยายามคิดหาทางที่จะอบรมบ่มนิสัยบุคคลเหล่านั้นให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า งานนี้เป็นงานใหญ่ งานใหม่ และเป็นงานที่ยาก เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องของการศาลเท่านั้น แต่หากมีความสัมพันธ์กับปัญหาการศึกษา ปัญหาทางเศรษฐกิจ และปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน (Public Welfare) อยู่ด้วย บัดนี้งานชิ้นนี้ได้ลงมือไปตอนหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าเจ้าหน้าที่กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือประสานงานกันในเรื่องนี้ต่อไป จนเราสามารถเปิดดำเนินการศาลคดีเด็กและเยาวชนได้ทั่วประเทศ ตามโครงการของกระทรวงยุติธรรม เพื่อเป็นความเจริญแก่ชาติบ้านเมืองของเรา บัดนี้ได้อุดมฤกษ์แล้ว ข้าพเจ้าจะได้เปิดป้ายที่ทำการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เพื่อดำเนินงานต่อไป

ขอให้ศาลและสถานพินิจคุ้มครองเด็กซึ่งจะได้ทำการเปิดป้ายนี้ จงเป็นศูนย์กลางและบ่อเกิดแห่งกิจการศาลคดีเด็กและเยาวชน เพิ่มพูนจิตานุจิตประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป เทอญ.

คำนำ

ระยะเวลา ๔ ปี สำหรับชีวิตของบุคคลก็นับว่าไม่มากนักในการพัฒนาจากเมื่อเริ่มคลอด เข้าสู่วัยเรียนรู้ชีวิตขั้นต้น แต่สำหรับชีวิตของหน่วยงานหนึ่งแล้ว ระยะเวลา ๔ ปี นับแต่เมื่อเริ่มต้นสถาปนา ก็ถือว่ามีการเติบโตและการพัฒนาเพียงพอที่จะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน ทั้งในทางเจริญและทางเสื่อม ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ได้ถือกำเนิดมาเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๓ จนถึงบัดนี้เป็นเวลา ๔ ปีแล้ว จึงเป็นวาระอันสมควรที่จะได้ทบทวนและประเมินผลงานซึ่งได้กระทำมาในอดีต และกำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนวางโครงการต่อเนื่องไปในอนาคต เราจึงจัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้น เพื่อให้ท่านได้มองเห็นการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น

ผลงานที่ได้กระทำมาในอดีต และกำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จและความบกพร่องที่จะต้องแก้ไขในอนาคต หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบเสมือนกระจกเงาที่ส่องสะท้อนภาพของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ว่าในระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา ได้มีความเปลี่ยนแปลงประการใดบ้าง ส่วนที่ว่าหน่วยงานแห่งนี้ได้ช่วยแก้ไขปัญหาสังคมและทำความเจริญให้แก่ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใดนั้น ประชาชนย่อมเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด เราเป็นแต่เพียงผู้สร้างและผู้จารึกเสียหนึ่งของประวัติศาสตร์เท่านั้น

ศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก มีวัตถุประสงค์ที่จะให้แสงสว่างแก่เด็กและเยาวชนผู้ตกอยู่ในความมืดมน และสร้างชีวิตใหม่ให้แก่เขาเหล่านั้น จึงเป็นงานเพื่อมนุษยชาติและเพื่อสังคมโดยแท้ งานเช่นนี้ย่อมจะประสบอุปสรรคขวากหนามและความยากลำบากนานัปการกว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม หากผู้ปฏิบัติหน้าที่และประชาชนตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ทั้งของรัฐและเอกชนร่วมมือกันอย่างแข็งขันและมีประสิทธิภาพ ก็เชื่อว่าเราคงจะได้เห็นสังคมใหม่ที่งดงามดังที่ทุกคนใฝ่ฝันอย่างแน่นอน

หนังสือเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมแรงร่วมใจของผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่
ทุกฝ่ายของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
จังหวัดอุบลราชธานี โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะผู้จัดทำอันประกอบด้วย คุณวัชรินทร์
บ่อเจกวิญญูสกุล ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี บรรณาธิการ
คุณพนม มิ่งไชย นิติกร ๕ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี และ
คุณสิทธิชัย ภูวะบ่อฉิม รองจำศาลฝ่ายประชาสัมพันธ์ ผู้ช่วยบรรณาธิการ นอกจากนี้
ในด้านการจัดพิมพ์ยังได้รับความอนุเคราะห์เงินทุนสนับสนุนจาก คุณประวิทย์ ศรีธัญรัตน์
ผู้พิพากษาสมทบ และ คุณฉัตร อ่อน ศรีธัญรัตน์ กรรมการสงเคราะห์แห่งศาลคดีเด็กและ
เยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งถ้าปราศจากท่านทั้งสองผู้มีจิตใจอันสูงส่งและงดงามแล้ว
หนังสือเล่มนี้คงไม่อาจปรากฏเป็นรูปเล่มดังที่ท่านเห็นอยู่ ณ บัดนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

วิชา มหาคุณ

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดอุบลราชธานี

สารบัญ

หน้า

พระราชดำรัส

คำนำ

ภาค ๑ อภิธานศัพท์ : บัณฑิต

การสถาปนาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี.....	๓
การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี.....	๑๙
สถิติคดีและผลงานการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ๒๕๒๓—๒๕๒๗.....	๓๓

ภาค ๒ อนาคต

โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมเยาวชนหลังปล่อย จังหวัดอุบลราชธานี.....	๔๙
สัมภาษณ์ทัศนคติเกี่ยวกับศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี.....	๕๕
ทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์บางท่าน.....	๕๘
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว....	๖๒

ภาค ๓ บทความ

เจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน.....	๑๐๒
การแก้ไขเด็กและเยาวชนโดยปรับปรุงสิ่งแวดล้อม.....	๑๑๗

ภาค ๑

อดีต : ปัจจุบัน

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.90.th)

การสถาปนาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

กับ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้เปิดทำการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๓ นับว่าเป็นศาลคดีเด็กและเยาวชนลำดับที่ ๕ ของประเทศไทย และเป็นลำดับที่ ๔ ที่ตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔ และมีการเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางในกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๕ เป็นแห่งแรกของประเทศไทย

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔ บัญญัติให้ตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนหรือแผนกคดีเด็กและเยาวชนในศาลจังหวัดขึ้นในทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร กระทรวงยุติธรรมและรัฐบาลจึงมีภาระที่จะดำเนินการจัดตั้งศาลสำหรับพิจารณาคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะขึ้นทั่วประเทศควบคู่กับศาลธรรมดา แต่จวบจนบัดนี้ประเทศไทยก็มีศาลคดีเด็กและเยาวชนเพียง ๖ แห่งเท่านั้น ซึ่งจะเนื่องมาจากการขาดแคลนงบประมาณ หรือขาดความเอาใจใส่ในปัญหาของเด็กและเยาวชนก็ตาม ก็ล้วนแต่เป็นเหตุที่ทำให้งานของศาลคดีเด็กและเยาวชนไม่อาจบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี แม้จะเปิดดำเนินการได้เพียง ๔ ปี ก็ต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนงบประมาณและอัตรากำลังที่จะทำให้โครงการต่าง ๆ ได้บรรลุผล แต่กระนั้นก็ตาม ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีก็ตระหนักถึงความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ในอันที่จะต้องแก้ไขปัญหาคดีเด็กและเยาวชนที่หลงผิดให้กลับตัวเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคม ดังนั้น จึงพยายามกระทำทุกวิถีทางที่จะให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และตามหลักการของศาลคดีเด็กและเยาวชน

จุดเริ่มต้นของการสถาปนา

เมื่อปี ๒๕๑๒ นายเสนีย์ วาทิน อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางในขณะนั้น ได้มีหนังสือติดต่อ นายทำนอง ดิควนนท์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค ๓ ให้ช่วยหาที่ดินในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อก่อสร้างอาคารศาลคดีเด็กและเยาวชนกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกับสร้างสถานฝึกและอบรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค ๓ จึงมอบหมายให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุบลราชธานี คือ นายอุดม บรรลือสินธุ์ ช่วยดำเนินการ ซึ่งในที่สุดก็ได้ที่ดินสร้างศาลคดีเด็กและเยาวชนและสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นที่ราชพัสดุของจังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ ๖ ไร่ อยู่ ณ กิโลเมตรที่ศูนย์ สี่แยกถนนขยางกูรตัดกับถนนพิษขจรสวรรค์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี ส่วนที่ก่อสร้างสถานฝึกและอบรมนั้น ยังไม่อาจที่จะจัดหาได้

จนกระทั่งในปี ๒๕๑๔ เมื่อนายอุทัย อติแพทย์ ดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ก็ได้ติดต่อ นายเจริญ ปานทอง ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ขอใช้ที่ดินซึ่งมีเนื้อที่มากพอสมควรเป็นสถานฝึกและอบรม ในที่สุดจึงได้ที่ดินสาธารณะ “หนองคอก่าน” ตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ติดกับถนนขยางกูร ระหว่างกิโลเมตรที่ ๑๔-๑๕ เนื้อที่ ๒๒๙ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา ด้วยความอนุเคราะห์ของกระทรวงมหาดไทยเป็นที่ตั้งสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

เกี่ยวกับงบประมาณในการก่อสร้างนั้น คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๓ เห็นชอบด้วยในหลักการและอนุมัติให้ดำเนินการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ แต่กระทรวงยุติธรรมยังไม่ได้รับงบประมาณในการก่อสร้าง จนถึงปี ๒๕๑๙ จึงได้งบประมาณเริ่มแรก จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในปีต่อมาก็ได้รับงบประมาณค่าก่อสร้างตามลำดับ คือ ปีงบประมาณ ๒๕๒๐ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๒๑ จำนวน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท กับโอนงบประมาณค่าก่อสร้างศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง มาสมทบอีก ๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๒๒ จำนวน ๒,๘๕๕,๐๐๐ บาท และสุดท้ายปีงบประมาณ ๒๕๒๓ ได้รับ ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวมงบประมาณค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ๒๕,๔๕๕,๐๐๐

บาท โดยทั้งหุ้นส่วนจำกัดไทยดำรงก่อสร้างเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ตัวอาคารศาลและสถานพินิจเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น กว้าง ๑๓ เมตร ยาว ๔๒ เมตร ชั้นบนสุดเป็นที่ทำการของศาล ประกอบด้วยห้องทำงานผู้พิพากษา ห้องพิจารณาคดีอาญา ๒ บัลลังก์ คดีแพ่ง ๑ บัลลังก์ ห้องผู้พิพากษาสมทบซึ่งปัจจุบันดัดแปลงเป็นห้องสมุดและห้องธุรการ ศาล ชั้นที่สองเป็นที่ทำการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ชั้นล่างเป็นห้องประชุมและห้องควบคุมเด็กและเยาวชนที่เบิกตัวมาศาลหรือรับตัวมาจากพนักงานสอบสวน ส่วนสถานฝึกและอบรมนั้นประกอบด้วยอาคารที่ทำการ อาคารนอน โรงครัว โรงเรียน โรงฝึกงาน หอถ้ำน้ำ มีบ้านพักข้าราชการ เรือนแถวสำหรับเจ้าหน้าที่แยกต่างหากอีกส่วนหนึ่งด้วย

ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

การสถาปนา

อาคารที่ทำการศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๒๐ โดยนายเสมา รัตนมาลัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และทำพิธีเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๓ โดยนายอุทัย อติแพทย์

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้กล่าวรายงาน และนายศิริ อติโพธิ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานในพิธีและเป็นผู้กล่าวเปิด

ในตอนหนึ่งของคำกล่าวรายงาน นายอุทัย อติแพทย์ ได้ยั่วว่า “ศาลคดีเด็กและเยาวชนเป็นศาลสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ มีเจตนารมณ์และวิธีการแตกต่างจากศาลธรรมดา กล่าวคือ สำหรับคดีอาญานั้นมุ่งที่จะค้นหาสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อการบำบัดสงเคราะห์และแก้ไขด้วยการฝึกอบรมฟื้นฟูจิตใจให้กลับตนเป็นคนดีมีวิชาชีพติดตัวไป ประกอบการทำมาหากินสืบต่อไป ยิ่งกว่าที่จะลงโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนคดีแพ่ง...ก็มุ่งที่จะพิทักษ์รักษาคู่ครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสิทธิและทรัพย์สินตลอดจนสวัสดิภาพของผู้เยาว์ ทั้งนี้โดยมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กเป็นเจ้าหน้าที่สำคัญที่จะรวบรวมข้อมูล และเสนอความเห็นต่อศาลเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด และดำเนินการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ตลอดจนการสอดส่องดูแลให้ผู้ใช้อำนาจปกครองปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ สวัสดิภาพ และอนาคตของผู้เยาว์อย่างแท้จริง”

ประธานในพิธีได้กล่าวตอบมีใจความตอนหนึ่งว่า “อนาคตของประเทศชาติย่อมขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชน เพราะถ้าเด็กและเยาวชนได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี เคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองเสียแต่ยังเยาว์วัยแล้ว เมื่อเด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นประเทศก็จะมีแต่พลเมืองที่ดี...อย่างไรก็ตาม จะหวังให้เด็กและเยาวชนทุกคนเพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติดังกล่าวหาได้ไม่ เด็กและเยาวชนซึ่งมีปัญหาก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ไม่อาจเพิกเฉยละเลยเสียได้ ฉะนั้น ศาลคดีเด็กและเยาวชนซึ่งรับผิดชอบในการอบรมบ่มนิสัยเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำความผิดให้กลับตนเป็นคนดี จึงมีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอเนกประการ และเป็นภาระสำคัญส่วนหนึ่งที่จะต้องเพียรพยายามขยายงานศาลคดีเด็กและเยาวชนออกไปในส่วนภูมิภาคให้มากที่สุดเท่าที่จะพึงทำได้”

นับจากวันสถาปนาจนถึงบัดนี้เป็นเวลา ๔ ปี แล้ว ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ทุกประการ ทั้งได้พยายามหาทางแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชนที่ขาดระเบียบวินัย หลงผิดประพฤติตนฝ่าฝืนกฎหมายของบ้านเมือง ให้ละเว้นจากการประพฤติในทางที่ผิดและกลับตัวเป็นพลเมืองดี อันเป็นผลดีแก่เด็กและแก่ประเทศเป็นส่วนรวมในที่สุด โดยมุ่งที่จะค้นหาสาเหตุที่ผลักดันให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด แล้วดำเนินการแก้ไขที่สาเหตุนั้น ยิ่งกว่าที่จะมุ่งลงโทษเด็ก ซึ่งนับได้ว่าเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งที่จะต้องกระทำด้วยความวิริยะอุตสาหะ ประกอบด้วยความเสียสละอุทิศตนทั้งกำลังกาย กำลังความคิด สติปัญญา ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

แม้สังคมที่มีความเป็นธรรมและน่าอยู่ที่สุดในโลกยังไม่ปรากฏก็จริงอยู่ แต่เราทั้งหลายทั้งปวงก็ล้วนแต่มีภาระหน้าที่ในอันที่จะต้องช่วยทำให้บังเกิดมีขึ้นให้จงได้ ไม่ว่าจะใช้เวลาสักเพียงใดก็ตาม ซึ่งเชื่อว่า นี่คืออุดมการณ์ของผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสมทบ และเจ้าหน้าที่ของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

มูลนิธิสงเคราะห์เด็ก

ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการขอจัดตั้งมูลนิธิสงเคราะห์เด็กขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ดำเนินการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ในด้านสวัสดิการ การศึกษาอบรม การฝึกวิชาชีพ ตลอดจนการจัดหางานอาชีพ
๒. สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อยจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ให้มีโอกาสดำเนินการศึกษาอบรมหรือประกอบอาชีพ
๓. ดำเนินงานด้านการให้ที่อยู่อาศัยและเลี้ยงดูชั่วคราวแก่เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อยจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี
๔. ร่วมมือกับองค์กรกุศลอื่น ๆ เพื่อสาธารณประโยชน์
๕. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่อย่างใด

มูลนิธิดังกล่าวได้รับอนุญาตจากหน่วยงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติให้ดำเนินการจัดตั้งได้เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๒๔ และได้รับหนังสือให้อำนาจจัดตั้งจากจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๔ สำหรับเงินทุนของมูลนิธิได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีจิตศรัทธาช่วยกันบริจาค มียอดเงินขั้นต้นถึง ๔๒๑,๗๗๙.๒๕ บาท หลังจากได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจัดตั้งแล้ว มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยังไม่ได้นำดอกผลของเงินต้นที่ฝากธนาคารไว้มาดำเนินการตามวัตถุประสงค์ จนถึงปี ๒๕๒๖ จึงได้นำดอกผลของมูลนิธิมาเข้าบัญชีฝากสะสมเพื่อสงเคราะห์เด็กของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีตามวัตถุประสงค์

นอกจากมูลนิธิสงเคราะห์เด็กดังกล่าวแล้ว ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานียังมีเงินกองทุนสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ซึ่งระดมทุนได้ในระหว่างสัปดาห์รณรงค์การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ๑-๖ สิงหาคม ๒๕๒๖ เพื่อใช้จ่ายในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนได้อย่างคล่องตัว ขณะนี้มียอดเงินอยู่ในบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์เป็นเงิน ๖๐,๓๑๘.๖๓ บาท ซึ่งบัดนี้คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศให้มูลนิธิสงเคราะห์เด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีเป็นองค์กรสาธารณกุศล เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๗

งบดุลมูลนิธิ

ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๖

ทรัพย์สิน

ทรัพย์สินหมุนเวียน

เงินฝากธนาคารรวม

ทรัพย์สินถาวร

รวมทรัพย์สิน

หนี้สินและทุน

หนี้สิน

ทุนสะสม

๖๖๙,๓๗๕.๑๗ บาท

ไม่มี

๖๖๙,๓๗๕.๑๗ บาท

ไม่มี

ยอดยกมา	๔๒๑,๗๗๙.๒๕	
รายได้สูงกว่ารายจ่ายปีนี้	<u>๒๔๗,๕๙๕.๙๒</u>	<u>๖๖๙,๓๗๕.๑๗</u> บาท
		<u>๖๖๙,๓๗๕.๑๗</u> บาท

งบรายได้ — รายจ่าย
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗

รายได้

รับบริจาครวม	๒๑๐,๙๘๗.๕๐	
ดอกเบี้ยรับจากธนาคารรวม	<u>๕๔,๖๘๗.๗๗</u>	<u>๒๖๕,๖๗๕.๒๗</u> บาท

รายจ่าย

จ่ายค่าเครื่องพิมพ์และค่าขนส่ง	๑๑,๔๖๐.๐๐	
จ่ายรางวัลอาสาสมัครและช่วยสอน	<u>๖,๖๑๙.๓๕</u>	<u>๑๘,๐๗๙.๓๕</u> บาท

รายได้สูงกว่ารายจ่าย

๒๔๗,๕๙๕.๙๒ บาท

รายชื่อกรรมการมูลนิธิ

๑. นายวิชา มหาคุณ	ประธานกรรมการ
๒. นายฉลุย พรหมนประเทศ	รองประธานกรรมการ
๓. นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล	กรรมการ
๔. นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์	„
๕. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	„
๖. นางสมจิตร เจียรกุล	„
๗. นายสถาพร เรืองเสรี	„
๘. พ.อ. (พิเศษ) สมบูรณ์ สังขะรมย์	„
๙. นางอรอินทร์ สิงหนายก	„
๑๐. นางเสงี่ยม ปลุกเจริญ	„
๑๑. นายกมล เจริญศรี	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางงามพิศ ประทีปะวนิช	กรรมการและเหรัญญิก

กองทุนเพื่อการศึกษาของเด็กและเยาวชน

ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี มีนโยบายที่จะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการฝึกอบรม หรืออยู่ระหว่างการคุมประพฤติที่มีความประพฤติดี มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน แต่ฐานะยากจนหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ที่สูงขึ้น จึงชักชวนให้ผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคเงินจัดตั้งเป็นกองทุน หรือรับให้ทุนเป็นการเฉพาะราย โครงการนี้จะจัดทำต่อเนื่องไปทุกปี จึงได้มีการตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาของเด็กและเยาวชนขึ้น โดยมีระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกเด็กและเยาวชนเพื่อรับทุนการศึกษาและบริหารกองทุนการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๗ ขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งปัจจุบันนี้มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินให้กองทุนเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท คือ คณะผู้พิพากษาสมทบ รุ่นที่ ๒ บริจาค ๑๐,๐๐๐ บาท และผู้มีจิตศรัทธาอื่น ๆ บริจาคขั้นต่ำรวม ๕ ทุน ทุนละ ๒,๐๐๐ บาท นับได้ว่าเป็นนิมิตหมายอันดีสำหรับเด็กและเยาวชนที่จะได้รับการสงเคราะห์อย่างจริงจังต่อไป

ระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกเด็กและเยาวชนเพื่อรับทุนการศึกษา

และการบริหารกองทุนการศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๗

ด้วยศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี มีนโยบายที่จะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการฝึกอบรม หรืออยู่ระหว่างการคุมประพฤติที่มีความประพฤติดี มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน แต่ฐานะยากจนหรือไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู เพื่อให้มีโอกาสศึกษาหาความรู้สูงขึ้น โดยชักชวนให้ผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคเงินจัดตั้งเป็นกองทุนหรือรับให้ทุนเป็นการเฉพาะราย ซึ่งโครงการนี้จะจัดทำต่อเนื่องไปทุกปี จึงกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเด็กและเยาวชนเพื่อรับทุนการศึกษาดังนี้

๑. กองทุนนี้เรียกว่า “กองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน”
๒. ให้คณะผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชน ผู้พิพากษาสมทบ และคณะกรรมการสงเคราะห์เป็นผู้จัดหาทุน

๓. ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกเด็กและเยาวชนเพื่อรับทุน และบริหารกองทุนการศึกษา ประกอบด้วย

๓.๑	นายวิชา มหาคุณ	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กฯ	เป็นประธาน
๓.๒	นายฉลุย พรพรรณประเทศ	ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ	กรรมการ
๓.๓	นายกมล เจริญศรี	ผู้พิพากษาสมทบ	กรรมการ
๓.๔	นางงามพิศ ประทีปะวนิช	กรรมการสงเคราะห์	กรรมการ
๓.๕	นางสุนารี ตันเลิศ	ผู้พิพากษาสมทบ	กรรมการ
๓.๖	นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล	ผู้พิพากษา	กรรมการและเลขาฯ

๔. เด็กและเยาวชนที่จะได้รับการคัดเลือกให้รับทุน จะต้องเป็นเด็กหรือเยาวชนที่อยู่ระหว่างการฝึกอบรม โดยมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว และใกล้จะครบกำหนดปล่อยตัวไม่ว่าจะเป็นขั้นต่ำหรือขั้นสูง หรือเด็กและเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาให้คุมความประพฤติไว้และอยู่ระหว่างการเรียนหนังสือภาคปกติ ทั้งจะต้องเหลือเวลาที่ถูกคุมประพฤติไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับตั้งแต่วันรับทุน

๕. เด็กและเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องแสดงความจำนงขอรับทุนและต้องเป็นที่พอใจของคณะกรรมการว่า

- ๕.๑ มีความประพฤติเรียบร้อย และขยันหมั่นเพียรที่จะศึกษาหาความรู้
- ๕.๒ ครอบครัวยังมีฐานะยากจนหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู

๖. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการฝึกอบรม เมื่อได้รับทุนแล้วจะได้รับการจัดให้เรียนหนังสือในภาคปกติตามความเหมาะสมและความถนัด โดยให้เดินเรียนไปเข้าเย็น กลับ และพักอยู่ในสถานฝึกและอบรม แม้จะพ้นกำหนดการฝึกอบรมแล้วก็ตาม หรือพักอยู่ในสถานที่ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม กับให้อยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับและวินัยของสถานฝึกและอบรมทุกประการ หากผิดเงื่อนไขอาจถูกเพิกถอนการให้ทุนทันที ให้ผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาทุกคนรายงานผลการเรียนต่อเจ้าของทุนหรือเลขานุการคณะกรรมการฯ ตามระยะเวลาที่กำหนดแต่อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง หากผิดเงื่อนไขอาจจะถูกเพิกถอนการให้ทุนทันที

๗. บุคคลที่ได้รับทุนการศึกษาแล้ว หากมีความประพฤติดีและผลการเรียนก้าวหน้าจนเป็นที่พอใจของคณะกรรมการฯ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทุนในปีถัดไปได้จนกว่าจะเรียนจบ

๘. การขอเบิกเงินทุน ผู้ได้รับทุนจะต้องแสดงเหตุจำเป็น และรายการใช้จ่ายให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเพื่ออนุมัติก่อน เงินทุนที่จะเบิกไปใช้ได้เฉพาะที่เกี่ยวกับการศึกษาเท่านั้น และต้องมีหลักฐานการใช้จ่ายมาแสดงด้วย ผู้รับทุนจะเบิกเงินเกินกว่าวงเงินทุนที่ตนได้รับไม่ได้

๙. เงินทุนให้นำฝากธนาคารพาณิชย์ในรูปคณะกรรมการฯ ดอกผลของกองทุนการศึกษาให้ถือเป็นทุนการศึกษาด้วย จะนำไปใช้อย่างอื่นไม่ได้

คณะผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

รายนามผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
ตั้งแต่เปิดศาลจนถึงปัจจุบัน

๑. นายล้วน สมศรี	๒๕๒๓—๒๕๒๖
๒. นายสุทิน บัทมราชวิเชียร	๒๕๒๖—๒๕๒๗
๓. นายวิชา มหาคุณ	๒๕๒๗—ปัจจุบัน

รายนามผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
ตั้งแต่เปิดศาลจนถึงปัจจุบัน

๑. นางชุติมา จงสงวน	๒๕๒๓—๒๕๒๖
๒. นายเกษม ควรเจริญ	๒๕๒๔—๒๕๒๖
๓. นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล	๒๕๒๖—ปัจจุบัน
๔. นายวุฒิชัย หรุจิตตวิวัฒน์	๒๕๒๖—๒๕๒๗
๕. นางสมศรี หรุจิตตวิวัฒน์	๒๕๒๗—ปัจจุบัน

รายนามจำศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
ตั้งแต่เปิดศาลจนถึงปัจจุบัน

๑. นายณรงค์ คงไทย	๒๕๒๓—๒๕๒๕
๒. นางไขแสง ใจชอบ	๒๕๒๕—ปัจจุบัน
๓. นายสิทธิชัย ภูวะบังนิม รองจำศาลประชาสัมพันธ์	๒๕๒๔—๒๕๒๗
๔. นายวิระ พรหมเทศ รองจำศาลประชาสัมพันธ์	๒๕๒๗—ปัจจุบัน

รายนามคณะผู้พิพากษาสมทบศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

รุ่นที่ ๑ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๕

๑. นายกมล เจริญศรี	๑๒. นางเพ็ญประภา ตั้งตระกูลวงศ์
๒. นางเสงี่ยม ปลุกเจริญ	๑๓. นางงามพิศ ประทีปวงนิช
๓. นางพงศ์ล้วน อักษรศรี	๑๔. นางมัลย์ วิชัยกุล
๔. นางสุนารี ตันเลิศ	๑๕. นางจันทร์เยี่ยม ทาทองคำ
๕. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	๑๖. พ.ต. หญิง มาลี วงศ์มานิช
๖. นายประภาส ประสทธิดำรง	๑๗. นางประยงค์ มณีภาค
๗. พ.อ. (พิเศษ) สมบูรณ์ สังขะรมย์	๑๘. นายเจดีย์วิภาคาร
๘. นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์	๑๙. นางทิพวรรณ พรหมจิตร
๙. นางไพฑูรย์ เชาว์วาทิน	๒๐. นายเฉลิมชัย สุวรรณมาศ
๑๐. นางอรอินทร์ สิงหนายก	๒๑. นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์
๑๑. นางนวลนิตย์ ศรีพิทยากร	

รายนามคณะผู้พิพากษาสมทบศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

รุ่นที่ ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๒๗

๑. นายกมล เจริญศรี	๗. พ.อ. (พิเศษ) สมบูรณ์ สังขะรมย์
๒. นางเสงี่ยม ปลุกเจริญ	๘. นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์
๓. นางพงศ์ล้วน อักษรศรี	๙. นางสุภาพ ยกมาพันธ์
๔. นางสุนารี ตันเลิศ	๑๐. นางอรอินทร์ สิงหนายก
๕. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	๑๑. นางนวลนิตย์ ศรีพิทยากร
๖. นายประภาส ประสทธิดำรง	๑๒. นางเพ็ญประภา ตั้งตระกูลวงศ์

๑๓. นางดวงจันทร์ นิธิพานิช	๑๘. นายเจลิยว วิชาคาร
๑๔. นางมาลัย วิชัยกุล	๑๙. นางเพ็ญศรี พรหมภักดิ์
๑๕. นางสมจิตร เจียรกุล	๒๐. นายเจลิมชัย สุวรรณมาศ
๒๑. นางวิจิตรา มณีไพศาล	๒๑. นางชุมแสง เวืองเสรี
๑๗. นางประยงค์ มณีภาค	

คณะผู้พิพากษาสมทบรุ่นที่ ๒ ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

**รายนามคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
จังหวัดอุบลราชธานี**

๑. นายสุทิน	ปัทมราชวิเชียร	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายวัชรินทร์	ปัจเจกวิญญูสกุล	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. นายวุฒิชัย	หรรษิตตวิวัฒน์	เป็นกรรมการ
๔. นายเกษม	ควรเจริญ	”
๕. นายกมล	เจริญศรี	”
๖. นางเสงี่ยม	ปลุกเจริญ	”
๗. นางพงศ์ล้วน	อักษรศรี	”
๘. นางสุนารี	ตันเลิศ	”
๙. นางเพ็ญพักตร์	ศรีทอง	”
๑๐. นายประภาส	ประสิทธิ์ดำรง	”
๑๑. พ.อ. (พิเศษ) สมบูรณ์	สังขะรัมย์	”
๑๒. นายประวิทย์	ศรีธัญรัตน์	”
๑๓. นางสุภาพ	ยกมาพันธ์	”
๑๔. นางอรอินทร์	สิงหนายก	”
๑๕. นางเพ็ญประภา	ตั้งตระกูลวงศ์	”
๑๖. นางดวงจันทร์	นิธิพานิช	”
๑๗. นางมาลัย	วิชัยกุล	”
๑๘. นางสมจิตร	เจียรกุล	”
๑๙. นางวิจิตรา	มณีไพศาล	”
๒๐. นางประยงค์	มณีภาค	”
๒๑. นายเจลิยว	วิภาคาร	”
๒๒. นางเพ็ญศรี	พรหมภักดี	”
๒๓. นายเจลิมชัย	สุวรรณมาศ	”

๒๔.	นางชุมแสง	เรืองเสรี	เป็นกรรมการ
๒๕.	นางบุณฑริกา	ศรีไกรวิน	”
๒๖.	นางอุดม	ไทยมงคล	”
๒๗.	นางงามพิศ	ประทีปะวณิช	”
๒๘.	นางทิพวรรณ	พรหมจิตร	”
๒๙.	นางบัวศรี	จันทน์เจริญ	”
๓๐.	นายถาวร	สกุลคู	”
๓๑.	นายมนตรี	จึงวิวัฒนาภรณ์	”
๓๒.	นายคองแก่น	จงสุวัฒน์	”
๓๓.	นายเสียวหอม	แช่เฮ้ง	”
๓๔.	นางสุคนธ์	สายสุวรรณ	”
๓๕.	นายกาย	โชคสวัสดิ์	”
๓๖.	นายยงศักดิ์	พรวัฒนากร	”
๓๗.	นายไมตรี	จันทฤดี	”
๓๘.	นายพิชัย	สุวรรณมาศ	”
๓๙.	นางรักษ์	ทวียานนท์	”
๔๐.	นายชวน	สุรพัฒน์	”
๔๑.	นางนฤมล	โหดระไวศยะ	”
๔๒.	นายสายันต์	ไชยสนิท	”
๔๓.	นายสถาพร	เรืองเสรี	”
๔๔.	นางนุ้ม	เลาหตระกูล	”
๔๕.	นายสินประเสริฐ	บุญสุข	”
๔๖.	นางจ่ออัน	ศรีธัญรัตน์	”
๔๗.	นางสาวคำหมูน	วิสเพ็ญ	”
๔๘.	นายแพทย์ยรรยง	ภูตระกูล	”
๔๙.	นายแพทย์อุทัย	เจนพานิช	”

		เป็นกรรมการ
๕๐. นายวิระ	รมयरูป	
๕๑. นางสาวลี	ไชยสนิท	”
๕๒. นางอุษา	อังกวนิช	”
๕๓. นางจินตนา	โกมลวิชัย	”
๕๔. นายชิน	อึ้งสวัสดิ์	”
๕๕. นางอุไรวรรณ	ชำนาญระเบียบกิจ	”
๕๖. นางสาวกมลลี	จิ่งสุวดี	”
๕๗. นางนันทนา	โคตรรัตน์	”
๕๘. นายประศาสน์	มณีภาค	”
๕๙. นางนิภาภัทร	ปิ่นเงิน	”
๖๐. นายพล	คำบั้งสุ	”
๖๑. นายสุรศักดิ์	เลขาวัฒนะ	”
๖๒. นายบุญชู	มูลพินิจ	”
๖๓. นายเฉลิมชัย	ใจแก้ว	”
๖๔. นายบุญล	คำพรรณ	”
๖๕. นายยิ่ง	สิทธิธรรม	”
๖๖. นายเฉลิม	สุขเสวิม	”
๖๗. นางสาวอังกาบ	วนะรมย์	”
๖๘. นางสาววิไล	พรหมคุปต์	”
๖๙. นายบุญคุ้ม	วิชาเทพ	”
๗๐. นางประไพพรรณ	ไชยธนกิจ	”
๗๑. นางละมุล	ทวีวัฒน์	”
๗๒. นายสุธี	สุธีรานูวัตร์	”
๗๓. นางคณินิจ	บูรณะกิจภิญโญ	”
๗๔. นางผ่องศรี	สวัสดิ์	”
๗๕. นายจินต์	งานสัมพันธ์ฤทธิ์	”

การดำเนินงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม สายงานการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่ออธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ดำเนินงานโดยผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และพนักงานประกอบด้วย พนักงานคุมประพฤติ นิติกร นักสังคมสงเคราะห์ ครู แพทย์ จิตแพทย์ (แต่ปัจจุบันยังขาดแคลนนักสังคมสงเคราะห์ แพทย์ และจิตแพทย์) ทั้งนี้โดยมีผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้มีส่วนตรวจสอบและให้คำแนะนำสถานพินิจและคุ้มครองเด็กตามกฎหมาย

ผู้อำนวยการ คณะนิติกรและเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
จังหวัดอุบลราชธานี

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดแบ่งงานออกเป็น ๒ หน่วยงาน คือ

๑. งานบริหารทั่วไป

๒. งานแรกรับและรายงานการพินิจ

๓. งานประมวลข้อเท็จจริง
๔. งานกำกับการปกครอง
๕. งานควบคุมและสอดส่อง
๖. งานแพทย์และพยาบาล
๗. งานสังคมสงเคราะห์
๘. งานสถานฝึกและอบรม

เนื่องจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี เพิ่งตั้งมาได้เพียง ๔ ปี การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ยังอยู่ในระยะเริ่มแรก ขาดแคลนกำลังคนและงบประมาณ ทำให้การพัฒนาปรับปรุงงานไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรจำเป็นต้องพัฒนาและปรับปรุงงานด้วย เช่น การพัฒนาบุคลากร การจัดหาแหล่งน้ำ การปรับปรุงสภาพพื้นที่ของสถานฝึกและอบรม การปรับปรุงและขยายงานการฝึกวิชาชีพ การปรับปรุงด้านสุขาภิบาลและอนามัยแวดล้อม ตลอดจนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งนี้ก็โดยมุ่งมันให้เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความสามารถในวิชาสามัญ และวิชาชีพ ตลอดจนพัฒนาอุปนิสัยและจิตใจให้มีคุณธรรมและศีลธรรม ทั้งจะต้องทำให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กมีบรรยากาศที่คล้ายบ้านมากที่สุด เพื่อให้ความอบอุ่นแก่เด็กและเยาวชนที่มีปัญหา จึงจำเป็นต้องกำหนดโครงการพัฒนาปรับปรุงงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง ๕ ปี ระหว่างปี ๒๕๒๖-๒๕๓๐ ดังนี้

๑. โครงการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี โครงการนี้จะจัดอบรมและสัมมนาพนักงานควบคุม จัดอบรมเจ้าหน้าที่และครูทุกปี เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่จะทำให้งานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จลุล่วงไปหรือหยุดชะงัก จึงควรให้มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย และมีความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ตามสมควร

๒. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำของสถานฝึกและอบรม เนื่องจากสถานฝึกและอบรมขาดแคลนน้ำให้เด็กและเยาวชนใช้อุปโภคและบริโภค เพราะตั้งอยู่ในบริเวณที่มี

ความแห้งแล้ง น้ำบาดาลมีรสเค็มจัดไม่เหมาะแก่การใช้อุปโภคและบริโภค ส่วนน้ำบ่อตลอดจนถึงเก็บน้ำฝนที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง จำเป็นต้องพัฒนาแหล่งน้ำ จัดหาที่กักเก็บน้ำไว้สำหรับให้เด็กและเยาวชนใช้อุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง

๓. โครงการปรับปรุงสภาพพื้นที่ของสถานฝึกและอบรม เนื่องจากสภาพที่ดินของสถานฝึกและอบรมเป็นดินปนทราย การทำเกษตรในพื้นที่เช่นนี้จะต้องจัดหาพืชพันธุ์ที่เหมาะสมและทนต่อสภาพของดินฟ้าอากาศ ปรับปรุงที่ดินรกร้างว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนปรับปรุงสนามกีฬาประเภทต่างๆ ให้ดีขึ้น

๔. โครงการปรับปรุงสถานงานการฝึกวิชาชีพ จะขยายงานช่างยนต์และช่างเชื่อมโลหะ โดยได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัครพลเรือนเยอรมัน และมีโครงการที่จะขยายงานจักสาน เครื่องมือประมงน้ำจืด และวิชาชีพช่างไม้ตกแต่ง

๕. โครงการปรับปรุงวิชาชีพเกษตรกรรม เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับการเกษตร สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ โดยจะเน้นด้านพืชสวน การเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์ไม้ การเตรียมดิน การทำปุ๋ยหมัก และรู้จักปลูกพืชที่เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ

๖. โครงการปรับปรุงค่านิสัยกษิบาลและอนามยแวลลอม เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่รับการฝึกอบรมมีสุขภาพพลานามยที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยเน้นในเรื่องการสุขาภิบาลอาหาร และการกำจัดแมลงวันและสัตว์นำเชื้อโรค สุขาภิบาลที่อยู่อาศัย การกำจัดสิ่งปฏิกูล

๗. โครงการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนหลังปลดปล่อย โดยร่วมมือกับศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ยากจน ไม่มีผู้ปกครองหรือพิการ ให้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนเพิ่มเติมหรือให้ประกอบอาชีพตามความสามารถ เพื่อจกอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

๘. โครงการเผยแพร่กิจกรรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี โดยร่วมมือกับศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี จัดงานสัปดาห์วันรณรงค์สงเคราะห์เด็กและเยาวชน ระหว่างวันที่ ๑-๖ สิงหาคม ๒๕๒๖ เพื่อให้ประชาชน

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายเด็กและเยาวชน ตลอดจนกิจการของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

โครงการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นที่ดำเนินไปแล้ว มีดังนี้

๑. โครงการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑ การอบรมและสัมมนาพนักงานควบคุม ครั้งที่ ๑ ได้จัดอบรมในวันเสาร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๖ และวันเสาร์ที่ ๒, ๙, ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๖ รวมเวลาอบรม ๔ วัน วิชาที่อบรม คือ ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของพนักงานควบคุม ประโยชน์สิทธิต่าง ๆ อันพึงมีพึงได้และการรักษาวินัย

๑.๒ การอบรมและสัมมนาพนักงานควบคุมและครู ครั้งที่ ๒ ได้จัดอบรมและสัมมนาในวันวันเสาร์ที่ ๑๔, ๒๑, ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๗ ถึงวันเสาร์ที่ ๔, ๑๑, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๗ รวมเวลาอบรมและสัมมนา ๖ วัน การอบรมเน้นหนักเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ในการอบรมเด็กและเยาวชนในเชิงจิตวิทยา รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

การอบรมสัมมนาพนักงานควบคุมและเจ้าหน้าที่ สถานฝึกและอบรม ครั้งที่ ๒

๒. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำของสถานฝึกและอบรม การแก้ไขปัญหาคาราคาเขื่อนน้ำสำหรับให้เด็กและเยาวชนตลอดจนเจ้าหน้าที่ใช้อุปโภคบริโภค ตลอดจนใช้ในการเกษตรกรรม ในปี ๒๕๒๖ ได้ระดมขุดบ่อน้ำดินเพื่อแก้ปัญหาในฤดูแล้ง สร้างถึงเก็บน้ำฝน เป็นถึง ค.ส.ล. เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร จุน้ำฝนได้ประมาณ ๔ ม^๓ สร้างแล้วเสร็จไป ๒๐ ถึง สร้างแหล่งน้ำขนาดเล็ก ได้ดำเนินการขุดสระเก็บน้ำขนาด ๔๐ x ๑๐๐ เมตร ลึก ๔ เมตร จุน้ำได้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ม^๓ โดยกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จาก ฯพณ ฯ พัน บุญชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ ขณะนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างดำเนินการนำน้ำจากสระไปใช้อุปโภคบริโภคและใช้ในการเกษตรกรรม ระยะทางจากแหล่งน้ำถึงถึงน้ำประมาณ ๔๐๐ เมตร อยู่ระหว่างก่อสร้างโรงสูบน้ำ ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ และเดินท่อส่งน้ำ คาดว่าจะแล้วเสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๒๘

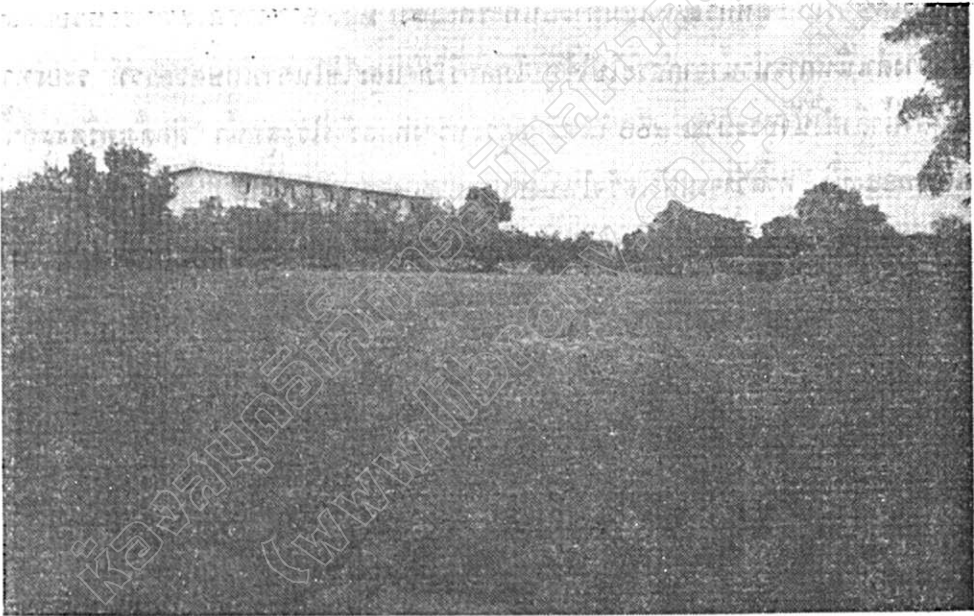

สระเก็บน้ำ ขนาด ๔๐ x ๑๐๐ เมตร ลึก ๔ เมตร

๓. โครงการปรับปรุงสภาพพื้นที่สถานฝึกและอบรม เนื่องจากสภาพที่ดินเดิมเป็นดินปนทรายและเป็นป่าสาธารณประโยชน์มาแต่เดิม เนื้อที่ทั้งหมด ๒๒๕ ไร่ ๑ งาน

๖๐ ตารางวา ได้ทำการปรับปรุงสภาพป่าโปร่ง ป่าละเมาะ ให้เป็นพื้นที่การเกษตรไปแล้วประมาณ ๕๐ ไร่ ยังเหลือพื้นที่จะต้องปรับปรุงอีกประมาณ ๑๐๐ ไร่ ในขณะเดียวกันก็ต้องบำรุงรักษาพื้นที่ที่ปรับปรุงแล้วให้อยู่ในสภาพดีต่อไป

สนามกีฬา ได้ปรับปรุงสนามฟุตบอลภายในหน่วยเยาวชนชาย โดยถมดินให้สูงขึ้นแล้วทำการปลูกหญ้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้กำลังก่อสร้างสนามบาสเกตบอลขนาดมาตรฐาน ๑ สนาม

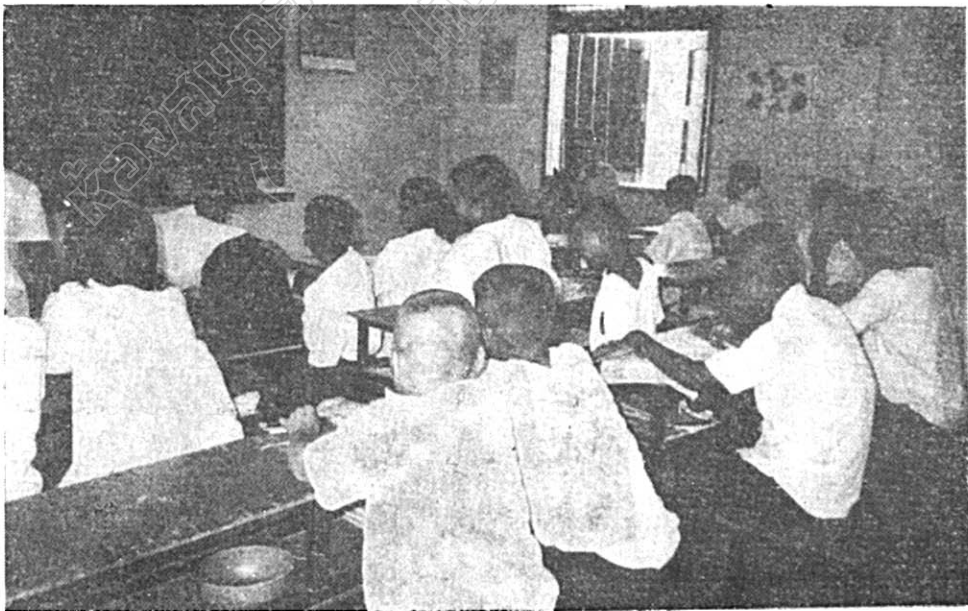

สนามฟุตบอลภายในบริเวณหน่วยชาย

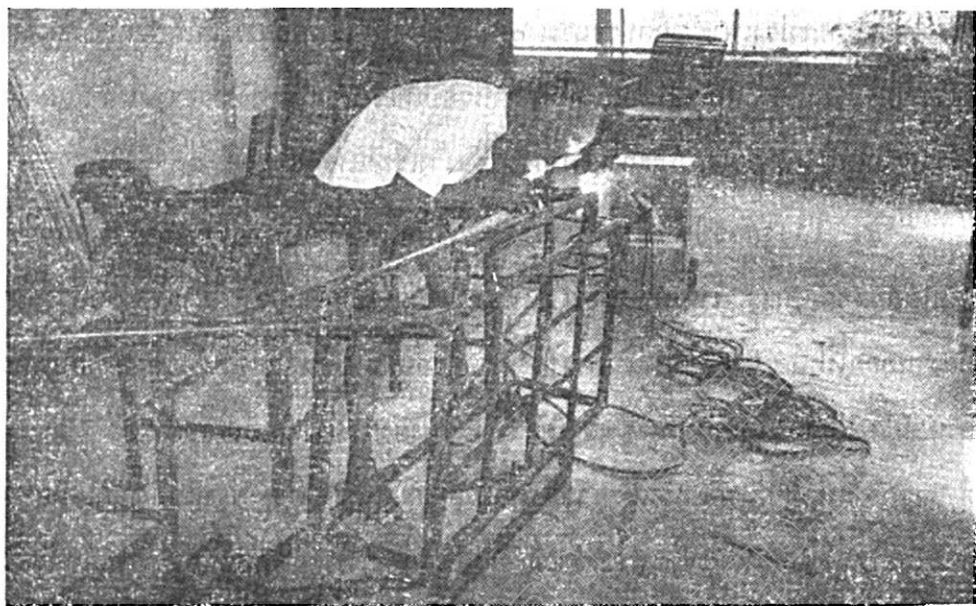
ด้านการเกษตรกรรม ได้ขยายพื้นที่เกษตรกรรมออกไปทางด้านหลังของหน่วยชายในพื้นที่ประมาณ ๓๐ ไร่ ทำการเพาะปลูกพืชไร่ ได้แก่ พักแฝง แดงไทย ถั่วพุ่ม แดงโม บริเวณด้านหน้าได้ปรับปรุงสภาพป่าโปร่งให้เป็นสวนไม้ผล ปลูกมะขามหวานพันธุ์พื้นเมือง (พันธุ์ไผ่ใหญ่) จำนวน ๕๐ ต้น และปลูกลิ้นจี่พันธุ์พื้นเมือง ขณะนี้เหลืออยู่ประมาณ ๕๐ ต้น ส่วนบริเวณด้านหน้าทางทิศใต้ ได้ปรับปรุงจากสภาพป่าโปร่งเป็นสวน

ไม้ผล โดยปลูกมะม่วงเพาะเมล็ดประมาณ ๑๐๐ ต้น บริเวณรอบสระน้ำได้ปลูกไม้ผล เช่น มะพร้าว มะม่วง ฝรั่งพันธุ์ และบริเวณถนนรอบหน่วยชายได้ปรับปรุงสภาพดินและปลูก มะพร้าวประมาณ ๑๐๐ ต้น และกำลังทำการก่อสร้างเรือนเพาะชำกล้าไม้ ๑ หลัง

๔. โครงการปรับปรุงขยายงานการศึกษา เนื่องจากสถานที่ฝึกหัดวิชาชีพเดิมไม่ถูกสุขลักษณะ เหมาะที่จะใช้เป็นห้องเรียนวิชาสามัญ จึงได้ทำการปรับปรุงขยาย โรงฝึกงานออกไป ๑ แถว ได้ดำเนินการปรับปรุงขออนุมัติเปิดหลักสูตรเพิ่มเติมจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้แก่ วิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าชาย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี และช่างยนต์ นอกจากนี้ได้ขยายหลักสูตรวิชาชีพอีก ๑ หลักสูตร คือ ช่างสุขภัณฑ์ เพื่อสอนเด็กและเยาวชนให้สามารถสร้างเครื่องสุขภัณฑ์ ได้แก่ การเดินท่อประปา การผลิตหัวส้วม การผลิตซิเมนต์บล็อก การสร้างถังเก็บน้ำฝน การสร้างบ่อหมักก๊าซชีวภาพ ฯลฯ ส่วนการขยายงานฝึกวิชาชีพหน่วยช่างไม้ตกแต่ง ขณะนี้กำลังดำเนินการติดตั้งเครื่องมือ คาดว่าจะเปิดทำการได้ในปี ๒๕๒๗

เด็กและเยาวชนกำลังเรียนวิชาสามัญ

หน่วยวิชาชีพช่างเชื่อมโลหะแผ่น

หน่วยวิชาชีพช่างตัดผม

หน่วยวิชาชีพช่างเครื่องบนต์

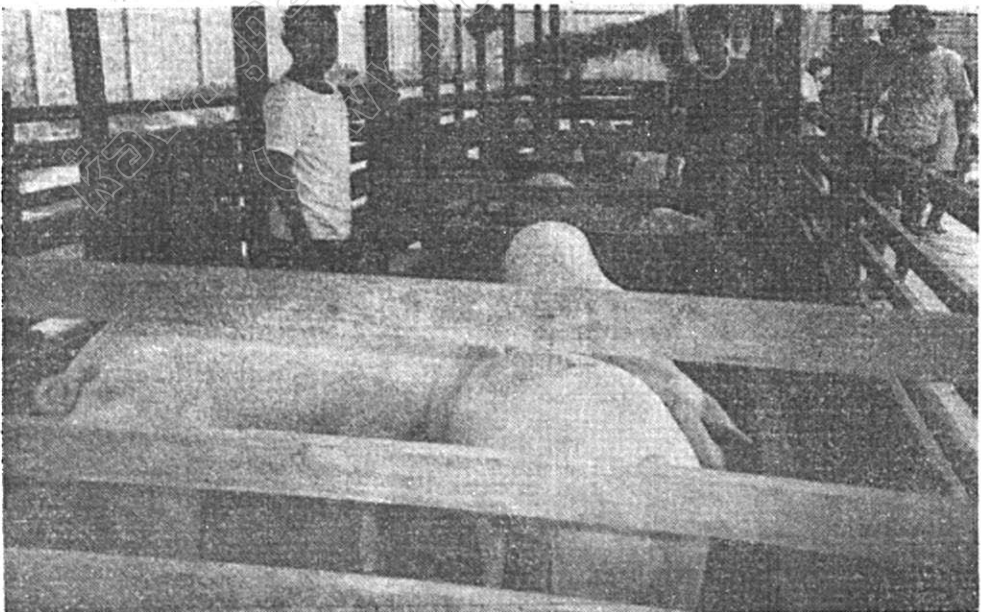

หน่วยวิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี

๕. โครงการปรับปรุงวิชาชีพเกษตรกรรม ได้ขยายพื้นที่เกษตรกรรมออกไปประมาณ ๕๐ ไร่ สร้างเล้าเลี้ยงไก่เนื้อ ๓ เล้า เลี้ยงไก่ได้ประมาณครั้งละ ๑,๒๐๐ ตัว โดยสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป สามารถใช้สำหรับให้เด็กและเยาวชนบริโภคได้ตลอดปี

หน่วยวิชาชีพการเกษตร เลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ

หน่วยวิชาชีพการเกษตร เลี้ยงสุกร

๖. โครงการปรับปรุงค้ำสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยโดยการหมักตามหลักสุขาภิบาล สำหรับสิ่งปฏิกูลอันได้แก่ อุจจาระเด็กและเยาเวชน ได้สร้างถังหมักสุขาภิบาล ขนาด ๙ ม^๓ จำนวน ๒ ถัง ทำเป็นก๊าซชีวภาพใช้เป็นเชื้อเพลิงในการหุงต้ม และนำกากที่ย่อยจากการหมักกลายเป็นปุ๋ยอินทรีย์ไปใช้ในการเกษตร ในปี ๒๕๒๔ จะดำเนินการสร้างถังหมักสุขาภิบาลหรือบ่อก๊าซชีวภาพเพิ่มอีก ๒ บ่อ เพื่อให้มีปริมาณก๊าซเพียงพอ

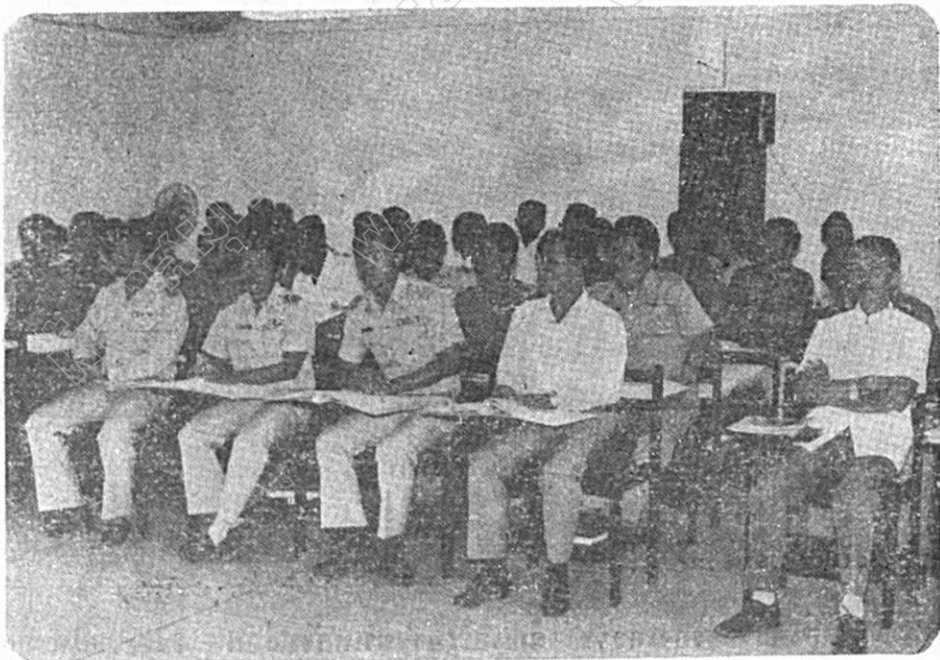

บ่อก๊าซชีวภาพ

๗. โครงการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนหลังปล่อย เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการใหญ่ จะต้องใช้เงินจำนวนมากประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี กับศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี จึงทำโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมวิชาชีพเยาวชนหลังปล่อย ขณะนี้ได้เสนอขออนุมัติโครงการจากหน่วย-

เหนือ หากได้รับอนุมัติจะเริ่มดำเนินการตามโครงการในต้นปีงบประมาณ ๒๕๒๔ โดยระดมทุนจากผู้มีจิตศรัทธาเพื่อจัดสร้างอาคารฝึกงาน ตามแบบของ สปช. ๒๐๑ (อาคารอเนกประสงค์)

๔. โครงการเผยแพร่กิจกรรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ได้ร่วมมือกับศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเด็กและเยาวชนให้แก่ผู้นำท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียน โดยเปิดอบรมไปแล้ว ๒ รุ่น มีผู้เข้ารับการอบรมประมาณ ๒๐๐ คน

ผู้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเด็กและเยาวชน

รายได้ผลิตภัณฑ์ของเด็กและเยาวชน

สถานฝึกและอบรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีทำการค้า, กำไรและขาดทุน

สำหรับงวด ๒ เดือน สิ้นสุดวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๗

	บาท		บาท	
ข้อ		๒๖,๖๙๘.—	ขาย	๓๓,๐๑๗.—
บวก กำไรขั้นต้นยกไป		๖,๓๑๙.—		
		๓๓,๐๑๗.—		๓๓,๐๑๗.—
			กำไรขั้นต้นยกมา	๖,๓๑๙.—
แบ่งให้เยาวชน	๓,๑๕๕.—			
ให้สถานฝึกและอบรม	๑,๒๖๒.—			
เพิ่มทุน	๖๓๑.—			
ให้เจ้าหน้าที่สถานฝึกและอบรม	๙๔๖.๕๐			
ครูเกษตร	๓๑๕.๕๐	๖,๓๑๐.—		
บวก กำไรสุทธิยกไปบัญชีทุน		๙.—		
		๖,๓๑๙.—		๖,๓๑๙.—

หมายเหตุ

- แบ่งรายได้ ๑. เด็กและเยาวชนที่ผลิต ๕๐ % ๔. ให้ครูผู้สอน ๕ %
๒. ให้สถานฝึกและอบรม ๒๐ % ๕. ให้เจ้าหน้าที่สถานฝึกและอบรม ๑๕ %
๓. เพิ่มทุน ๑๐ %

บัญชีกองทุนหมุนเวียน

สถานฝึกและอบรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

งบดุล

สำหรับงวด ๔ สิ้นสุดวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๗

ทรัพย์สิน		ทุนและส่วนของเจ้าของทุน	
ทรัพย์สินหมุนเวียน			
เงินสด	๑,๔๒๖.๑๕	เงินยืมกองทุน-	๒๐,๐๐๐.-
ลูกหนี้	๑๑,๘๖๐.-	สงเคราะห์	
สินค้าคงเหลือ		เพิ่มทุน	<u>๖๙๖.๗๐</u> ๒๐,๖๙๖.๗๐
ไก่	๑๑,๐๐๐.-	เงินรายได้ช่างเชื่อม	๙,๖๔๗.-
หมู	๙,๐๐๐.-	เงินรายได้จากหน่วยหญิง	๒,๐๖๗.-
พันธุ์ผัก ยาปราบศัตรูพืช	๑,๐๐๐.-	เงินสวัสดิการสถานฝึกและอบรม (๒,๕๔๗.๑๐)	
เบ็ด, ห่าน (เป็นโรค- ระบาดตาย)	<u>(๘๐๐) ๒๐,๒๐๐.-</u>	เงินสำหรับสวัสดิการเจ้าหน้าที่	๑,๙๒๒.๕๕
		รายได้จากการขายสุกร	๑,๗๐๐.-
	<u>๓๓,๔๘๖.๑๕</u>		<u>๓๓,๔๘๖.๑๕</u>

สถิติคดีและผลการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

๒๕๒๑ – ๒๕๒๗

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

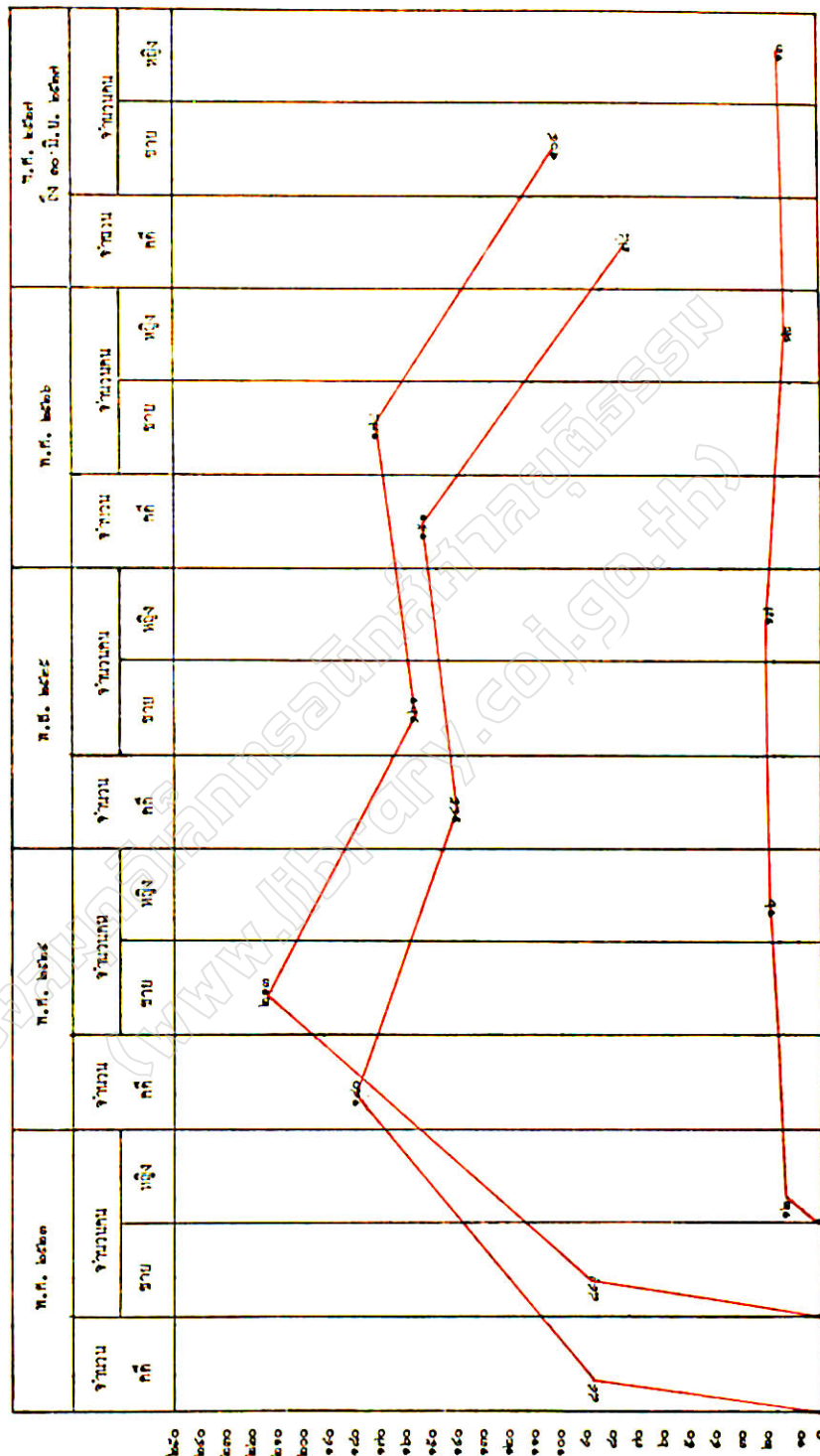
ตาราง ๑

สถิติแสดงกตอาญา ระหว่างปี ๒๕๒๓-๒๕๒๗ ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

[illegible]

ตาราง ๓

กราฟแสดงปริมาณค้ำยา
ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

จำนวนคดีเพิ่มขึ้นในอัตรา ๒๕.๐๐%
จำนวนคนเพิ่มขึ้นในอัตรา ๒๕.๐๐%

สถิติแสดงเด็กและเยาวชนที่ส่งมารับการฝึกอบรมในสถานฝึกและอบรม ระหว่างปี
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ๒๕๒๓-๒๕๒๗

[illegible]

ตาราง ๔

สถิติแสดงเด็กและเยาวชนที่รับการฝึกอบรมวิชาสามัญและวิชาชีพ ระหว่างปี ๒๕๒๓-๒๕๒๗
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

ปี พ.ศ.	จำนวนเด็กและ เยาวชน		จัดให้เข้าฝึกอบรม										ทำงานไปหรือไม่
			วิชาสามัญ					วิชาชีพ					
								ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ช่างเชื่อม	ช่างยนต์	
ชาย	หญิง	รวม	ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ช่างเชื่อม	ช่างยนต์	ช่างไฟฟ้า	ช่างกลโรงงาน	ช่างตีเหล็ก	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	เกษตร	
๒๕๒๓	๑๕๖	๑๖๓	๓๑๙	๑๐	๑๒	๖		๑๕	๕	๑๒	๒๕	๒๓	๓๕
๒๕๒๔	๓๖๐	๓๖๔	๗๒๔	๖๕	๒๓	๑๒	๑๒	๑๕	๕	๑๖	๒๕	๒๕	๓๑
๒๕๒๕	๒๔๖	๒๔๖	๔๙๒	๔๓	๕๖	๒๓	๒๓	๒๕	๑๓	๑๕	๒๒	๒๕	๕๐
๒๕๒๖	๒๔๖	๒๔๖	๔๙๒	๒๕	๕๐	๓๐	๓๐	๒๓	๒๖	๒๖	๑๕	๓๐	๖๕
๒๕๒๗	๑๕๖	๑๖๓	๓๑๙	๓๕	๕๐	๒๕	๒๕	๑๒	๑๖	๑๕	๑๐	๑๐	๓๖

หมายเหตุ เด็กและเยาวชนบางคนเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพไปพร้อมกัน

ตาราง ๙

สถิติแสดงเด็กและเยาวชนชนบทที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ และจำนวนที่สำเร็จไป ระหว่างปี ๒๕๒๓-๒๕๒๙

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

วิชาที่ฝึกหัด	ปีงบประมาณ	ปีการศึกษา	จำนวน	สำเร็จ	เรียนจบ	รวม	เด็กและเยาวชนที่สำเร็จไป		รวม	นักเรียน		
							ประจำวิชา	ระดับ		เรียนจบ	รวม	รวม
วิชาสามัญ	ระดับ ๑	๑๐	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	วิชาสามัญ	ระดับ ๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	ระดับ ๒	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	วิชาสามัญ	ระดับ ๒	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	ระดับ ๓	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาสามัญ	ระดับ ๓	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
วิชาชีพ	เรียนและประกอบอาชีพ	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	วิชาชีพ	เรียนและประกอบอาชีพ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	ไฟฟ้า	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	ไฟฟ้า	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	คหกรรม	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	คหกรรม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	เกษตรกรรม	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	เกษตรกรรม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	ฝึกเขียนแบบ	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	ฝึกเขียนแบบ	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	ฝึกเขียนเครื่อง	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	ฝึกเขียนเครื่อง	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	เกษตรกรรม	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	เกษตรกรรม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	คหกรรม	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	คหกรรม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	ไฟฟ้า	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	ไฟฟ้า	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	เรียนและประกอบอาชีพ	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	วิชาชีพ	เรียนและประกอบอาชีพ	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
รวม	รวม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	รวม	รวม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	รวม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	รวม	รวม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑

หมายเหตุ เด็กและเยาวชนบางคนสำเร็จเกินกว่า ๑ สาขาวิชา

ตาราง ๑๐

สถิติแสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่กลับเข้ามารับการฝึกอบรมอีก ระหว่างปี ๒๕๒๓-๒๕๒๗
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ปี พ.ศ.	จำนวนเด็ก และเยาวชน ที่ปล่อยไป	เด็กและ เยาวชนที่กลับเข้ามา การฝึกอบรมครั้งแรก			หาเหตุกลับเข้ามารับการฝึกอบรมอีก							กลับเข้ารับการฝึกอบรม ครั้งที่ ๒ ถึง ๕
		ชาย	หญิง	รวม	กระทำผิดซ้ำใน ความผิดเดิม		กระทำผิดในความผิด อื่น		ผิดเงื่อนไขควบคุม ประพฤติ	ผิดเงื่อนไข ควบคุม อื่นๆ	รวม	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
๒๕๒๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๒๔	๑๐๖	๕	-	๕	๑	๑๙.๖๑	๒	๑๙.๖๑	๑	๑๙.๖๑	-	-
๒๕๒๕	๑๐๖	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๒๖	๑๑๐	๕	๓	๘	๓	๒๗.๒๗	๓	๒๗.๒๗	๒	๒๒.๗๒	-	-
๒๕๒๗	๑๒๔	๕	๓	๘	๒	๒๕.๐๐	๓	๒๕.๐๐	๓	๓๗.๕๐	-	-

ตาราง ๑๑

สถิติแสดงจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินคดีทางอาญา ระหว่างปี ๒๕๒๓-๒๕๒๔
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

ปี พ.ศ.	จำนวน													หมายเหตุ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														
	ผู้ถูกคุม ประพฤติ ประพฤติดังกล่าว	ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจาก คำพิพากษาให้เป็น						ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจาก คำพิพากษาให้เป็น		ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจาก คำพิพากษาให้เป็น		ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจาก คำพิพากษาให้เป็น	ผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจาก คำพิพากษาให้เป็น																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
		ชื่อย่อ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
											จำนวน				ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
																		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
๒๕๒๓	๑๓	๑๕.๓๘	๑	๗.๖๙	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ถึงวันที่ ๓๐
มิ.ย. ๒๕๒๗

ภาค ๒

อนาคต

โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนหลังปล่อย จังหวัดอุบลราชธานี

ประเภทโครงการ	โครงการพัฒนา
หน่วยงานรับผิดชอบ	ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี
ผู้อำนวยการโครงการ	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัด อุบลราชธานี โทร. ๐๔๕-๒๕๕๓๑๓
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโครงการ	ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบล- ราชธานี โทร. ๐๔๕-๒๕๕๓๙๓

๑. สรุปสาระสำคัญของโครงการ

จากการศึกษาปัญหาเด็กและเยาวชน ซึ่งได้รับการปลดปล่อยไปจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กพบว่า ปัญหาการว่างงานเป็นปัญหาอันสำคัญยิ่งของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่พ้นการฝึกอบรมแล้ว ไม่สามารถประกอบอาชีพตามที่ได้รับการฝึกอบรม เนื่องจากสังคมรังเกียจที่จะรับเข้าทำงาน หรือไร้ญาติขาดที่พึ่ง รวมทั้งเยาวชนบางคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวหรือสังคมเดิมได้ นอกจากนี้ยังมีเยาวชนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งหากปล่อยไปอยู่กับครอบครัวเดิมก็จะเป็นผลเสียแก่เยาวชนและเป็นผลร้ายต่อสังคมด้วย เช่น เยาวชนที่มีบิดา-มารดาประกอบมิฉาชีพ หรือค้ายาเสพติดจากปัญหาดังกล่าว ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี จึงร่วมกันวางโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนหลังปล่อย จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยเพื่อจัดปัญหาเหล่านี้ คือ

๑. จัดปัญหาเรื่องที่พักพิงอาศัย
๒. จัดปัญหาเรื่องการประกอบอาชีพ
๓. จัดปัญหาความลึกลับใจ หรือไม่มั่นใจของสังคมในอันที่จะยอมรับเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อย เพราะศูนย์จะช่วยเหลือความ

ประพจน์และช่วยฝึกอาชีพต่อไปอีกสักกระยะหนึ่ง จนกว่าจะเป็นที่มั่นใจ
แก่สังคม

๔. จัดปัญหาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัว ซึ่งมีสภาพแวดล้อมไม่
อำนวย
๕. เป็นแหล่งผลิตช่างฝีมือและพัฒนาแรงงานที่ทรงคุณค่า

๒. แหล่งที่ตั้งและสภาพแวดล้อมโครงการ

กิจกรรมทั้งหมดของโครงการ จะดำเนินการภายในสถานฝึกและอบรม ของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี กิโลเมตร ๑๔ บ้านหนองก้าน ตำบลหัวเรือ
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้บริเวณด้านหน้าติดกับถนนขยางกูร
ในเนื้อที่ ๕ ไร่ เพื่อก่อสร้างโรงฝึกงาน หอนอน และสำนักงาน

นายวิชา มหาคุณ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็ก ๆ นายฉลวย พรรณประเทศ
ผู้อำนวยการสถานพินิจ ๆ นายนเรศ เดชารัตนชาติ หัวหน้าสถานฝึก ๆ
กำลังตรวจสอบสถานที่ก่อสร้างศูนย์พัฒนาและฝึกวิชาชีพ

๓. เหตุผลและวัตถุประสงค์ในการจัดทำโครงการ

โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนหลังปล่อย สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี เป็นโครงการซึ่งมีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาภายหลังปล่อยเมื่อพ้นกำหนดการฝึกและอบรมตามคำสั่งศาลแล้ว กล่าวคือ ปัญหาเด็กและเยาวชนไร้ญาติขาดที่พึ่งพึ่งอาศัยที่ดี สภาพแวดล้อมหรือสภาพสังคม ณ ภูมิลำเนาเดิมของเด็กและเยาวชนไม่ดีพอ ไม่เหมาะสมที่จะกลับสู่ภูมิลำเนาเดิมที่ดี หรือสังคมภายนอกยังไม่ยอมรับที่ดี ปัญหาเหล่านี้จะแก้ไขได้ด้วยการใช้ศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนหลังปล่อย เป็นสถานที่พักพิงอาศัยในระยะแรก ส่วนเด็กหรือเยาวชนที่ขาดความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ เพราะได้รับการฝึกอบรมมาไม่เพียงพอ ก็จะใช้ศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนเป็นสถานที่ฝึกฝนวิชาชีพหาประสบการณ์เพิ่มเติม ทั้งจะก่อให้เกิดรายได้ในระยะแรกที่ได้รับการปล่อยตัว เด็กและเยาวชนเหล่านี้จะได้ไม่เคืองคว้างเร่ร่อน หรือจำใจต้องกลับไปสู่สิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นคุณ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เด็กหรือเยาวชนที่ประสบปัญหาเหล่านี้ เกิดความยากไร้ทางวัตถุ ประกอบกับคับแค้นทางจิตใจ คิดว่าเมื่อทำดีไม่ได้ก็ขอทำชั่วต่อไปตามเดิม อันจะเป็นภาระให้แก่สังคมไม่มีที่สิ้นสุด

๔. เป้าหมายของโครงการ

โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาและฝึกอาชีพเยาวชนหลังปล่อยจังหวัดอุบลราชธานี มีเป้าหมายที่จะพัฒนาและฝึกอาชีพเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อย ปีละประมาณ ๑๑๐ คน (ดูสถิติเด็กและเยาวชนที่จะได้รับการปลดปล่อยจาก สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่ ปี ๒๕๒๓-๒๕๒๖ ตามเอกสารท้ายโครงการ หมายเลข ๑)

๕. ค่าใช้จ่ายลงทุนของโครงการและแหล่งที่มาของเงินทุน

โครงการนี้จะใช้งบประมาณรวมทั้งสิ้น ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจะใช้เป็นค่าก่อสร้างโรงฝึกงานตามแบบแปลนอาคารอเนกประสงค์ของ สปช. เนื้อที่ ๑๐x๒๐ เมตร เป็นอาคารชั้นเดียว ค่าวัสดุก่อสร้างประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ใช้เด็กและเยาวชนของสถานฝึกและอบรมเป็นผู้ก่อสร้าง ในระยะแรก จะก่อสร้างชั้นลอยในโรงงานใช้เป็นนอน

สำหรับเด็กและเยาวชนไปพลางก่อน จนกว่าจะได้สร้างหอนอนแยกออกต่างหาก การจัดสร้างหอนอนนั้น จะต้องใช้วัสดุก่อสร้างเป็นเงินประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเครื่องมือเครื่องใช้ประจำโรงงานคิดเป็นมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ค่าใช้จ่ายลงทุนแยกเป็นปีงบประมาณดังนี้ คือ

ปีงบประมาณ ๒๕๒๔

ก่อสร้างโรงงาน ๑ หลัง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยระดมเงินทุนจากการบริจาคของผู้มีจิตศรัทธาบริจาคในทุกรูปแบบ

ปีงบประมาณ ๒๕๒๕

ก่อสร้างหอนอน ๑ หลัง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์โรงงาน เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๖. แผนปฏิบัติการ

๖.๑ การดำเนินงาน

ปีงบประมาณ ๒๕๒๔

๑. ดำเนินการก่อสร้างโรงงานตามแบบแปลนอาคารอเนกประสงค์ของ สปช. (ตามเอกสารท้ายโครงการ หมายเลข ๒) ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ ๒๕๒๔ ใช้เวลาก่อสร้างประมาณ ๖ เดือน สามารถใช้เป็นที่ฝึกงานและใช้เป็นหอนอนชั่วคราวด้วย

๒. จัดหาเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ฝึกงานบางส่วน

๓. ขอบประมาณก่อสร้างหอนอน และขอบประมาณจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกงานอย่างเต็มรูปแบบในปีงบประมาณ ๒๕๒๕

ปีงบประมาณ ๒๕๒๕

๑. ดำเนินการก่อสร้างหอนอน โดยใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน

๒. จัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ฝึกงานเต็มรูปแบบ

๖.๒ หน่วยปฏิบัติงาน

๑. ศาสตราจารย์เด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้ประสานงานและควบคุมโครงการให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๒. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องขอตั้งงบประมาณ ตลอดจนควบคุมการก่อสร้างและจัดซื้อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกงาน

๓. บุคลากร จะใช้เจ้าหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ร่วมกับอาสาสมัครช่วยสอนตามความจำเป็นเท่าที่มีอยู่อย่างจำกัด และดำเนินการขอเพิ่มอัตรากำลังในบึงประมาณ ๒๕๒๗ ซึ่งคาดว่าจะได้ในบึงประมาณ ๒๕๒๙

เอกสารท้ายโครงการหมายเลข ๑

สถิติเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลดปล่อยจาก

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี

ปล่อยในระหว่างปีงบประมาณ	ชาย	หญิง	รวม
๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๓ — ๓๐ กันยายน ๒๕๒๔	๙๔	๘	๑๐๒
๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ — ๓๐ กันยายน ๒๕๒๕	๙๓	๙	๑๐๒
๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ — ๓๐ กันยายน ๒๕๒๖	๑๐๑	๙	๑๑๐
๑ ตุลาคม ๒๕๒๖ — ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๗	๑๒๔	๔	๑๒๘
รวม	๔๑๒	๓๐	๔๔๒

นายวัชรินทร์ บ้างเจกวิญญูสกุล ผู้พิพากษาศาลคดีเด็ก ๆ
 นายฉลวย พรรชนประเทศ กำลังวัดเนื้อที่ก่อสร้างศูนย์พัฒนาและฝึกวิชาชีพ

**สัมภาษณ์ทัศนคติเกี่ยวกับ
ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี
กับ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี**

นับตั้งแต่ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี กบสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี ได้เปิดทำการเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลาครบ ๔ ปี ผลงานในอดีตที่ผ่านมากับแผนงานที่จะก้าวต่อไปในอนาคต เป็นสิ่งซึ่งจำเป็นจะต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับทราบตลอดทั้งแสดงทัศนคติ และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงบทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชน กับงานการฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสุดท้ายคือร่วมกันแก้ไขและป้องกันเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือหลงผิดให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี และเพื่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม ด้วยเหตุนี้ ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี จึงได้สัมภาษณ์ทัศนคติจากบุคคลหลายอาชีพ ที่มีต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนตลอดจนสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ข้อเสนอแนะตลอดจนข้อวิจารณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์เปรียบเสมือนกระจกเงาบานใหญ่ที่จะสะท้อนให้เห็นข้อบกพร่อง ทั้งเป็นข้อคิดและข้อเสนอแนะที่ดียิ่งต่อการปรับปรุงงาน ท่านที่ได้รับการสัมภาษณ์ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ซึ่งสรุปความเห็นได้ดังนี้

๑. ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายมิใช่อาชญากร หากแต่กระทำความผิดไปเพราะหลงผิดหรือถูกเพื่อนชักจูงหรือเพราะสาเหตุอื่น ๆ เช่น ปัญหาครอบครัว การใช้วิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชนกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก แก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนับว่าตรงจุดมาก เพราะศาลคดีเด็กและเยาวชนจะค้นหาสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เมื่อทราบสาเหตุแห่งการกระทำความผิดแล้วจะได้แก้ไขที่สาเหตุนั้น ในขณะที่เดียวกันจะจัดให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาวิชาสามัญและวิชาชีพ เพื่อให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี ซึ่งเป็นการลดปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดและป้องกันด้วย

๒. ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนควรจะเพิ่มบทบาทในการป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้กระทำความผิด มิใช่แก้ไขแต่เด็กที่กระทำความผิดแล้วเท่านั้น โดยวิธีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนทราบถึงพฤติการณ์ของบุตรที่จะนำไปสู่การกระทำความผิดจะได้หาทางป้องกัน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่นอกโรงเรียน เช่น เด็กจรจัด เด็กเกเร เป็นต้น การแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรจะบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัดด้วย จะได้ให้ท้องถิ่นเช่นเทศบาลและจังหวัดเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๓. ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า การแก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำความผิดของศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ควรจะให้ประชาชนรับรู้ปัญหาและบทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ให้มากขึ้น เมื่อประชาชนรับทราบปัญหาและเข้าใจบทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชนแล้ว ประชาชนก็จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการแก้ไขสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรม ตลอดจนช่วยเหลือหลังจากที่เด็กและเยาวชนได้รับการปลดปล่อย โดยเน้นที่การประชาสัมพันธ์งานของศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ให้ประชาชนได้ทราบ ตลอดจนให้ประชาชนที่รู้ปัญหาและสนใจเป็นอาสาสมัครช่วยดูแลสอดส่องเด็กและเยาวชนในชุมชน

๔. ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับการแก้ไขสงเคราะห์โดยศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เชื่อว่าสามารถกลับตัวเป็นคนดี สามารถอยู่ในสังคมได้เกือบร้อยละแปดสิบ เพราะเด็กและเยาวชนที่ได้รับการฝึกอบรมจะรู้สำนึกผิด ในขณะเดียวกันทางสถานพินิจและคุ้มครองเด็กก็จะฝึกหัดวิชาชีพให้และอบรมด้านศีลธรรม จริยธรรมควบคู่กันไปด้วย ทำให้เด็กและเยาวชนสามารถนำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้ภายหลังจากที่ได้รับการปลดปล่อยแล้ว

๕. ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก สังคมภายนอกยังตั้งข้อรังเกียจ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญมาก แต่สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านไม่มีข้อรังเกียจเด็กและเยาวชนเหล่านี้ เพราะว่าเขาเป็นผู้หลงผิดเท่านั้น หาใช่อาชญากรแต่อย่างใดไม่ เกี่ยวกับทัศนคติของสังคมที่ตั้งข้อรังเกียจเด็กและ

เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมนั้น การจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนมิใช่เรื่องง่าย จะต้องอาศัยเวลาและการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงสาเหตุที่เขากระทำผิด และให้ประชาชนทราบว่าเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วกลับตัวเป็นคนดีอย่างไร ไปประกอบอาชีพอะไรบ้าง โดยยกตัวอย่างให้ประชาชนได้เห็น ก็จะทำให้ประชาชนเข้าใจยอมรับเด็กและเยาวชนเหล่านั้นในที่สุด

๖. ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า หากทางราชการจะจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่ดี เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคม หากครอบครัวไม่ปกติสุขก็จะนำไปสู่ปัญหาการหย่าร้างครอบครัวแตกแยก เด็กในครอบครัวจะมีปัญหาและกระทำผิดได้ เพราะปัจจุบันการหย่าร้างมีมากขึ้น หากมีศาลเยาวชนและครอบครัว จะมีการสืบเสาะข้อเท็จจริง เพื่อทราบถึงปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัวก่อนที่จะตัดสินหรือประนีประนอมกัน จะเป็นการลดปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดลงได้โดยทางอ้อม

ทัศนคติจากผู้ให้สัมภาษณ์บางท่าน

คณะผู้จัดทำหนังสือได้เลือกทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านมาแสดงไว้ ณ ที่นี้ เพื่อเป็นตัวอย่างความคิดเห็นของประชาชนในอาชีพต่าง ๆ ได้แก่ ทัศนคติของนายประสิทธิ์ พรรณพิสุทธิ์ นายอำเภอวารินชำราบ อาจารย์ทองพรรณ โมฬีชาติ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์อุบลราชธานี นายทวี โชติบุตร นายกสมาคมสื่อมวลชนอุบลราชธานี

ถาม ๑. ท่านคิดว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก มีส่วนแก้ไข เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

นายประสิทธิ์ พรรณพิสุทธิ์ ผมเห็นว่าอนาคตของประเทศชาติจะดีหรือไม่อยู่ที่เด็ก การนำวิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาคดีเด็กและเยาวชนกระทำผิดช่วยได้มาก การที่เด็กกระทำความผิดจะเกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อารมณ์ชั่ววูบหรือสาเหตุอื่น การแก้ไขปัญหาคดีเด็กจึงต้องใช้ผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านนี้ ซึ่งไม่เหมือนผู้ใหญ่กระทำผิด ถ้าไม่มีวิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชนมาแก้ไขปัญหาดัง ๆ เกี่ยวกับเด็ก เด็กกระทำผิดก็ยิ่งมากขึ้น

อาจารย์ทองพรรณ โมฬีชาติ ในฐานะที่ดิฉันมีหน้าที่รับผิดชอบให้การศึกษาคดีในระดับประถม ศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ดิฉันเองไม่ค่อยมีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ในฐานะที่เป็นคนนอกมอง เห็นว่าทั้งสองสถาบันน่าจะเป็นสถาบันที่มีบทบาทช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้ดีมาก เพราะเมื่อเด็กกระทำผิดเพราะเหตุใดก็ตาม จะนำไปไว้ในคุกในตะรางร่วมกับผู้ใหญ่ไม่ได้ แต่ถ้าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ได้รับเด็กที่กระทำผิดไปไว้ในความคุ้มครอง ให้การดูแลตลอดจนให้การศึกษา ในช่วงเวลาที่เด็กกระทำผิดเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในขณะนี้ จึงคิดว่าสถาบันนี้มีประโยชน์และมีผลที่จะช่วยพัฒนาเด็กเหล่านี้ให้เขาเป็นพลเมืองดีในอนาคต

นายทวี โชติบุตร ผมคิดว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก มีส่วนแก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำผิดได้มาก เพราะเด็กที่กระทำผิดมิใช่อาชญากร และศาลคดีเด็กและเยาวชนก็มุ่งที่จะแก้ไขมิใช่ลงโทษ

ถาม ๒. ท่านคิดว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ควรจะมีบทบาทในการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดนอกเหนือจากที่ทำอยู่แล้วหรือไม่

นายประสิทธิ์ พรรณนวิสุทธิ์ ผมฟังรายการวิทยุของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งท่าน (วัชรินทร์) จัด นับว่าดีมาก ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ และควรเน้นการป้องกันออกไปสู่เด็กและเยาวชนที่ยังไม่กระทำความผิดหรือเด็กนอกระบบโรงเรียน เรื่องนี้ยังให้ความสนใจน้อยมาก และควรบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัดด้วย มิใช่แก้ไขเฉพาะเด็กที่กระทำผิดแล้ว

อาจารย์ทองพรรณ โหมพิชาติ ดิฉันเห็นว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมากในการแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม เพื่อให้เขากลับตัวเป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคตซึ่งไม่มีสถาบันใดทำได้ สถาบันนั้นน่าจะเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่แก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำผิดได้ดีที่สุดในความรู้สึกของดิฉัน

นางทวี โปธิบุตร ผมเห็นว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดย่อมมีปมด้อย ศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เมื่อรับตัวเด็กและเยาวชนมาฝึกอบรมแก้ไขก็เป็นการลบปมด้อย นอกจากนี้ศาลคดีเด็กและเยาวชนควรจะมีบทบาทดึงประชาชนให้ร่วมมือกันแก้ไข เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาเหมือนเด็กและเยาวชนทั่วไป เมื่อเขามีอาชีพมีความรู้ปมด้อยของเขาก็จะหมดไป ศาลคดีเด็กและเยาวชนควรจะหาทุนให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เพื่อให้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนต่อ

ถาม ๓. มีวิธีใดบ้างที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกับศาลคดีเด็กและเยาวชน ในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิด

นายประสิทธิ์ พรรณนวิสุทธิ์ ผมว่างานใดก็ตามถ้าประชาชนไม่รับรู้ไม่เข้าใจ งานนั้นก็จะล้มเหลว ควรให้ประชาชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเด็กและเยาวชนเข้ามาร่วมด้วยเพราะประสบการณ์เป็นสิ่งจำเป็นมากในการแก้ไขปัญหาลูก

อาจารย์ทองพรรณ โหมพิชาติ ดิฉันว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดอุบลราชธานี จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงงานในหน้าที่และปัญหา ความร่วมมือจากประชาชนก็จะตามมา ถ้าดิฉันเข้าใจบทบาทของศาลคดีเด็กและเยาวชน กับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กดี ดิฉันก็จะให้ความร่วมมือ เช่น ไปอบรมคุณธรรม จริยธรรม หรือสอนพิเศษให้

นายทวี โปธิบุตร ผมเห็นว่าประชาชนโดยเฉพาะในภาคอีสาน มีปัญญาถูกช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การที่จะให้ประชาชนร่วมกับศาลคดีเด็กและเยาวชนในการแก้ไขปัญหานั้น อยู่ที่มีการประชาสัมพันธ์ ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีตั้งมาหลายปีแล้ว การประชาสัมพันธ์ยังน้อยมาก ประชาชนยังไม่เข้าใจ มักจะมองว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดนั้นเป็นคนชั่วร้าย ต้องนำไปไว้ในสถานกักขัง ไม่สามารถแก้ไขให้เป็นคนดีได้ สิ่งเหล่านี้จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจ

ถาม ๔. ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเด็กที่ผ่านการฝึกอบรมจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจะกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้

นายประสิทธิ์ พวรรณพิสุทธ์ ผมว่าเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก กลับตัวเป็นพลเมืองดีได้ แต่คงไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ผมเห็นว่าส่วนใหญ่ดีขึ้นแน่

อาจารย์ทองพวรรณ โมฬีชาติ ดิฉันเชื่อว่าเด็กที่ผ่านการฝึกอบรมจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ย่อมกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้

นายทวี โปธิบุตร ผมเห็นว่าเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรม จะกลับตัวเป็นคนดีได้ เพราะเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีจิตใจบริสุทธิ์ ไม่ได้กระทำผิดไปเพราะมีจิตใจชั่วร้าย อาจจะกระทำผิดเพราะความอดอยากหิวโหย หรือกระทำผิดเพราะอยากเหมือนคนอื่นที่เขาทำได้แต่ตนไม่มี การฝึกอบรมก็เน้นให้เด็กทำความดี ซึ่งสิ่งไหนดีสิ่งไหนชั่วให้ละเว้น เชื่อว่าเด็กสามารถกลับตัวเป็นพลเมืองดีได้แน่นอน

ถาม ๕. ท่านเห็นว่าสังคมยอมรับเด็กและเยาวชนที่ผ่านจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กหรือไม่ หรือยังตั้งข้อรังเกียจว่าเป็นคนต้องโทษ ทำอย่างไรจึงจะให้สังคมยอมรับเด็กและเยาวชนเหล่านี้

นายประสิทธิ์ พวรรณพิสุทธ์ ผมเห็นว่าคนไทยเราเป็นผู้ให้อภัยเสมอ สำหรับตัวผมเอง ผมยอมรับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ แต่สังคมอาจจะมียูบ้งที่ไม่ยอมรับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ นอกจากญาติพี่น้องของเขาเอง แต่ถ้าเด็กและเยาวชนนั้นแสดงให้เห็นว่าสามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ มีอาชีพ มีฝีมือ มีคุณธรรม สังคมก็ต้องยอมรับในที่สุด

อาจารย์ทองพรรณ โมฬีชาติ ดิฉันเห็นว่าหากจะให้สังคมยอมรับเด็กและเยาวชนที่ผ่าน การฝึกอบรมจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จะต้องให้เด็กและเยาวชนแสดง กิจกรรมให้ประชาชนได้เห็น เช่น จัดนิทรรศการเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเหล่านั้นว่าเป็นคนมีความสุขเรียบร้อย มีความ สามารถในการทำงานฝีมือ สามารถแสดงออกในด้านความคิด ความรู้ ประชาชนเมื่อพบเห็นในคุณลักษณะที่ดีก็จะยอมรับเด็กและเยาวชนเหล่านั้น ทำให้ประชาชนรับรู้ว่าคุณภาพสถานพินิจและคุ้มครองเด็กได้ให้คุณความดีและความรู้ ไปครบถ้วนแล้ว

นายทวี โขติบุตร ผมเห็นว่าปัจจุบันสังคมเห็นแก่ตัว เด็กเป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ แต่เมื่อ เติบโตขึ้นมีปัญหาก็ทำผิดก็เพราะสังคม สังคมก็ควรจะยอมรับเด็กเหล่านั้น ทั้ง เด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็ไม่มีใบแดงแจ้งโทษ ต้องประชาสัมพันธ์ให้มากผมว่า สังคมย่อมยอมรับพวกเขาไม่มีปัญหา

ถาม ๖. เนื่องจากทางราชการจะจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว ท่านมีความคิดเห็น อย่างไร

นายประสิทธิ์ วรรณพิสุทธิ์ ผมเห็นด้วย เพราะการหย่าร้างปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นทุกปี ความมีคนที่มีความเข้าใจปัญหาครอบครัวเป็นผู้ตัดสินประณิประนอม ซึ่งถ้าหาก ศาลธรรมดาศาลก็จะยินยอมให้หย่าโดยง่าย จึงควรมีการสืบเสาะข้อเท็จจริงถึง ปัญหาความขัดแย้งและประณิประนอมกัน ผมเห็นว่าเป็นความก้าวหน้าเหมือน- กับการจะจัดตั้งศาลปกครอง

อาจารย์ทองพรรณ โมฬีชาติ ดิฉันเข้าใจว่าศาลเยาวชนและครอบครัวคงจะพิจารณาคดี ฟ้องร้องเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวด้วย เช่น การหย่า การแต่งงาน ใน ความเห็นของดิฉันว่าดีและเห็นชอบด้วย

นายทวี โขติบุตร ผมเห็นว่าศาลเยาวชนและครอบครัวนี้คงจะเกี่ยวกับคดีครอบครัว ความจริงเด็กจะดีหรือไม่อยู่ที่พ่อแม่ ในครอบครัวที่มีแต่การทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือแตกแยก เด็กในครอบครัวนั้นย่อมจะมีปมด้อยเป็นเด็กมีปัญหา ในเมื่อ ทางราชการจะจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวย่อมเป็นการดี เพราะจะได้แก้ไข ครอบครัวที่มีปัญหา จะได้แนะนำในทางที่ดีเพื่อไม่ให้มีการแตกแยก สมควร อย่างยิ่งที่ทางราชการจะจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๔๔
๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖
๓. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๕

๔. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔

๕. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๐๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ให้หมายความถึงบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

“คดีธรรมดา” หมายความว่า คดีอื่น ๆ นอกจากคดีที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“คดีเกี่ยวกับครอบครัว” หมายความว่า คดีตามบทบัญญัติในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“ศาลเยาวชนและครอบครัว” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

“ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว และศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า พนักงานควบคุม สืบเสาะ และสอดส่องความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า พนักงานผู้ดำเนินการ สืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่กรณีเกี่ยวกับเรื่องเด็ก เยาวชนและครอบครัว เท่าที่ไม่แย้งหรือขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

ศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๗ ให้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวกลางขึ้นในกรุงเทพมหานครและศูนย์กลางศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และให้โอนบรรดาคดีที่ค้างพิจารณาในศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางไปพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ให้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสงขลา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ และศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี และศูนย์กลางศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ และศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี และให้โอนบรรดาคดีที่ค้างพิจารณาในศาลเหล่านี้ไปพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดที่ตั้งขึ้นแทนโดยให้มีเขตอำนาจของศาลเช่นเดิม

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่ได้มีการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดขึ้นแล้ว ให้จัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัดทุกศาล แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดใดจะเปิดดำเนินการได้เมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร และให้แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดมีเขตอำนาจเช่นเดียวกับศาลที่ตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวนั้น

ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลยุติธรรมชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๘ ถ้าจะตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดใด ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตอำนาจของศาลนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่ตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เปิดดำเนินการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดขึ้นตามความในมาตรา ๗ แล้ว ให้แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดนั้นเลิกดำเนินการ และให้โอนบรรดาคดีที่ค้างพิจารณา มาพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัด

มาตรา ๙ ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจเช่นเดียวกับศาลจังหวัดในคดีดังกล่าวดังต่อไปนี้

(๑) คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด โดยให้ถืออายุเด็กหรือเยาวชนนั้นในวันที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้น

(๒) คดีอาญาซึ่งศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้โอนมาตามความในมาตรา ๑๐ ในกรณีเช่นนั้นให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเยาวชนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) คดีแพ่งที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาล หรือกระทำการใดๆ ในทางศาลเกี่ยวกับผู้เยาว์ ซึ่งจะต้องบังคับใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๑๖๑๐ มาตรา ๑๖๑๑ และมาตรา ๑๖๙๒

(๔) คดีเกี่ยวกับครอบครัวตามบทบัญญัติในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๕) คดีที่ศาลจะต้องพิพากษาหรือสั่งเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชนตามบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่บุคคลอายุยังไม่ครบยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ถ้าศาลนั้นเห็นว่า ร่างกายและจิตใจของบุคคลผู้นั้นยังมีสภาพเช่นเดียวกับเยาวชน ก็ให้มีอำนาจสั่งให้โอนคดีไปพิจารณาในศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีอำนาจ

คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่าร่างกายและจิตใจของบุคคลที่ต้องหาว่ากระทำความผิดมีสภาพเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ก็ให้มีอำนาจสั่งให้โอนคดีไปพิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้

มาตรา ๑๑ ในท้องที่ที่ศาลเยาวชนและครอบครัวเปิดดำเนินการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นใดในท้องที่นั้นพิจารณาพิพากษาคดีอาญาหรือคดีแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัว

ถ้าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป หรือบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส ให้แยกพิจารณาพิพากษาเด็กหรือเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่ศาลเช่นนั้นจะได้พิจารณาเห็นสมควรและมีคำสั่งให้รวมการพิจารณาพิพากษาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ในกรณีที่ศาลธรรมดาเป็นผู้พิจารณาพิพากษาเด็กหรือเยาวชน ให้ศาลธรรมดามีอำนาจดำเนินการลงโทษและใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ คดีที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนอยู่แล้วนั้น ให้ศาลนั้นคงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จสำนวน แม้ว่าในระหว่างพิจารณาจำเลย

จะมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือบรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรสแล้วแต่กรณี และถ้าจะมีอุทธรณ์หรือฎีกา ก็ให้ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว หรือศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเป็นผู้พิจารณาพิพากษา และมีอำนาจลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนเสมือนหนึ่งจำเลยยังเป็นเยาวชนอยู่

มาตรา ๑๓ การพิจารณาพิพากษาของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาและศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวนั้นให้เป็นอันใช้ได้ แม้ความจริงจะปรากฏในภายหลังว่า ข้อเท็จจริงในเรื่องอายุหรือการบรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสของบุคคลที่เกี่ยวข้องจะผิดไป ซึ่งถ้าปรากฏเสียแต่ต้นจะเป็นเหตุให้ศาลนั้น ๆ ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาก็ตาม

ถ้าความจริงดังกล่าวในวรรคก่อนปรากฏขึ้นในระหว่างพิจารณา ไม่ว่าในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ให้ศาลนั้น ๆ โอนคดีไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๑๔ ศาลเยาวชนและครอบครัวทุกศาลให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร

มาตรา ๑๕ ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหนึ่งคน และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางอย่างน้อยสองคน และให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในศาลเยาวชนและครอบครัวประจำจังหวัดศาลละหนึ่งคน

ในกรณีที่จัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัด ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวหนึ่งคน และเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางว่างลง หรือไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองอธิบดีอาวุโสเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราว

เมื่อตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวว่างลง หรือไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลหรือในแผนกนั้นเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราว

มาตรา ๑๖ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นจากข้าราชการตุลาการสามัญ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีอรรถาศัยและความประพฤติเหมาะสมที่จะปกครองและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน และเหมาะสมที่จะพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัว

ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจะเป็นผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นอื่นศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๗ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาและอธิบดีผู้พิพากษาศาลตามที่บัญญัติไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเป็น ผู้กำกับดูแล และรับผิดชอบในงานของศาลเยาวชนและครอบครัวและของสถานพินิจทั้วราชอาณาจักร ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคนี้ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีฐานะเสมือนอธิบดีตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

อธิบดีผู้พิพากษาเป็นผู้รับผิดชอบในงานของศาลเยาวชนและครอบครัวและของสถานพินิจที่อยู่ในเขตอำนาจของตน และให้มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๑๓

อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีอำนาจออกใบอนุญาตให้เอกชน จัดตั้งโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาหรือกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และมีอำนาจควบคุมดูแลโรงเรียนหรือสถานดังกล่าว รวมทั้งมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตที่ได้ออกให้นั้นด้วย หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม และรับผิดชอบในงานของสถานพินิจในเขตศาลของตน

มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ ศาลเยาวชนและครอบครัวต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน และผู้พิพากษาสมทบอีกสองคน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นสตรีหนึ่งคน จึงเป็นองค์คณะพิจารณาคดีได้ ส่วนการพิพากษาคดีนั้น ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบที่เป็นองค์คณะพิจารณาที่มีเสียงข้างมากเป็นองค์คณะพิพากษาคดีได้

ในการพิจารณาคดีพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัวและคดีนั้น ไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของผู้เยาว์เข้าไปเกี่ยวข้อง ถ้าความผิดหนึ่งไม่ประสงค์จะให้ผู้พิพากษาสมทบเป็นองค์คณะด้วย องค์คณะในการพิจารณาคดีให้ประกอบด้วยผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน

มาตรา ๒๐ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวคนใดคนหนึ่ง มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม แต่ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลคดีเยาวชนและครอบครัวกลางหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่า คดีมีลักษณะอันสมควรจะส่งให้ผู้พิพากษาสมทบหนึ่งคนนั่งพิจารณาร่วมกับตนเอง หรือผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นองค์คณะก็ให้มีอำนาจส่งได้ และให้องค์คณะเช่นนี้มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๑ ผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลเยาวชนและครอบครัวจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นจากบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ คัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือ

(๑) มีอายุไม่น้อยกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๒) มีหรือเคยมีบุตรมาแล้ว หรือเคยทำงานเกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์หรือ
อบรมเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๓) ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาลเยาวชนและครอบครัว และ
หน้าที่ตุลาการมาแล้ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการได้ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
เว้นแต่ในเรื่องพื้นความรู้ให้เป็นที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้น ต้องมิใช่ข้าราชการประจำ
ข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา หรือทนายความ

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งผู้ที่พ้นตำแหน่งไปแล้วให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบจะต้องสาบานหรือปฏิญาณตัวต่อหน้าอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งตนจะเข้าสังกัด แล้วแต่
กรณี ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

เพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรม ให้ผู้พิพากษาสมทบที่พ้นจาก
ตำแหน่งเนื่องจากครบวาระคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าผู้พิพากษาสมทบคนใหม่
จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๒ ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำงานฝ่ายตุลาการตาม
ความหมายของประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่งในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ออกตามวาระ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ล้มละลาย

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

(๖) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ออกเพราะขาดการปฏิบัติหน้าที่ตามเวลาที่กำหนดถึงสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือเพราะกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ข้าราชการฝ่ายตุลาการอาจต้องถูกถอดถอนจากตำแหน่งได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๒๔ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณี กำหนดเวรซึ่งผู้พิพากษาสมทบจะต้องปฏิบัติการ ผู้พิพากษาสมทบที่นั่งพิจารณาคดีเรื่องใดจะต้องพิจารณาคดีเรื่องนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ เว้นแต่เจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นว่านี้ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลกำหนดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่นเข้าปฏิบัติการแทน

ผู้พิพากษาสมทบให้ได้รับค่าป่วยการตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการมาใช้บังคับแก่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว และข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๒๖ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีฐานะ สิทธิ และหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีฐานะ สิทธิ และหน้าที่เช่นเดียวกับรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

ให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวมีฐานะ สิทธิ และหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

ให้ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

หมวด ๓

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๗ สถานพินิจสังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม มีผู้อำนวยการสถานพินิจเป็นผู้บังคับบัญชา สถานพินิจจะจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด และมีเขตอำนาจ และฐานะเทียบเท่าส่วนราชการระดับใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีจำเป็นเพื่อสืบเสาะและรวบรวมข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) (๖) (๘) (๙) (๑๑) หรือเพื่อสอดส่องความประพฤติของเด็กหรือเยาวชนตามคำสั่งของศาล หรือปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานคุมประพฤติ หรือ พนักงานสังคมสงเคราะห์ มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนอกเขตอำนาจได้

มาตรา ๒๘ ให้สถานพินิจมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบเสาะและพินิจเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และของบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำความผิด เพื่อรายงานต่อศาล

(๒) ควบคุมเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ในระหว่างที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาคดี ในกรณีที่จะต้องควบคุม

(๓) ให้มีการตรวจรักษาและพยาบาลเด็กและเยาวชนในระหว่างที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาคดี หรือระหว่างการควบคุมตัวในสถานพินิจ

(๔) ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอนเด็กหรือเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

(๕) ให้การศึกษาและทำการอบรมสั่งสอนศีลธรรมแก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุม

(๖) สอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และบิดามารดาผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่

(๗) ทำหน้าที่กำกับพนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ ในกรณีที่ศาลสั่งรอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษแก่เด็กหรือเยาวชนตามความในประมวลกฎหมายอาญา

*(๘) รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เยาว์ต่อศาล ในกรณีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้องบังคับใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

*(๙) สอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนและคู่ความในคดีเกี่ยวกับครอบครัว รวมทั้งตรวจร่างกาย หรือจิตใจ ของบุคคลเหล่านั้นด้วย

(๑๐) ศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยทั่ว ๆ ไป จัดทำสถิติการกระทำความผิดอาญาของเด็กและเยาวชน และเผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้ลดน้อยลงซึ่งการกระทำของเด็กและเยาวชนที่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด

(๑๑) กระทำการตามความจำเป็นให้ทราบความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชนที่ถูกปลดปล่อยไปแล้วจากสถานพินิจ โรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม เพื่อให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ในเรื่องที่อยู่อาศัย การครองชีพและการศึกษา และอื่น ๆ เท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับตนเป็นพลเมืองดีได้

(๑๒) ดำเนินกิจการอื่นทำนองเดียวกับที่กล่าวข้างต้น ตามคำสั่งศาลหรือ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ เพื่อทำหน้าที่

(๑) ให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ

(๒) ช่วยเหลือกิจการสถานพินิจ เพื่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ จะแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระของผู้ที่ตนแทน

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการสถานพินิจ

ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและพนักงานของสถานพินิจตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุตำแหน่งไว้เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการในบังคับบัญชาของอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อธิบดีผู้พิพากษาศาล และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๓๑ ให้มีแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา พนักงานคุมประพฤติ พนักงานสังคมสงเคราะห์ ครู พนักงานคดี และพนักงานอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการสถานพินิจตามสมควร

การแบ่งแยกกิจการของสถานพินิจออกเป็นสาขาต่าง ๆ ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ ผู้อำนวยการสถานพินิจมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งปวง ตลอดจนการปกครองบังคับบัญชาพนักงานของสถานนั้น และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ อำนาจที่จะออกหมายให้พนักงานคุมประพฤติ ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ไปดำเนินการตามมาตรา ๓๓ และอำนาจอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ พนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ มีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจ และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด หรือของบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนเช่นนั้นอาศัยอยู่หรือเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสืบเสาะและรวบรวมข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) ในเมื่อมีหมายของศาลหรือของผู้อำนวยการสถานพินิจ และมีอำนาจสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั้นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้น

(๒) สอบถามครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียน เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา นิสัย และสติปัญญาของเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้บุคคลเช่นนั้นทำรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้

(๓) เรียกบุคคลใดๆ ที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังระบุไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) มาสอบถามหรือปฎิญาณตัวและให้ถ้อยคำ

(๔) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ส่งวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็นพยานเกี่ยวกับเรื่องดังระบุไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) ได้

(๕) ให้คำแนะนำแก่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ในเรื่องการเลี้ยงดู อบรมและสั่งสอนเด็กหรือเยาวชน

(๖) ดำเนินการคุมประพฤติเด็กหรือเยาวชนตามคำสั่งศาล

พนักงานสังคมสงเคราะห์มีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจ และให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบุคคลใดในเมื่อมีหมายของศาลหรือของผู้อำนวยการสถานพินิจเพื่อสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั้นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้น เรียกบุคคลใดๆ มาสอบถามหรือปฎิญาณตัวและให้ถ้อยคำ และเรียกคู่ความหรือบุคคลใดๆ มาเพื่อไต่ถามโต้เถียงให้ประนีประนอมกันในข้อพิพาท

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษและรอการลงโทษเด็กหรือเยาวชนไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา และได้มีการจัดตั้งสถานพินิจสำหรับเขตอำนาจแห่งศาลนั้นแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติ และผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๕ ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้เด็กหรือเยาวชนได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาสามัญอย่างน้อยให้พออ่านออกเขียนได้ ฝึกอาชีพหรือวิชาชีพ หรือให้ปฏิบัติการงานอื่นใด เพื่อมิให้มีเวลาว่างโดยไม่จำเป็น ให้เหมาะสมกับจิตใจและสุขภาพของเด็กหรือเยาวชนนั้น

(๒) ออกกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุม

(๓) ลงทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ แก่เด็กและเยาวชนที่ละเมิดกฎหมายประพฤติชั่ว หรือกระทำความผิดวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ส่งเด็กหรือเยาวชนที่มีความประพฤติเลวชั่วนั้นจะเป็นภัยต่อเด็กหรือเยาวชนอื่นไปกักไว้ในสถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะหรือเรือนจำโดยได้รับอนุญาตจากศาลก่อน เว้นแต่กรณีฉุกเฉินอย่างถึงจะส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังเรือนจำก่อนก็ได้ แล้วรายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว

(๕) อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดแล้วออกไปศึกษาในสถานศึกษาประเภทไปมานอกสถานพินิจ ตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณี ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(๗) รับเด็กหรือเยาวชนเข้าฝึกอบรมแบบเข้ามา—เย็นกลับ ตามคำสั่งศาล

มาตรา ๓๖ ทัณฑ์ที่จะลงแก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจให้มีดังต่อไปนี้

- (๑) เขียนไม่เกินสิบสองที
- (๒) ขังเดี่ยวครั้งละไม่เกินหนึ่งสัปดาห์
- (๓) ทำงานหนัก
- (๔) ตัดประโยชน์และความสะดวกที่สถานพินิจอำนวยความสะดวกให้บางประการ

มาตรา ๓๗ เด็กที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจนั้น ต้องจัดแยกเด็กหญิงและเด็กชายให้มีที่อยู่แตกต่างหากจากกัน

มาตรา ๓๘ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจและผู้ปกครองโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมที่รับเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ในควบคุม รายงานความประพฤติ สุขภาพ จิตใจ นิสัย และเรื่องอื่นๆ ที่ศาลต้องการทราบ หรือที่เห็นว่าศาลควรทราบ ต่อศาลตามความจำเป็น ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกเดือนต่อครั้ง หรือภายในระยะเวลาเร็วกว่านั้นตามที่ศาลสั่ง

มาตรา ๓๙ ในการที่พนักงานคุมประพฤติ ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ จะใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ พนักงานคุมประพฤติ ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ ต้องมีบัตรประจำตัวซึ่งต้องมีรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าพนักงานของสถานพินิจหรือพนักงานของสถานที่ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมฝึกอบรมหรือสงเคราะห์เด็กหรือเยาวชน เป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

การสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เว้นแต่เด็กนั้นจะได้กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีผู้เสียหายชี้ตัวและยืนยันให้จับ หรือมีหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และคดีนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว ให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นแจ้งการจับกุมหรือควบคุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ ตลอดจนบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่โดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นว่านี้ พนักงานสอบสวนจะต้องถามปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กหรือเยาวชนแล้ว ให้ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปยังสถานพินิจ ผู้อำนวยการสถานพินิจดังกล่าวจะควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ยังสถานพินิจ หรือเมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว จะปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ไปโดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้กับบุคคลหรือองค์การที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจส่งอนุญาตโดยพลัน หากเห็นไม่สมควรให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบส่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวพร้อมทั้งความเห็นไปให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและ

ครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวให้เป็นที่สุด แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะยื่นคำร้องใหม่

ส่วนการสอบสวนนั้นให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แม้ว่าจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของเด็กหรือเยาวชนที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวก็ตาม

มาตรา ๔๓ เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ให้ทันภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุม

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินหกเดือนแต่ไม่เกินห้าปี จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หากเกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นต่อศาลให้ทันภายในกำหนดดังกล่าวในวรรคแรก ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองคราว

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำให้อำคุกเกินห้าปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อศาลส่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสองคราวแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามคำขอนั้นได้ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นนี้ศาลมีอำนาจส่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปอีกคราวละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ไม่เกินสองคราว

เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาจะตั้งที่ปรึกษากฎหมายเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยานก็ได้

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแห่งท้องที่นอกเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นผู้ดำเนินการสอบสวน แต่พนักงาน

สอบสวนเห็นว่า จะต้องรีบส่งจำนวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อ
ฟ้องคดีต่อศาลภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุม
เว้นแต่คดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินหกเดือน แต่ไม่เกินห้าปี จะมี
โทษ ปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ขยายระยะเวลาเป็นหกสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือ
เยาวชนนั้นถูกจับกุม และคดีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกเกินห้าปีขึ้นไป จะมีโทษ
ปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ขยายระยะเวลาเป็นเก้าสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือ
เยาวชนนั้นถูกจับกุม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาหลบหนีจากการควบคุมในระหว่าง
สอบสวน มิให้นำเวลาที่หลบหนีนั้นเข้าในกำหนดระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้พนักงานอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอัยการ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่พนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ
จำต้องควบคุมเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาไว้ก่อนส่งตัวไปยังสถานพินิจตามความในมาตรา ๔๒
ถ้าสามารถทำได้ ห้ามมิให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหานั้นไว้ปะปนกับผู้ใหญ่ และห้าม
มิให้ควบคุมไว้ในห้องขังที่จัดไว้สำหรับผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่

มาตรา ๔๗ เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนตามความใน
มาตรา ๔๒ แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปนี้

(๑) ส่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๔ (๑)
เว้นแต่ในคดีอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่า การสืบเสาะข้อ
เท็จจริงดังกล่าวไม่จำเป็นแก่คดี จะสั่งงดการสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้นเสียก็ได้ แล้วให้แจ้งไป
ยังพนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องด้วย

(๒) ทำรายงานในคดีที่มีการสืบเสาะเพื่อแสดงถึงข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๒๘ (๑) และแสดงความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำของเด็กหรือเยาวชนซึ่ง กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แล้วส่งรายงานและความเห็นนั้นไปยังพนักงานสอบสวนหรือ พนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึง ที่ทำการสถานพินิจ และถ้ามีการฟ้องร้องเด็กหรือเยาวชนในศาล ให้เสนอรายงานและความเห็นนั้นต่อศาลด้วย

(๓) ในกรณีที่ไม่ได้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปชั่วคราว หรือไม่ได้มอบตัวเด็ก หรือเยาวชนไว้กับบุคคลหรือองค์การที่เห็นสมควรตามความในมาตรา ๔๒ ให้จัดการกับเด็ก หรือเยาวชนดังต่อไปนี้

(ก) ทำความสะอาดและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

(ข) ให้แพทย์ตรวจร่างกายและถ้าจำเป็นหรือเห็นสมควรให้ตรวจจิตใจด้วย

(ค) ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วยซึ่งควรจะได้ได้รับการรักษาพยาบาลก่อน ดำเนินคดี ให้มีอำนาจสั่งให้ได้รับการรักษาพยาบาลในสถานพินิจหรือสถานพยาบาลอื่น ตามที่เห็นสมควร ในกรณีเช่นนี้ให้แจ้งไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๔๘ การที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจในระหว่าง สอบสวนหรือพิจารณาคดีคดี ในระหว่างตรวจร่างกายและจิตใจหรือรับการรักษายาบาลก็ดี ไม่ให้ถือว่าเป็นการควบคุมตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้า เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกพิพากษาลงโทษ ศาลจะคิดหักวันที่ต้องถูกควบคุมตัวในสถานพินิจ ให้ก็ได้

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกส่งตัวไป ควบคุมไว้เพื่อฝึกและอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลหลบหนีไปจากการควบคุมของ เจ้าพนักงานแล้วภายหลังจับตัวมาได้ ให้ศาลสั่งเพิ่มกำหนดเวลาที่ต้องฝึกอบรมขึ้นอีกตามที่ เห็นสมควรแทนการลงโทษอาญาก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมีอายุ ยี่สิบปีบริบูรณ์

หมวด ๕

อำนาจศาลเกี่ยวกับคดีอาญา

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการกระทำความผิดอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเกิดขึ้นโดยเด็กหรือเยาวชน ให้ชำระคดีที่ศาลมีเขตอำนาจอยู่ในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่โดยปกติในเมื่อศาลนั้นเป็นศาลเยาวชนและครอบครัว

ในกรณีที่ศาลแห่งท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติมิใช่เป็นศาลเยาวชนและครอบครัว แต่ศาลแห่งท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชน กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเป็นศาลเยาวชนและครอบครัว ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาคดีที่เด็กหรือเยาวชนถูกฟ้องเกี่ยวกับการกระทำนั้น

ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระทั่งความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

การฟ้องคดีอาญา

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏตามสำนวนการสอบสวนว่าเด็กหรือเยาวชนได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจพิจารณาโดยคำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ ฐานะ ตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อมของเด็กหรือเยาวชนแล้วเห็นว่า เด็กหรือเยาวชนอาจกลับตนเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้องร้อง และเด็กหรือเยาวชนนั้นก็ยินยอมที่จะอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจด้วยแล้ว ก็ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจแจ้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยก็ให้มีอำนาจสั่งไม่ฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการนั้นให้เป็นที่สุด

การควบคุมเด็กหรือเยาวชนในสถานพินิจตามความในวรรคก่อน ให้มีกำหนดเวลาตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสองปี

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกชั้นสูงตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป

มาตรา ๕๒ ในท้องที่ที่ศาลเยาวชนและครอบครัวเปิดดำเนินการแล้ว ให้อธิบดีกรมอัยการแต่งตั้งพนักงานอัยการคนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดที่จะต้องฟ้องยังศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาซึ่งมีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจไม่อนุญาตให้ฟ้องร้อง ผู้เสียหายจะร้องต่อศาลขอให้ส่งอนุญาตก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลเรียกผู้อำนวยการสถานพินิจมาสอบถามแล้วส่งตามที่เห็นสมควร คำสั่งศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลหรือผู้อำนวยการสถานพินิจอนุญาตให้ฟ้องร้อง ให้นำมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีการโอนคดีมาพิจารณาพิพากษายังศาลเยาวชนและครอบครัว ตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๕๔ ก่อนที่ศาลเยาวชนและครอบครัวอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลถามความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจดังกล่าวเห็นว่าศาลควรจะดำเนินการพิจารณาต่อไป แต่ไม่มีโจทก์สำหรับคดีนั้น ศาลจะให้ผู้อำนวยการสถานพินิจทำหน้าที่แทนโจทก์ต่อไปก็ได้

หมวด ๗

การพิจารณาคดีอาญา

มาตรา ๕๕ ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนเห็นเป็นการสมควรที่จะควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ในระหว่างพิจารณา ให้ศาลสั่งให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ยังสถานพินิจหรือสถานกักกันใดทำนองเดียวกัน

ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือผู้ปกครองสถานที่ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชน มีหน้าที่จัดส่งตัวเด็กหรือเยาวชนมายังศาลตามคำสั่งศาล

มาตรา ๕๖ เว้นแต่ในคดีที่มีข้อหาว่าเด็กกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กในระหว่างเวลาที่เป็นต้องควบคุมตัวนั้นไว้เพื่อการพิจารณาคดี

มาตรา ๕๗ เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับฟ้องคดีซึ่งมีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย ทราบถึงวันและเวลาพิจารณาของศาลโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะบังคับให้บุคคลที่กล่าวในวรรคแรกมานั่งฟังการพิจารณาคดีด้วยก็ได้

มาตรา ๕๘ เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับฟ้องคดีซึ่งมีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว กำหนดให้ตนเอง หรือผู้พิพากษานายหนึ่งเป็นเจ้าของสำนวน

มาตรา ๕๙ ก่อนดำเนินการอ่านฟ้องให้จำเลยฟัง ถ้าผู้พิพากษาซึ่งเป็นเจ้าของสำนวนเห็นสมควร ให้มีอำนาจเรียกตัวเด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลยไปสอบถามข้อความเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อหา สาเหตุแห่งการกระทำผิด นิสัย บุคลิกลักษณะ ท่วงที กิริยาวาจา และอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ทั้งนี้ให้กระทำในห้องซึ่งมิใช่ห้องพิจารณาและเป็นการเฉพาะตัว

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ใช้ห้องพิจารณาคดีธรรมดาเป็นห้องพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน แต่ถ้าไม่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ให้นัดเวลาพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนต่างกับเวลาที่กำหนดไว้สำหรับพิจารณาคดีธรรมดา

มาตรา ๖๑ การพิจารณาคดีในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ให้
ทำโดยลับและเฉพาะ บุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาได้ คือ

- (๑) จำเลย ที่ปรึกษาทนายของจำเลย และผู้ควบคุมตัวจำเลย ถ้ามี
- (๒) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่
- (๓) พนักงานศาล และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ศาล แล้วแต่ศาลจะ
เห็นสมควร

(๔) โจทก์

(๕) พยาน ผู้ชำนาญการพิเศษ และล่าม

(๖) พนักงานคุมประพฤติ และพนักงานอื่นของสถานพินิจ

(๗) บุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรอนุญาต

มาตรา ๖๒ ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาเห็นว่า จำเลยไม่ควรฟังคำ-
ให้การของพยานในตอนหนึ่งตอนใด ศาลมีอำนาจสั่งให้จำเลยออกไปเสียจากห้องพิจารณาได้
แต่เมื่อจำเลยกลับเข้ามานั่งฟังการพิจารณา ให้ศาลแจ้งข้อความที่พยานเบิกความไปแล้วให้
จำเลยทราบเท่าที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๖๓ การพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนนั้น ถ้ามิใช่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับ
ความรับผิดชอบในทางอาญาแล้ว ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะรับฟัง
รายงานของสถานพินิจ รายงานของพนักงานคุมประพฤติ รายงานของแพทย์ รายงานของ
โรงเรียน ซึ่งสถานพินิจขอร้องให้จัดทำโดยไม่มีพยานบุคคลประกอบรายงานนั้น ๆ ก็ได้
แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานเช่นนั้นให้เป็นผลร้ายแก่เด็กหรือเยาวชนแล้ว ให้ศาลแจ้งข้อความ
ตามรายงานนั้นให้เด็กหรือเยาวชนนั้นทราบ ในกรณีเช่นนั้น เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะ
แถลงต่อสู้ และนำพยานมาสืบหักล้าง

ถ้าศาลพิจารณาเห็นว่า รายงานดังกล่าวในวรรคแรกมีข้อความที่ควรสืบเสาะเพิ่ม-
เติม ก็ให้มีอำนาจออกหมายให้พนักงานคุมประพฤติไปดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) ได้

มาตรา ๖๔ ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาเห็นว่า ในขณะที่หนึ่งขณะใด ในการพิจารณาสมควรที่จะหยุดกับจำเลยโดยเฉพาะก็ดี หรือบุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณาก็ดี ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บุคคลทั้งหมดหรือที่ศาลเห็นว่าไม่สมควรนั้นออกไปนอกห้องพิจารณาได้

มาตรา ๖๕ ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่มาเป็นพยาน เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เพื่อหยั่งทราบถึงสาเหตุของการกระทำของเด็กหรือเยาวชน

มาตรา ๖๖ การพิจารณาคดีของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวนั้น ให้พยายามกระทำโดยไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาโดยเคร่งครัด ให้ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้จำเลยเข้าใจ และต้องเปิดโอกาสให้จำเลยรวมตลอดถึงบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่ แลกงข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็น ตลอดจนระบุและซักถามพยานได้เต็มที่ไม่ว่าในชั้นใด ๆ ในระหว่างที่มีการพิจารณาคดีนั้น

มาตรา ๖๗ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวถือว่า อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย และอาชีพ ของเด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลย และของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ตลอดจนบุคคลและสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้น เป็น ข้อความในประเด็นที่จะต้องพิจารณาคด้วยเสมอไป เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีการสืบเสาะข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๔๗(๑) แต่ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าศาลเห็นสมควร จะสั่งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจ สืบเสาะข้อเท็จจริง และรายงานความเห็นเกี่ยวกับประเด็นนั้นในข้อใดต่อศาลก็ได้

มาตรา ๖๘ ในการที่ศาลจะพิจารณาและพิพากษาคดีที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชน กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็ก ซึ่งควรจะได้รับการศึกษาอบรม สั่งสอน และสงเคราะห์ให้กลับตัวเป็นพลเมืองดียิ่งกว่าการ

ที่จะลงโทษ ในการพิพากษาคดีนั้น ให้ศาลคำนึงถึงบุคลิกลักษณะ สุขภาพ และภาวะแห่งจิต ของเด็กและเยาวชนซึ่งแตกต่างกันเป็นคน ๆ ไป และลงโทษหรือใช้วิธีการที่เหมาะสมกับตัว เด็กหรือเยาวชน และพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง แม้เด็กหรือเยาวชนนั้นจะได้กระทำความผิดร่วมกัน

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติ เป็นความผิดมีทนายความว่าคดีแทนในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว แต่ ให้เด็กหรือเยาวชนที่มีที่ปรึกษากฎหมาย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทำนองเดียวกับทนายความได้ ใน กรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่มีที่ปรึกษากฎหมาย ให้ศาลแต่งตั้งที่ปรึกษากฎหมายให้ เว้นแต่เด็ก หรือเยาวชนนั้นไม่ต้องการ และศาลเห็นว่าไม่จำเป็นแก่คดี จะไม่แต่งตั้งที่ปรึกษากฎหมาย ให้ก็ได้

มาตรา ๗๐ ผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมาย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือ
- (๒) ได้รับปริญญาทางกฎหมายไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และได้ จดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมายในศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๗๑ บุคคลที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชนตาม ความในมาตรา ๗๐ นั้น หากปรากฏแก่ศาลว่า ผู้ใดเป็นผู้ไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ช่วยเหลือ เด็กหรือเยาวชนในกรณีใด มิให้ศาลแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กหรือเยาวชน ในกรณีนั้น และถ้าเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษากฎหมายให้แก่ เด็กหรือเยาวชนในกรณีใดอยู่ ก็ให้สั่งเพิกถอนเสีย

มาตรา ๗๒ การจดทะเบียนเป็นที่ปรึกษากฎหมายในศาลเยาวชนและครอบครัว ตามมาตรา ๗๐ (๒) ให้เป็นหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัวทุกศาล

การจดทะเบียนตามความในวรรคก่อน และการลบชื่อออกจากทะเบียน ให้เป็น- ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๓ ที่ปรึกษากฎหมายซึ่งศาลแต่งตั้ง ให้ได้รับค่าป่วยการตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๔ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมีอำนาจวาง
ระเบียบปฏิบัติของที่ปรึกษากฎหมายในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๗๕ ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจหรือ
สถานที่อื่นใดที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชน ถ้าศาลเห็นสมควร ศาลจะสั่ง
ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลัก
ประกันก็ได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็ก
หรือเยาวชนอาศัยอยู่ หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรก็ได้ แต่ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่ง
เช่นนั้น ให้ศาลเรียกผู้อำนวยการสถานพินิจหรือผู้ปกครองสถานที่ที่ได้รับมอบหมายให้
ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนมาสอบถาม

ถ้าบุคคลหรือองค์การที่รับมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้จากศาล แสดงให้เห็นที่พอใจ
ศาลได้ว่าไม่สามารถจะคุ้มครองเด็กหรือเยาวชนต่อไปได้ และขอส่งตัวเด็กหรือเยาวชนต่อ
ศาล ก็ให้ศาลส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมไว้ในสถานพินิจหรือสถานที่อื่นใดที่ศาลเห็น
สมควร

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้เป็นจำเลยไม่สามารถมาฟังการพิจารณา
ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจพิจารณาสืบพยานในข้อที่ไม่เกี่ยวแก่ประเด็นที่ว่าจำเลยได้
กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่กลับหลังจำเลยได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำต่อหน้าที่ปรึกษากฎหมาย
ของเด็กหรือเยาวชนผู้เป็นจำเลยนั้น

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ศาลหรือผู้อำนวยการสถานพินิจมอบตัวเด็กหรือเยาวชน
ที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้กับบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็ก
หรือเยาวชนอาศัยอยู่ หรือบุคคลหรือองค์การอื่นตามความในมาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๗๕
ในเมื่อศาลเห็นสมควรเกี่ยวกับความจำเป็นของเด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลย ถ้าศาลส่งหมาย-

เรียกให้เด็กหรือเยาวชนนั้นมาศาลโดยส่งไว้ต่อบุคคลดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นรับหมายเรียกของศาลแล้ว ถ้าเด็กหรือเยาวชนนั้นไม่มาศาลตามหมายเรียก ให้ศาลมีอำนาจปรับบุคคลเช่นว่านั้นเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการบังคับคดีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๘ ในการควบคุมเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด มาหรือไปจากศาลก็ดี ในระหว่างควบคุมตัวไว้ก่อนนำเข้าห้องพิจารณาคดี ต้องจัดมิให้เด็กหรือเยาวชนนั้นปะปนกับผู้ใหญ่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

มาตรา ๘๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายรูป ถ่ายภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ และห้ามมิให้หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารลงรูปของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด หรือลงข้อความซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาลซึ่งอาจจะทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ชื่อตัว ชื่อสกุลของเด็กหรือเยาวชนนั้น หรือลงข้อความแสดงถึงสถานที่อยู่หรือโรงเรียนของเด็กหรือเยาวชนนั้น

ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยประวัติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ความในวรรคแรก และวรรคสอง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ต้องกระทำการเพื่อประโยชน์ของทางราชการ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อน

หมวด ๘

การพิพากษาคดีอาญา

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๗ แล้ว ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิพากษาลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ต่อเมื่อได้รับทราบรายงานและความเห็นจากผู้อำนวยการสถานพินิจแล้ว และถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจขอแถลงการณ์ด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือ ให้ศาลรับไว้ประกอบการพิจารณา ในกรณีนี้ผู้อำนวยการสถานพินิจจะเสนอคำแนะนำว่าควรลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างไรก็ได้

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษาเด็ดขาด ศาลจะมีคำสั่งชั่วคราวให้ปล่อยตัวจำเลยไปหรือจะส่งตัวไปควบคุมไว้ยังสถานพินิจแห่งหนึ่งแห่งใดชั่วคราว หรือจะให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนไปพลางก่อนก็ได้

มาตรา ๘๒ ในการประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสเป็นประธาน และให้ประธานของที่ประชุมนั้นถามความเห็นของผู้พิพากษาสมทบก่อน

มาตรา ๘๓ การอ่านคำพิพากษาให้กระทำโดยลับ และให้นำมาตรา ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ ให้ศาลเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่มาฟังคำพิพากษาคด้วย

มาตรา ๘๔ ในการโฆษณาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ห้ามมิให้ระบุชื่อเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นจำเลย และห้ามมิให้โฆษณาข้อความใดซึ่งจะทำให้รู้จักตัวเด็กหรือเยาวชนนั้น

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดให้ลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว และภายหลังความปรากฏแก่ศาลโดยศาลทราบเอง หรือจากรายงานของผู้อำนวยการสถานพินิจ หรือผู้ปกครองโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนไป ให้ศาลที่สถานพินิจซึ่งเด็กหรือเยาวชนถูกลงโทษหรือถูกใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนอยู่ในเขตอำนาจ มีอำนาจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ และถ้าการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลยมากขึ้น จำเลยมีสิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นต่อไป

มาตรา ๘๖ ในกรณีที่ศาลปล่อยเด็กหรือเยาวชนไปเพราะไม่มีความผิด ถ้าศาลเห็นว่าควรจะวางเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กและเยาวชนนั้นด้วย เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กหรือเยาวชนนั้นเอง ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใด ๆ อันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนประพฤติก้าว

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่ำคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลหรือประเภทบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใด ๆ อันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นประพฤติก้าว

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

ในกรณีที่ศาลสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕๖ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอดส่องด้วย

ระยะเวลาที่ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้เด็กหรือเยาวชนปฏิบัติตามมาตรานี้ จะต้องไม่เกินกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลจะสั่งให้เด็กหรือเยาวชนไปรับการอบรมในสถานพินิจแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปีก็ได้

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนได้รับการปล่อยออกจากโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเด็ก ถ้าศาลทราบเอง หรือเมื่อผู้ปกครองโรงเรียนหรือสถานฝึกอบรมเด็กร้องขอว่าสมควรจะกำหนดเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๖ ให้เด็กหรือเยาวชนนั้นปฏิบัติตามก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อธิบดีผู้พิพากษาศาล ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจตรวจและให้คำแนะนำแก่สถานพินิจ โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานแนะนำทางจิต สถานพยาบาล สถานกักและอบรมและเรือนจำ เท่าที่เกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาหรือกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด

หมวด ๙

การลงโทษ การเปลี่ยนโทษ และการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน

มาตรา ๘๙ ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนดังต่อไปนี้แทนการลงโทษอาญาหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้คือ

(๑) เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัยเฉพาะการกักกันเป็นการกักและอบรม ซึ่งจะต้องกักและอบรมในสถานที่ที่มีไข้เรือนจำเป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าเวลาที่ผู้นั้นมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

(๒) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าเวลาที่ผู้นั้นมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์

(๓) เปลี่ยนโทษปรับเป็นการเขียนต่อหน้าศาลไม่เกินสิบสองที่
หลักเกณฑ์วิธีกักและอบรมและการเขียนเด็กและเยาวชน ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าควรจะควบคุมตัวไว้ภายหลังที่ผู้นั้นมีอายุครบยี่สิบสี่ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ศาลระบุในคำพิพากษาให้ส่งตัวไปจำคุกไว้ในเรือนจำตามเวลาที่ศาลกำหนด

มาตรา ๙๐ การกำหนดเวลากักและอบรม และการส่งเด็กหรือเยาวชนไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมนั้น ศาลจะพิจารณากำหนดแต่เพียงระยะเวลาขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ ซึ่งภายในระยะเวลาขั้นต่ำและขั้นสูงดังกล่าวแล้ว ศาลจะปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปโดยปราศจากเงื่อนไขหรือภายใต้เงื่อนไขใดๆ ดังต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(๑) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใด ๆ อันจะจงใจให้เด็กหรือเยาวชนประพฤติชั่ว

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่าคืน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลหรือประเภทบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใด ๆ อันจะจูงใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นประพฤติดัง

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นประจำ

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

ในกรณีที่ศาลกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๕๑ ให้พนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ มีอำนาจสอดส่องด้วย

ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังที่ศาลกำหนดไว้ ศาลมีอำนาจออกหมายเรียกหรือหมายจับเด็กหรือเยาวชนนั้นมาตักเตือน หรือส่งเด็กหรือเยาวชนนั้นไปกักและอบรม หรือส่งตัวไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเป็นระยะเวลาไม่เกินกำหนดเวลาที่เหลืออยู่ก็ได้

มาตรา ๕๑ ในการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจสั่งรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเด็กหรือเยาวชน แม้ว่า

(๑) เด็กหรือเยาวชนนั้นได้เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดมาแล้ว

(๒) โทษอาญาที่ควรลงแก่เด็กหรือเยาวชนนั้น เป็นโทษอาญาประเภทอื่นนอกจากโทษจำคุก

(๓) ในกรณีที่โทษจำคุก กำหนดโทษจำคุกมากกว่าสองปี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ชำระค่าปรับ ห้ามมิให้ศาลส่งกักขังเด็กหรือเยาวชนแทนค่าปรับ แต่ให้ศาลส่งตัวไปควบคุมในสถานพินิจ โรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม เป็นกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควรซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี

หมวด ๑๐

การฟ้อง พิจารณา และพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัว

มาตรา ๙๓ ในการฟ้องคดีเกี่ยวกับครอบครัว โจทก์ต้องทำคำฟ้องเป็นหนังสือ โดยโจทก์อาจขอให้เจ้าพนักงานของศาลกรอกข้อความที่ตนประสงค์จะฟ้องลงในฟ้องก็ได้

การยื่นคำฟ้องตลอดจนการดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในศาล ให้ชำระค่าฤชาธรรมเนียมหมายจ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด

มาตรา ๙๔ ก่อนเริ่มการพิจารณาคดีที่ไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของผู้เยาว์เข้าไปเกี่ยวข้อง ให้ศาลถามคู่ความว่าจะประสงค์จะให้ผู้พิพากษาสมทบเป็นองค์คณะด้วยหรือไม่

ในการพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับครอบครัวนั้น ศาลจะต้องคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้เพื่อประกอบดุลพินิจด้วย คือ .—

(๑) จุดมุ่งหมายที่จะสงวนและคุ้มครองสถานภาพของการสมรสในฐานะที่เป็นศูนย์รวมของชายและหญิงที่สมัครใจเข้ามาอยู่กินฉันสามีภริยาโดยจะไม่เกี่ยวข้องทางบุรุษกับบุคคลอื่นใดอีก

(๒) จุดมุ่งหมายที่จะให้ความคุ้มครองและช่วยเหลืออย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะกระทำได้อันครอบครัวในฐานะที่เป็นหน่วยย่อยพื้นฐานตามธรรมชาติของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัว ในขณะที่ต้องรับผิดชอบในการดูแลและให้การศึกษากับบุตรที่เป็นผู้เยาว์

(๓) จุดมุ่งหมายที่จะคุ้มครองสิทธิของบุตรและส่งเสริมสวัสดิภาพของบุตร และ

(๔) หามาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือสามีภริยาให้ปรองดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองและกับบุตร

มาตรา ๔๕ เพื่อให้ศาลจะได้ทำการเปรียบเทียบให้คู่ความได้ตกลงกัน หรือประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาท เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อคู่ความ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ ศาลอาจสั่งให้คู่ความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาศาล ด้วยตนเอง ถึงแม้คู่ความนั้น ๆ จะได้มีทนายความว่าจ้างแล้วก็ตาม

มาตรา ๔๖ ให้ศาลพยายามเปรียบเทียบให้คู่ความได้ตกลงกันหรือประนี ประนอมยอมความกันในข้อพิพาท โดยคำนึงถึงความสงบสุขและการอยู่ร่วมกัน ในครอบครัว เพื่อการนี้ศาลอาจจะมีการสั่งให้เลื่อนการนั่งพิจารณาคดีไปภายใน ระยะเวลาใด ๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรและมอบหมายให้พนักงานสังคมสงเคราะห์ ดำเนินการสืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัว หรือเมื่อเห็นเป็นการสมควร จะสั่งให้แพทย์ จิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา ตรวจร่างกาย สุนัข ภาพ หรือจิตใจ ของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔๗ ศาลอาจมอบหมายให้พนักงานสังคมสงเคราะห์ หน่วยงาน สังคมสงเคราะห์หรือบุคคลใดช่วยเหลือนำคู่ความได้ประนีประนอมกัน ในข้อพิพาทก็ได้ และถ้าการประนีประนอมข้อพิพาทเป็นผลสำเร็จ ให้ผู้ประนีประนอมข้อ พิพาททำสัญญาประนีประนอมโดยให้คู่ความลงลายมือชื่อในสัญญานั้นแล้วเสนอ ต่อศาลเพื่อพิจารณา

เมื่อศาลเห็นว่าสัญญาประนีประนอมไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้ศาลพิพากษา ตามสัญญาประนีประนอมนั้น

มาตรา ๔๘ ถ้าคู่ความไม่เห็นชอบด้วยกับคำแนะนำประนีประนอมก็ดี การตกลงยินยอมของคู่ความไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ดี หรือศาลไม่เห็นชอบด้วยกับ การตกลงยินยอมนั้น หรือลักษณะของคดีนั้นไม่อาจทำการประนีประนอมกันได้ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปตามกฎหมายนี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง และตามข้อกำหนดตามมาตรา ๔๙

มาตรา ๙๙ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางโดยอนุวัติประธานศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับค่าธรรมเนียม การดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน ใช้บังคับในศาลเยาวชนและครอบครัวได้

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐๐ ในการบังคับเพื่อชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าเลี้ยงชีพนั้น สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา อาทิเช่น เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ ค่าชดเชย โบนัส เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกัน ให้อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีด้วย

หมวด ๑๑

การฟ้อง พิพิจารณา และพิพากษาคดีแพ่ง

มาตรา ๑๐๑ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับผู้เยาว์ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจเช่นเดียวกับที่พนักงานอัยการมีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๐๒ เมื่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวได้รับฟ้องหรือคำร้องขอใด ๆ ในคดีแพ่งที่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของผู้เยาว์เข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่ว่าคดีนั้นจะเป็นคดีเกี่ยวกับครอบครัวหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ

มาตรา ๑๐๓ คดีแพ่งตามมาตรา ๑๐๒ ก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลฟังความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน ในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิที่จะแถลงต่อสู้และนำพยานมาสืบหักล้าง

ศาลมีอำนาจตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้กำกับ
ผู้ใช้อำนาจปกครอง และให้รายงานต่อศาลเป็นครั้งคราว

ผู้กำกับผู้ใช้อำนาจปกครองให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ศาลสั่ง และโดยเฉพาะให้มี
หน้าที่สอดส่องว่าผู้ใช้อำนาจปกครองได้กระทำการเพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของผู้เยาว์
หรือไม่ แล้วรายงานต่อศาล

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรจะตั้งบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาเป็น
ผู้ใช้อำนาจปกครอง ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานพินิจที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็น
ผู้ปกครองก็ได้

หมวด ๑๒

อุทธรณ์

มาตรา ๑๐๕ คดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้วนั้น
ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้เหมือนคดีธรรมดา ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธี
พิจารณาความ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๗๔ (๑) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา

(๒) ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๘๘
เว้นแต่ในกรณีที่การใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นเป็นการพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ส่ง
เด็กและเยาวชนไปเพื่อการกักและอบรมมีกำหนดระยะเวลาจำกัดและอบรมเกินสามปี

(๓) ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๘๐

มาตรา ๑๐๖ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์จัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและ
ครอบครัวขึ้นในศาลอุทธรณ์แผนกเดียวหรือหลายแผนกตามความจำเป็น เพื่อพิจารณา
พิพากษาคดีที่มีการอุทธรณ์จากศาลเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑๓

ฎีกา

มาตรา ๑๐๗ คดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้วนั้น ให้ฎีกาไปยังศาลฎีกาได้เหมือนอย่างคดีธรรมดา ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ เว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามความในมาตรา ๑๐๕

ห้ามมิให้ฎีกาคดีเกี่ยวกับครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาในศาลเยาวชนและครอบครัว หรือศาลอุทธรณ์ได้รับรองว่าคดีมีปัญหาคอฎีกาหรือปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนสมควรที่จะฎีกาได้

มาตรา ๑๐๘ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลฎีกาแผนกเดียวหรือหลายแผนกตามความจำเป็น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่มีการฎีกาจากศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

หมวด ๑๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือครอบครองสถานที่ซึ่งบิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดอาศัยอยู่ หรือเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ของบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนเช่นว่านั้นอาศัยอยู่ ขัดขืนไม่ยอมให้ผู้อำนวยการสถานพินิจหรือพนักงานคุมประพฤติหรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติเข้าไปในสถานที่นั้นก็ดี ไม่ยอมตอบคำสอบถามของพนักงานเช่นว่านั้นก็ดี ให้ค่าตอบอันเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ใด ขัดขืนไม่ยอมให้พนักงานสังคมสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติการตามหมายของศาลหรือของผู้อำนวยการ

สถานพินิจเข้าไปในสถานที่นั้นก็ดี ไม่ยอมตอบคำสอบถามของพนักงานสังคม-
สงเคราะห์โดยไม่มีเหตุอันสมควรก็ดี ให้คำตอบอันเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นครู อาจารย์ ผู้จัดการโรงเรียน บิดามารดา หรือผู้ปกครอง
เด็กหรือเยาวชน หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ไม่ยอมตอบคำถามของผู้อำนวยการ
สถานพินิจ พนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ โดยไม่มีเหตุอันสมควร
หรือให้คำตอบเท็จ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดเป็นครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียน ไม่ยอมทำรายงานตาม
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ (๒) กิติ ทำรายงานเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการสถานพินิจ พนักงานคุม-
ประพฤติ ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานสังคมสงเคราะห์โดยไม่วางสถาน-
พินิจก็ดี ไม่ยอมสาบานหรือปฏิญาณตัวก็ดี ไม่ยอมให้ถ้อยคำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ (๓)
หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อพนักงานสังคมสงเคราะห์ก็ดี ไม่ยอมส่งวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็น
พยานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ (๔) กิติ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๗๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
ศาลเช่นว่านั้นจะถือว่าเป็นการละเมิดอำนาจศาล และดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ได้

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๘๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ
นี้ และได้รับความลับของเอกชนเพราะการปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่ นำความลับนั้นไป
เปิดเผยนอกวงงานของการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว โดยประการที่อาจจะก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่เอกชนนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดช่วยเหลือหรือกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ให้เด็กหรือเยาวชน
หลบหนีไปจากการควบคุมของเจ้าพนักงาน ซึ่งควบคุมไว้เพื่อฝึกและอบรมตามคำพิพากษา
หรือคำสั่งของศาล มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ควบคุมเด็กหรือเยาวชนตามคำพิพากษา
หรือคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๘ กรณีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและ
ครอบครัวซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นตาม มาตรา ๓ แห่งพระธรรมนูญศาล
ยุติธรรมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลชั้นต้นตามมาตรา ๓ แห่งพระ
ธรรมนูญศาลยุติธรรมลงพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ แต่ถ้าศาลนั้นเห็นสมควร
ก็ให้โอนคดีไปให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาและ
พิพากษาคดีต่อไปได้

มาตรา ๑๑๙ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ และ
ลูกจ้างของศาลคดีเด็กและเยาวชนไปเป็นของศาลเยาวชนและครอบครัวที่ตั้งขึ้น
แทนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๐ ให้อธิบดีศาล รองอธิบดีศาล ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกขูดเกล็ดไปตาม มาตรา ๗ ดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา รองอธิบดีผู้พิพากษา ผู้พิพากษาหัวหน้า ศาล ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลเยาวชนและครอบครัว^๕ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ โดยให้ผู้พิพากษาสมทบอยู่ในตำแหน่งต่อไปเป็นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบในศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑๒๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงศาลเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๑๒๒ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎ-
กระทรวง บอกลำหนด หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้
พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง บอกลำหนด หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติ^๕
จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็ก
และเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับในศาลคดี
เด็กและเยาวชนในวัน^๕ที่พระราชบัญญัติ^๕นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้
บังคับโดยอนุโลมเพื่อแห่งที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้

เจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน

วิชา มหาคุณ

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

เจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน จะเห็นได้จากคำปรารภ หลักการ และ
เหตุผล ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน คือ

๑. เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

๒. เพื่อให้มีวิธีการสำหรับใช้แก่เด็กและเยาวชนให้เหมาะสม

ที่ว่า เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน นั้น เราจะเห็นได้จาก
กฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งเห็นว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนจะ
ต้องถือเอาข้อเท็จจริงในตัวเด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาเสมอ และในการ
พิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชน ศาลคดีเด็กและเยาวชนจะต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและ
อนาคตของเด็ก ซึ่งจะได้รับการฝึกอบรม สั่งสอนและสงเคราะห์ให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี
ยิ่งกว่าการที่จะลงโทษ ฉะนั้น ถ้าศาลคดีเด็กและเยาวชนที่ไต่ถามมีความรู้สึกรู้สีกว่าจะเอาตัวเด็กไว้
เพื่อจะลงโทษเด็ก แสดงว่าขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายเด็กและเยาวชน ในขณะเดียวกัน
เมื่อเด็กและเยาวชนมาอยู่กับเราในสถานพินิจ เราต้องรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่า จะต้องฝึกอบรม
สั่งสอนและสงเคราะห์ให้เขากลับตัวเป็นพลเมืองดีต่อไป ไม่ใช่ว่าเขาจะมาลงโทษ อย่างที่มี
ผู้เรียกว่า “คุกเด็ก” ซึ่งทำให้เราต้องมีความไม่สบายใจเป็นอย่างมาก เพราะว่าขัดกับ
เจตนารมณ์หรือแนวทางของการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนทั่วประเทศหรือทั่วโลก

นอกจากมุ่งถึงการฝึกอบรมและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนเพื่อสวัสดิภาพของเด็ก
และเยาวชนแล้ว ยังจะต้องคำนึงถึงบุคลิกลักษณะหรือท่าทีของเด็กและเยาวชน สุขภาพของ
เด็กและเยาวชน ถ้าเด็กป่วยก็จะต้องได้รับการรักษาเยียวยาแก้ไข อาจป่วยทางร่างกาย
หรือป่วยทางจิตใจที่เรียกว่าภาวะแห่งจิตซึ่งเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เพราะได้รับการหล่อ

*บรรยายในการอบรมและสัมมนาเจ้าหน้าที่สถานฝึกและอบรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๗

หลอมจากทางบ้านไม่เหมือนกัน บางคนอาจมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง บางคนอาจจะเป็นคนขี้ตื่นตกใจง่าย บางคนอาจจะเป็นคนเรียบร้อยแต่กระทำความผิดลงไปเพราะถูกชักจูง เพราะเป็นคนเชื่อคนง่าย ฉะนั้นการแก้ไขเยียวยาเด็กแต่ละคนจึงไม่เหมือนกัน อย่าไปคิดว่าเด็กต้องเป็นเด็กเหมือนกันหมด แม้แต่ลูกเราเองบางครั้งก็ยังไม่อยากที่จะสั่งสอน บางคนใช้วิธีตีแล้วซื้อพ่วง บางคนถ้าใช้วิธีตีแล้วยิ่งหนีหรือต่อสู้ ซึ่งไม่เหมือนกัน เด็กที่กระทำความผิดไป เขาเรียกว่ามีบุคลิกลักษณะ มีสุขภาพ มีภาวะแห่งจิตที่ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในการที่จะปรับท่าทีของเด็กให้เป็นพลเมืองดี ให้มีจิตใจสามารถที่จะไปอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ เราต้องคำนึงถึงบุคลิกลักษณะ คำนึงถึงสุขภาพ คำนึงถึงภาวะแห่งจิต หรือว่าสุขภาพจิตของเด็กด้วย แล้วใช้วิธีการให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล ซึ่งผมเน้นว่าจะต้องคำนึงถึงเด็กเป็นรายบุคคล ไม่ใช่จัดเป็นกลุ่มแล้วแก้ไขเป็นหมู่ หรือแก้ไขเหมือนกันทั้งหมด หรือใช้วิธีการอย่างเดียวกันทั้งหมด เช่นบังคับก็บังคับเหมือนกันหมด ต้องใช้วิธีการแก้ไขแบบเป็นรายบุคคลแม้ว่าเด็กจะกระทำความผิดร่วมกันก็ตาม เรื่องนี้อยู่ในทวีปทฤษฎีหมาย เวลาที่ศาลจะใช้วิธีการสำหรับเด็ก ถึงแม้ว่าเด็กจะกระทำความผิดร่วมกัน เช่น ร่วมกันลักทรัพย์ แต่เวลาที่ศาลจะพิพากษาก็อาจพิพากษาต่างกันได้ บางคนอาจเอาไว้ หรือบางคนอาจปล่อยไปโดยคุมประพฤติ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน คนที่อาจจะต้องเอาตัวไว้ก็เพราะมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก จะต้องแก้ไขด้วยการอบรมเป็นพิเศษ แต่บางคนรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ให้พ่อแม่รับตัวไปดูแลก็สามารถที่จะเยียวยาแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องแก้ไขโดยใช้วิธีการเป็นรายบุคคล

ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับตัวเด็กที่ว่า บุคลิกลักษณะ สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นั้น เราแบ่งออกได้เป็นหลายประการ ได้แก่ *อายุของเด็ก* ซึ่งทำให้ลักษณะของเด็กแตกต่างกันออกไป *ประวัติของเด็ก* อยู่กับพ่อแม่ หรือว่าอยู่กับญาติ หรือว่าเป็นเด็กเร่ร่อนจรจัด ซึ่งทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป *ความประพฤติของเด็ก* เช่น เป็นคนหัวอ่อนว่าง่าย หรือเป็นคนที่แข็งกร้าว *สติปัญญาของเด็ก* ก็ทำให้แตกต่างกันออกไป เด็กบางคนมีสติปัญญาต่ำ วิธีการแก้ไขก็ต้องยากกว่าเด็กที่สติปัญญาดี เด็กบางคนโง่ หรือปัญญาทึบ คือสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติธรรมดา บางคนถึงขนาดไม่ใช่โง่อย่างเดียว แต่เป็นพวกโง่เง่า หรือปัญญาอ่อน คือไม่รับรู้อะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นพวกท่านทั้งหลายจะต้องสังเกตพฤติกรรม

ของเด็กแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะเนื่องมาจากสติปัญญาต่ำ ถ้าสติปัญญาต่ำก็อาจจะถูกชักจูงง่าย บางคนอาจจะมีปัญญาเกินสติก็ได้ คือหมายความว่าฉลาดเกินไป เด็กบางคนที่เข้ามาอยู่ในที่นี่ไม่ใช่คนโง่ เป็นคนฉลาด แต่ฉลาดเกินไปจนเอาความฉลาดไปใช้ในทางที่ผิด ถ้าเราสามารถที่จะปรับให้เขาเอาสติปัญญาของเขามาใช้ในทางที่ถูกได้ ก็จะเป็นคนที่มีความสำคัญ เป็นคนที่ เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติได้ พวกนี้เราจะต้องสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะท่านที่เป็นพ่อบ้านแม่บ้าน หรือเป็นครูซึ่งอยู่ใกล้ชิดเด็กมาก สามารถเห็นพฤติกรรมของเด็ก สามารถแยกเด็กออกได้เลยว่า คนนี้ฉลาด คนนี้โง่ คนนี้ปัญญาอ่อน

นอกจากสติปัญญาแล้วยังขึ้นอยู่กับ *การศึกษาอบรม* ด้วย เด็กบางคนแม้ว่าจะได้รับการศึกษาอบรม แต่ไม่รู้หนังสือเลยก็มี ไม่ใช่ว่าจบ ป. ๔ หรือจบ ป. ๖ มาแล้วพูดกันง่าย บางคนไม่รู้อะไรเลย อาจเรียกว่าได้ว่าร้อยละ ๗๐-๘๐ ของเด็กที่เข้ารับการอบรม จบ ป. ๔ โดยไม่รู้อะไรเลย เขียนได้แต่ชื่อตัวเองเท่านั้น รู้แต่ว่าชื่อตัวเองจะต้องเขียนอย่างนี้แต่ว่าอ่านไม่ออก แล้วก็ไม่สามารถที่จะอ่านหนังสืออะไรได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของพวกเรา ถ้าหากว่าการศึกษาอบรมเขาไม่ดีพอ เราก็ต้องเพิ่มการศึกษาอบรมเข้าไปให้เป็นพิเศษ

เด็กบางคนสุขภาพไม่ดี อ่อนแอ ชีโรค หรือบางคนจิตไม่ปกติ เด็กบางคนได้รู้ได้เห็นหรือได้สัมผัสกับพฤติกรรมทางบ้านมานานมาก ก็เลยทำให้กลายเป็นนิสัย ไม่ใช่ว่าเขาจะมาแต่กำเนิด พวกนี้เขาเรียกว่าเป็นการสัมผัสพฤติกรรมมาจากทางบ้านเลยทีเดียว เช่น พ่อแม่ติ๊กนให้เด็กเห็นตลอดตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ ลูกอยู่ทางหนึ่ง พ่อแม่ติ๊กนอุตลุต ลืมตาขึ้นมาก็เห็นพฤติกรรมอย่างนั้น มันก็ทำให้เกิดความก้าวร้าวแล้วกลายเป็นนิสัยของเด็ก เวลาที่มัน้องก็จะรังแกน้องเพราะเห็นว่าพ่อแม่ติ๊กนฉันก็ติน้องได้ หรือมัน้องนั้นก็อาจจะทำให้กลายเป็นคนอ่อนแอไปเลย เพราะเห็นแม่ถูกตีบ่อย ๆ ยอมอยู่ได้อำนาจของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ตัวเองกลายเป็นคนประเภทอ่อนแอยอมตกอยู่ภายใต้อำนาจของคนอื่น อย่างพวกที่กลายเป็นเกย์ เป็นคนที่ เป็นพวกครึ่งเพศหรือลักเพศ ก็อยู่ในครอบครัวที่มีความกดดันมาก ทำให้เป็นคนอ่อนแอไป ยอมตกอยู่ใต้อำนาจของคนอื่น หรือเพศหญิงกลับเป็นคน ที่แข็งแรง หรือเป็นคนที่มีพฤติกรรมกลายเป็นพวกลักเพศเหมือนกัน คือกลายเป็นพวกผู้ชายหรือเป็นพวกทอมบอย นิสัยที่มาจากครอบครัวก็เรื่องเป็นสำคัญเหมือนกัน

อาชีพของบิดามารดาและอาชีพของเด็ก ก็มีผลสำคัญในเรื่องข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็ก เช่น พ่อแม่มีอาชีพทางขายเฮโรอินหรือขายกัญชา ก็ทำให้เด็กเห็นพฤติกรรมเป็นของปกติธรรมดา การไปประกอบกิจการอาชีพหรือการไปทำอาชีพที่ไม่สุจริตเลยเป็นของธรรมดาสำหรับเด็ก เด็กไม่เห็นว่าเป็นอะไรในการไปขายกัญชาหรือเฮโรอิน บอกว่าพ่อแม่ยังทำได้ แต่ถ้าพ่อแม่ประกอบอาชีพที่สุจริต ลูกก็ซึมซับว่าอาชีพสุจริตเป็นอย่างไร ไม่สมควรจะไปประกอบอาชีพที่ทุจริต หรือพ่อแม่ประกอบอาชีพทางเปิดบ่อน ลูกเข้านอกออกในบ่อนได้ การเป็นนักเลงการพนันก็เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเด็กไป อาชีพของพ่อแม่จึงเป็นเรื่องสำคัญเหมือนกัน หรือพ่อแม่มีอาชีพทางทำงานหนัก ต้องไปขุดดิน ขุดหิน ไปขนหินขนทราย ไม่มีเวลาที่จะอบรมเด็ก ก็เป็นผลกระทบมาถึงเด็ก พ่อพ่อแม่กลับมาถึงบ้านก็เหนื่อยแล้วก็นอน ไม่ได้อบรมบ่มนิสัยเด็ก ฉะนั้นพ่อแม่ถึงจะทำอาชีพอะไรก็ตามจะต้องมีเวลาที่จะดูแลเด็ก ใกล้ชิดกับเด็ก นี่ก็เป็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่ศาลจะต้องพิจารณาในเรื่องสวัสดิภาพของเด็ก

นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับหัวข้อที่ว่า สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งรอบจักรวาล สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับตัวเด็ก มีทั้งเพื่อน โรงเรียน ครูบาอาจารย์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับตัวเด็กทั้งนั้น ถ้าได้ครูที่ดีก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อนดีก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดี ถ้าได้ครูที่ไม่ดี ได้เพื่อนฝูงที่ไม่ดี ก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีสำหรับเด็ก ทำให้เด็กซึมซับเอาสิ่งไม่ดีนั้นไปด้วย เพราะฉะนั้นในการอบรมในการแก้ไขนั้น เราก็ต้องดูสิ่งแวดล้อมของเด็กที่เป็นมา จะได้แก้ไขได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปก็คือ กฎหมายบังคับให้ศาล หรือผู้พิพากษา หรือพนักงานของสถานพินิจที่ดี ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กที่จะให้การอบรมแก้ไขยิ่งกว่าการลงโทษ

ในการแก้ไขเด็กและเยาวชน หลักการที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ นอกจากเรื่องสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้ว ท่านทั้งหลายต้องคิดอยู่เสมอว่า จะต้องพยายามหาวิธีการสำหรับใช้แก้เด็กและเยาวชนให้เหมาะสม กล่าวคือ

ประการแรก มุ่งที่จะคุ้มครองความปลอดภัยของสังคมเป็นหลัก

ประการที่สอง มุ่งที่จะแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคล

เราเป็นเพียงมนุษย์ตัวเล็ก ๆ ทำไมจะต้องไปมุ่งแก้ไขความปลอดภัยของสังคมเป็นหลัก อธิบายได้ว่า เด็กที่เราจะต้องปล่อยไปนั้นต้องไปอยู่กับสังคม ถ้าเราแก้ไขเขาไม่สำเร็จ เขาก็จะกลายเป็นมะเร็งของสังคม ทำให้สังคมไม่มีความปลอดภัย แต่ถ้าหากเด็กและเยาวชนที่อยู่กับเราพ้นจากอกของเราไปแล้ว ไปอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปลอดภัย สามารถที่จะประกอบอาชีพเป็นพลเมืองที่ดี สังคมก็มีความปลอดภัย สังคมก็มีความอยู่เย็นเป็นสุข เพราะฉะนั้นการประพฤติกฎปฏิบัติของท่านทั้งหลายที่มีต่อตัวเด็กและเยาวชน หรือการแก้ไขเยียวยาของท่านทั้งหลายที่มีต่อเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมนี้ มีผลต่อสังคมเป็นส่วนรวม อย่าคิดว่าเมื่อแก้ไขไม่ได้แล้วก็ปล่อยให้สังคมเขาไปแก้ไขกันเอาเองก็แล้วกัน นั่นเป็นแนวความคิดที่ไม่ถูกต้อง เราต้องพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขเด็กเพื่ออนาคตของเด็กและเยาวชนเอง และเพื่ออนาคตของสังคม เพื่อความปลอดภัยของสังคมด้วย และในขณะเดียวกันเราก็เห็นว่าเด็กเป็นรายบุคคล เพราะฉะนั้น ในการที่จะดูแลหรือแก้ไขเด็กในการปฏิบัติหน้าที่ เราต้องคำนึงถึงสังคมก่อน เราต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมว่า สังคมจะได้รับความสงบสุขหรือไม่ และในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงเด็กเป็นรายบุคคลด้วยว่า เราจะแก้ไขเด็กคนนั้นให้ได้รับสิ่งที่ดีขึ้นหรือได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นได้อย่างไร เหมือนกับน้ำที่ไม่สะอาดที่นำมาแต่ละแหล่ง ถ้าน้ำไม่สะอาด เมื่อเอามารวมกันมันก็ไม่สะอาด เช่นน้ำที่อยู่ในแก้ว ถ้าเรานำเอาน้ำเน่าหรือน้ำเสียมาใส่เพียงหยดเดียวเท่านั้น น้ำแก้วนี้จะดื่มไม่ได้เลย เช่นเดียวกัน ถ้าเราปล่อยเด็กที่ไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา หรือยังเป็นเด็กที่เป็นอันตรายต่อสังคมอยู่โดยไม่มีการแก้ไขไปอยู่ร่วมในสังคม ถ้าหากชุมชนนั้นเขาดีอยู่แล้ว เขาก็จะไปทำลายชุมชนนั้น ทำให้ชุมชนนั้นไม่มีความปลอดภัย ถ้าเราแก้ไขเด็กคนนั้นให้ดีขึ้น ก็เหมือนทำน้ำเน่า ทำน้ำที่เสียนั้นให้เป็นน้ำที่สะอาด เมื่อน้ำนั้นสะอาดแล้วก็ไปอยู่ในแหล่งที่สะอาด ไปอยู่ในสังคมที่ดี ไปอยู่ร่วมกับเขาได้อย่างเป็นปกติสุข โดยที่สังคมไม่ต้องหวาดระแวงอีกต่อไป ฉะนั้น การที่เราแก้ไขเด็กเป็นรายบุคคลจึงมีผลต่อสังคมเป็นส่วนรวมด้วย ในขณะเดียวกันเหมือนกับน้ำที่ผมเปรียบเทียบไว้ ถ้าน้ำ

เอาน้ำที่สะอาดมารวมกันมันก็จะสะอาด แต่ถ้าน้ำสะอาดอยู่แล้วเราเอาน้ำที่ไม่สะอาดเพียงหยดเดียวไปใส่ มันก็กลายเป็นน้ำสกปรกทั้งหมด ใช้ไม่ได้ เราต้องช่วยกันทำให้น้ำเสียกลายเป็นน้ำดี ทำให้ผ้าขาวที่เปื้อนหรือมีรอยด่างกลายเป็นผ้าขาว และสามารถไปอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข สังคมก็เป็นปกติสุข เด็กคนนั้นก็จะเป็นเด็กที่มีความปกติสุข เป็นเด็กที่ดีต่อไปในสังคม

ในการนำวิธีการของศาลคดีเด็กและเยาวชนมาใช้ในประเทศไทยนี้ นอกจากเราเน้นที่การแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนแล้ว เรายังเน้นที่การเลือกสรรหรือสรรหาเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมในการที่มาอยู่ร่วมกับเด็กหรือมาฝึกอบรมเด็กด้วย ในขณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่ท่านเข้ามารับการอบรมและเข้ามารับการพัฒนาจึงเป็นส่วนหนึ่งของเจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน กล่าวคือ จะต้องมีการจัดหน่วยงานที่ดี และมีการสรรหาเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ และสามารถที่จะรู้เจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน สามารถที่จะช่วยกันพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างสมกับความมุ่งหมายของกฎหมาย

ระบบในการแก้ไขเด็กและเยาวชนก็คือ จะต้องมีการสืบเสาะและมีการพินิจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ดังที่กล่าวมาแล้ว ก่อนที่ศาลจะมีการพิจารณาพิพากษา ถ้าหากว่าเด็กที่ไม่ได้รับการประกันตัวมาอยู่ร่วมกับเราในสถานฝึกและอบรม เราก็จะต้องมีการแก้ไขในเบื้องต้นเสียก่อน เพื่อที่จะให้รู้ถึงวิธีการที่จะแก้ไขเยียวยาได้ถูกต้อง ศาลก็จะฟังจากรายงานของท่านทั้งหลายนี้เองว่า เด็กเหล่านั้นสามารถเข้ากลุ่มกับพวกได้ไหม มีพฤติกรรมอย่างไร มีลักษณะทำที่อย่างไร ท่านทั้งหลายอยู่ใกล้ชิดก็ต้องคอยดูแลและคอยเอาใจใส่เพื่อที่จะให้เห็นพฤติกรรมของเด็กได้อย่างชัดเจนในการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริง ในขณะเดียวกันก็ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กและเยาวชนจนสามารถให้ศาลทราบสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น จึงจะสามารถปรับปรุงหรือแก้ไขเด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสม

ในประการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง หลังจากที่ได้เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีแล้ว หรือว่าได้รับการแก้ไขเยียวยาแล้วในสถานฝึกอบรมนี้ ต่อจากนั้นก็จะมี

ปล่อยตัวเด็กและเยาวชนออกไปจากสถานฝึกอบรม งานของเรายังไม่สิ้นสุดลงตามเจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน งานของศาลคดีเด็กและเยาวชนและสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ไม่ได้สิ้นสุดเมื่อเด็กก้าวเท้าหนีออกไปจากสถานฝึกอบรม บางคนบอกว่า เอ้อ โลงอกที่พ้นไปได้ นั่นไม่ใช่เจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน ศาลคดีเด็กและเยาวชนจะต้องติดตามพฤติกรรมของเด็กคนนั้นไปจนโดยตลอดว่า เด็กคนนั้นสามารถจะเข้าไปอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้หรือไม่ แต่ว่างานของศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีในปัจจุบันนี้ เรายังไม่มีโครงการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย จึงทำให้ช่วงนี้ขาดตอนไป ในขณะที่เดียวกันเรากำลังเริ่มแล้ว กำลังจะให้มีการสงเคราะห์หลังปล่อย โดยจัดสร้างสถานสงเคราะห์หลังปล่อยและมีโครงการสงเคราะห์หลังปล่อย เพื่อติดตามเยี่ยมเยียนแก้ไขเด็กและเยาวชนที่พ้นจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เด็กที่หนีจากสถานฝึกอบรมของเราไปแล้ว เรายังถือว่าเด็กและเยาวชนเหล่านั้นเป็นลูกหลานของเราอยู่ เหมือนกับพ่อแม่ที่จะต้องคอยดูแลว่าเขาได้ไปอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุขหรือไม่ ถ้าเขายังไม่สามารถที่จะปรับตัวเองได้ เราพร้อมที่จะรับเขามาร่วมเยียวยาแก้ไข แต่คนละวิธีการกับที่อยู่สถานฝึกอบรม เป็นการเยียวยาแก้ไขคนละอย่าง เพราะว่าเขาพ้นจากกฎดูแลของสถานฝึกอบรมไปแล้ว แต่จะต้องเข้าไปอยู่ในสถานสงเคราะห์หลังปล่อยชั่วขณะหนึ่ง หรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง จนกว่าจะปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ โดยเริ่มจากการออกไปติดต่อกับผู้คนที่ละเล็กละน้อย บางคนอาจจะไม่สามารถที่จะเข้าไปอยู่ร่วมกับผู้คนที่สังคมได้ทันที เพราะว่ามาอยู่ในสถานพินิจนั้นนาน บางคนเราเอาตัวไว้ตั้งแต่เด็ก ๆ เนื่องจากศาลจังหวัดบางแห่งไม่เข้าใจวิธีการฝึกอบรมเด็ก คิดว่าเขาเด็กมาชังไว้นาน ๆ ดี จะได้มีการดัดสันดานด้วย จึงเป็นภาระทำให้เด็กอยู่กับเรานานเกินสมควรไป เวลาเด็กออกไปข้างนอกจึงปรับตัวเองไม่ได้ อาจจะต้องอยู่ชนิดที่อยู่กับไป อนุญาตให้ไป ๆ มา ๆ ได้ ออกไปข้างนอกได้ ไปเยี่ยมพ่อแม่ได้ ไปอยู่กับครอบครัวได้ แต่ในขณะเดียวกันก็กลับมาหาสิ่งแวดล้อมเดิมได้ จนกระทั่งเรามีความมั่นใจว่า สามารถที่จะไปอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้แล้ว จึงออกไปข้างนอกได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้เรายังต้องมีการฝึกอบรมในด้านวิชาชีพ ให้มีความรู้เพียงพอที่จะไปประกอบอาชีพได้ ไม่ใช่แค่เพียงรู้แบบงู ๆ ปลา ๆ ถ้ารู้

แบบงู ๆ ปลา ๆ ไปสมัครงานที่ไหนเขาก็ไม่รับ อย่างช่วงระยะเวลาที่เราฝึกอบรม บางคนอาจจะน้อยเกินไป แค่ ๖ เดือน หรือ ๑ ปี บางที่ยังไม่รู้อะไรก็ต้องออกไปเผชิญโลกภายนอกแล้ว ซึ่งยังไม่มีความแข็งแกร่งและไม่มีวิชาชีพติดตัวอย่างเพียงพอ สถานสงเคราะห์หลังปล่อยจะต้องพัฒนาในด้านฝีมือ ให้เขามีฝีมือที่ถึงขนาดที่จะไปอยู่ ไปทำงานที่ดี หรือไปประกอบอาชีพ ไปรับจ้างไปทำงานส่วนตัวก็ได้ เงินมาพอสมควรพอที่จะเลี้ยงชีวิตได้ ไม่เช่นนั้นก็เป็นภาระของสังคมอีก ออกไปไม่มีงานทำก็อดอยาก อยู่อย่างอด ๆ อยาก ๆ ก็กลับไปสู่สถานะเดิม คือล็กเล็กละโมยน้อยบ้าง หรือเป็นภาระให้แก่ครอบครัว เป็นภาระให้แก่พ่อแม่ ไปบังคับเอาเงินกับพ่อแม่ หรือมีเงินนั้นก็หันเข้าหาอาชีพที่ไม่สุจริต ดังนั้น ศาลคดีเด็กและเยาวชนจึงมีเจตนารมณ์ที่จะต้องสงเคราะห์ภายหลังปล่อยด้วย ในการเยียวยาแก้ไขภายหลังปล่อยนี้ ทางต่างประเทศถือว่าเป็นวิชาการสำคัญอันหนึ่งในเรื่องของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือในเรื่องปัญหาของเด็กและเยาวชน มิใช่ว่าเอามาฝึกอบรมจนดีแล้วก็ปล่อยออกไปโดยไม่ติดตามผล ถ้าไม่คอยดูแลอย่างใกล้ชิดภายหลังจากปล่อยไปแล้ว เด็กคนนั้นก็อาจจะหวนกลับมาอีก หรือมีเงินนั้นไม่หวนกลับมาที่เราที่ไปอยู่ในความดูแลของราชทัณฑ์ กลายเป็นภาระของราชทัณฑ์ต้องร้องอีกว่า คุณแน่น นั้นเป็นเพราะว่าฝีมือของเราไม่ดี เด็กคนไหนที่พ้นจากเราไปแล้วต้องกลับมาหาเรอีก หรือว่าต้องไปอยู่ในคุกผู้ใหญ่ในกรมราชทัณฑ์ แม้เพียงคนเดียวก็ตาม ก็ถือว่าฝีมือการแก้ไขเยียวยาของเรายังใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของเราก็คือ จะต้องพยายามที่จะไม่ให้เกิดกรณีเช่นนั้นขึ้นเป็นอันขาด คือไม่ให้เกิดกรณีที่เด็กคนนั้นหลงผิดอีกภายหลังที่ปล่อยไปแล้ว กล่าวคือไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ หรือไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ สังคมมักจะมองว่าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิดเป็นอาชญากร ศาลคดีเด็กและเยาวชนจะต้องหลีกเลี่ยงทุกวิถีทางที่จะแสดงให้เห็นว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้นคืออาชญากรรม และเด็กหรือเยาวชนที่เข้ามาอยู่ในสถานฝึกอบรมนั้นคืออาชญากร นอกจากเราเองจะไม่คิดอย่างนั้นแล้ว จะต้องให้ประชาชนทั้งหลายเขาเข้าใจถูกต้องด้วยว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานฝึกอบรมไม่ใช่อาชญากร แต่เป็นเด็กที่มีปัญหา เด็กกระทำความผิดเป็นปัญหาของสังคม

ไม่ใช่ปัญหาของเด็ก เราเข้าใจผิดคิดว่าที่เด็กมีปัญหา นั่นคือตัวเด็กเอง แต่ความจริงเป็นปัญหาของสังคม สังคมเป็นผู้ก่อให้เกิดเด็กที่มีปัญหาเหล่านั้น เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของสังคมในการที่เด็กหรือเยาวชนจะต้องมีปัญหา เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือเป็นเหตุการณ์ปกติธรรมดา ที่ใดมีสังคมมนุษย์ที่นั่นมีปัญหา เพราะมันจะต้องมีความขัดแย้งเกิดขึ้น แม้แต่ผู้ใหญ่เองยังมีความขัดแย้งกันที่เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปมีปัญหาทั้งนั้น คนนี้จะเอาอย่างนั้น คนนั้นจะเอาอย่างนี้ ไม่ชอบหน้ากัน อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกัน ไก่มาจิกต้นไม้ของอีกบ้านหนึ่งก็เป็นปัญหา หมูไปเหยียบย่ำรั้วของเพื่อนบ้านก็เป็นปัญหา ต้นไม้ผลไม้นั้นไปในที่ดินอีกแปลงหนึ่งแล้วตกลงมา เจ้าของที่ดินนั้นเก็บไปก็เป็นปัญหา เจ้าของต้นไม้บอกว่าเป็นของฉันนี่ เกิดความขัดแย้งขึ้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาของสังคม และที่ว่าเป็นปัญหาของสังคมนั้นก็มักจะมาจากผู้ใหญ่ ไม่ใช่มาจากตัวเด็กเอง เพราะว่าเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ เป็นผลิตผลของสังคมที่มีปัญหา มีความขัดแย้งกัน พ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ครอบครัแตกแยก ทำให้เด็กเกิดความว้าวุ่น เด็กมีปัญหาแล้ว พ่อแม่ไม่เอาใจใส่เด็ก ถือว่าฉันมีหน้าที่ออกลูกมาอย่างเดียว ส่วนแจะดีหรือไม่ดีเป็นเรื่องของตัวเอง ก็เป็นปัญหากับเด็กอีก เพราะพ่อแม่คิดไปในทางที่ถือเอาผลประโยชน์ของตัวเองเป็นใหญ่ เอาความสนุกทางกามารมณ์เป็นสำคัญ ลูกเกิดมาก็เป็นผลิตผล เป็นเหยื่อของกามารมณ์หรืออย่างภาคนี้ก็มีมาก ทำลูกให้มากเพื่อที่จะเอาใช้งานแทนวัวแทนควาย เช่นนี้ก็เกิดปัญหาสำหรับเด็กเหมือนกัน เพราะเด็กเกิดมาก็ไม่ได้รับการศึกษาอบรม หรือถูกส่งไปโรงเรียน เพราะถูกบังคับตามเกณฑ์การประถมศึกษา เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดมาก็กลายเป็นภาระของสังคม เพราะเด็กไม่ใช่วัวไม่ใช่ควาย ไม่ใช่แค่เพียงแต่สนตะพายแล้วให้อยู่กับบ้านก็ใช้ได้แล้ว อยู่ในคอกเข้าชั้นก็ออกไปทำไร่ทำนา เย็นกลับบ้านสูมไฟให้นอน เลี้ยงไปดูไปวัน ๆ เอาหญ้าให้กิน เด็กไม่ใช่อย่างนั้น เด็กกินหญ้าได้ไหม ตอบว่าไม่ได้ เด็กต้องการหลายอย่าง นอกจากอาหารแล้วยังมีเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยังต้องการสิ่งทดแทนทางอารมณ์และทางจิตใจอีกด้วย เราจะเห็นได้ว่า เด็กที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านคนเดียวจะมีความว้าวุ่นมาก เวลาที่พ่อแม่จะออกไปนอกบ้าน เด็กก็จะร้องไห้ไม่อยากให้พ่อแม่ออกไป นั่นแสดงว่าเด็กมีความต้องการมาก คนไหนที่เคยถูกทอดทิ้งต้องรู้สึกถึงความกดดันหรือรู้สึกถึงความว้าวุ่นได้ดี

เราจากบ้านไปเรียนหนังสือในเมือง เราช้องให้วันละหลายหน ไม่กล้าร้องกลางวันก็แอบร้องให้กลางคืนเพราะคิดถึงบ้าน ถ้าเผื่อเป็นสัตว์มันมีความรู้สึกอย่างนั้นไม่ได้ หรือมีความรู้สึกได้แต่ก็ไม่สามารถแสดงออกได้ แต่เด็กซึมซับพฤติกรรมอันนี้ไว้ เมื่อว่าเหว่มากหรือถูกกดขี่มากๆ ก็อาจจะกระทำผิดได้ง่าย คือมีความเคียดแค้นต่อสังคม เพราะตนถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการตอบแทนที่ดี บางคนเป็นโรคจิตชนิดไม่ปรากฏอาการนอก ที่เรียกว่าพวกจิตเภท พวกจิตเภทนี้ก็เป็นคนธรรมดาอย่างเราๆ นี้เอง แต่มีความรู้สึกที่ต่ำต้อยน้อยหน้าว่าทำไมเราถึงไม่ได้ดีเหมือนคนอื่นเขา แล้วก็แปรเอาความเคียดแค้นนี้ไปใช้ในทางที่ผิด อาจจะฆ่าคนได้ง่ายๆ เพียงแต่ถูกกระทบนิดเดียว หรือถูกว่าอะไรหน่อยเดียว ถูกเย้ยแหย่หน่อยเดียว อย่างพวกเราบางคนมีความอดทนมาก แหย่เท่าใดก็ไม่โกรธ มีอารมณ์เย็น แต่พวกจิตเภทนี้ถ้าได้รับการเย้ยแหย่เพียงนิดเดียวก็อาจจะคว้าอาวุธแทงเพื่อนเองง่ายๆ ถึงตายได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ

ฉะนั้นในการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชน เราต้องนึกอยู่เสมอว่า เด็กที่กระทำผิดเป็นปัญหาของสังคมที่จะต้องได้รับการเยียวยา มีคนอีกเป็นอันมากที่เชื่อมั่นว่า เด็กที่กระทำผิดนั้นเป็นเพราะว่า เด็กสันดานไม่ดี พวกเราเองบางคนก็นึกคิดอย่างนี้เหมือนกัน อันนี้ไม่ใช่ความนึกคิดที่ผิด เพราะว่าเราได้รับการสั่งสอนอบรมอย่างนั้นมาเป็นเวลานานยาวนานเหลือเกิน บอกว่ามึงมันสันดานไม่ดี ผมก็เคยถูกด่าถูกว่าจากผู้ใหญ่ เวลาเถียงผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่บอกว่าแกมันสันดานไม่ดี ทำให้เราารู้สึกว่าคำว่าสันดานนี้ สงสัยว่ามันจะติดตัวมาตั้งแต่เกิดกระมัง สงสัยผมชอบเถียงผู้ใหญ่มาตั้งแต่ชาติก่อน ชาตินี้จึงต้องเถียงอีก ความจริงแล้วเป็นความรู้สึกนึกคิดที่ผิดมากที่สุดทีเดียว เพราะเมื่อเราตั้งข้อรังเกียจเสียแล้วว่าไอ้สันดานไม่ดี ก็เลยเป็นตัวเสนียด เป็นตัวที่น่ารังเกียจของสังคมไปเลย แสดงว่ามันแก้ไขไม่ได้แล้ว ที่ผู้ใหญ่เขาว่าสันดานยิ่งกว่าสันดอนเพราะขุดไม่ได้ แนวความคิดนี้เป็นแนวความคิดสมัยโบราณทีเดียว คิดกันมาตั้งแต่สมัยกลาง คือเขาพยายามจะเอาตระกูลของคนมาคัดเลือกดูว่าคนไหนที่เลวมันต้องเลวตลอดชาติ เลวมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน เพราะฉะนั้นจึงไม่มีใครที่จะแต่งงานด้วย ถ้าใครมาแต่งงานด้วยก็เป็นคนเลวหมด เขาคิดกันอย่างนี้ในสมัยก่อน ถ้าอย่างนั้นแล้วมนุษย์ไม่ต้องไปติดต่อกับสมาคมอะไรกัน คนที่เลวก็กลาย

เป็นคนเลวตลอดชาติ ไม่ต้องได้รับการแก้ไขเยียวยาอะไรเลย เหมือนกับวิธีการลงโทษในสมัยโบราณที่ว่า ถ้าใครไปลักขโมยใครต้องมีการสักที่หน้าผาก ลักควายก็สักควายที่หน้าผาก ลักช้างก็สักช้างที่หน้าผาก ลักอะไรก็สักไอนั้นไว้ที่หน้าผาก พอเดินไปที่ไหนมีควายอยู่ที่หน้าผาก คนก็รู้ว่าไอนี้เคยลักควายมา ต้องเอาควายหนีไปให้ไกล อย่างนี้เป็นวิธีการลงโทษชนิดแก้แค้น คนนั้นเวลามีลูกมีเมียทำอะไร ก็ต้องไปอยู่ในสังคมของเขา คือสังคมโจรผู้ร้าย กลับเข้ามาอยู่ร่วมในสังคมของคนปกติไม่ได้ เหมือนกับเด็กคนไหนที่เราตราหน้าว่าสันดานไม่ดีก็จัดอยู่ในกลุ่มพวกชั่วร้าย ไม่สามารถจะเอามาเยียวยาแก้ไขอะไรอีกแล้ว เราลงในรายงานข้อเท็จจริงได้เลยว่า สันดานไม่ดีไม่ต้องลงแก้ไขอะไรอีกแล้ว นี่เป็นวิธีการแนวความคิดสมัยก่อนที่จับเอาเด็กไปกักขังเสียให้พ้นหูพ้นตา ถือว่าพวกสันดานไม่ดีต้องแยกออกไปเลย แต่แนวความคิดสมัยใหม่นี้เราคิดว่าเด็กทุกคนมีทางที่จะแก้ไขได้ทั้งนั้น ไม่ใช่สันดานไม่ดี แต่เป็นเพราะเขาซึมซับเอาความไม่ดีทั้งหลายที่อยู่ในสังคมนี้เอาเข้ามาไว้ในตัวเอง เหมือนกระดาษซับ หมึกอะไรก็ซับได้ทั้งนั้น พอซึมซับเข้าไปมันก็สกปรก เหมือนกระดาษซับซับเอาความสกปรกมันก็สกปรก สิ่งเหล่านี้ก็ตกตะกอนอยู่ในดวงใจเด็ก หรืออยู่ในจิตใจของเด็ก เหมือนพวกเราเหมือนกัน บางที่เราอาจจะทำอะไรลงไปโดยที่เราไม่รู้สึกรู้สิดู แต่ความจริงแล้วเราทำลงไปเพราะเราซึมซับเอาความคิดเอาสิ่งต่างๆ มาตั้งแต่เด็กๆ ทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นั่งว่าจะมีอายุมาได้ ๒๐ ปี ๓๐ ปี ท่านซบอะไรมาบ้าง ท่านลองนึกทบทวนดูย้อนหลังไปตั้งแต่สมัยเด็กๆ เราเคยเห็นอะไรบ้าง เคยผ่านพฤติกรรมอะไรบ้าง แล้วสิ่งที่เราซบอยู่นั้นมันตกตะกอนอยู่นะครับท่านทั้งหลาย มันไม่ได้หนีหายไปไหนเลย มันตกอยู่ในก้นบึ้งของจิตใจเรา วันดีคืนดีมันก็โผล่มาสักที เวลาที่เราขาดสติ คือเวลาที่เรากินเหล้าเมายานั่นเองแหละ ใจที่ตกตะกอนมันก็ออกมา เช่น เราโดนเพื่อนโก้ง เราบอกว่าไม่เป็นไร แต่เราซบเอาไว้ในดวงจิตแล้ว คิดว่ามีทางเมื่อใดเราจะแก้แค้น พอเวลาปกติธรรมดา ก็จะบอกว่าไม่เป็นไรเพื่อน แต่พอเมาขึ้นมาขาดสติเมื่อใด เริ่มแสดงอาการโกรธหรือบ่นพร่ำรำพัน หรือร้องไห้ว่าเพื่อนไม่รักเราอย่างโน้นอย่างนี้ ทั้งๆ ที่ปกติธรรมดาแล้วไม่มีอะไร แต่พอขาดสติขึ้นมาเมื่อใดก็จะรู้สึกทันที บางทีนี่อยู่ในจิตใจว่า พ่อแม่ไม่รักเราเลย รักลูกคนอื่นมากกว่า แต่เวลาปกติธรรมดาเรานึกว่าเราไม่ได้คิดเลยในเรื่องนี้

แต่ความอิจฉาริษยามันมีอยู่ในจิตใจ พอเวลาชาติคีรีขึ้นมาเราก็จะบ่นหรือพูด หรือแสดงออกซึ่งความอิจฉาริษยานี้ขึ้นมา อาจจะมีการรังแก อาจจะมีการแกล้งคนอื่น เช่น ไปแกล้งเพื่อนแทนที่จะแกล้งน้อง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเด็กคนนั้นไม่กล้าแกล้งน้องกลัวแม่ตี จึงไปแกล้งเพื่อนแทน นี่เรียกว่ามันซึมซับเอาสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมในสิ่งแวดล้อมเอาเข้ามาไว้ในจิตใจเรา บางคนอยู่ร่วมกับพ่อแม่ พ่อแม่ประกอบกิจกรรมทางเพศให้เห็นทุกวัน มีการแสดงความรุนแรงต่างๆ นานา ก็ซึมซับเข้าไปในจิตใจ พอเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็แสดงออกด้วยการไปข่มขืนเป็นการทดแทนอารมณ์เมื่อสมัยเด็กๆ โดยที่ไม่รู้สึกรู้สึก แต่เราคิดว่าไอ้คนนั้นสันดานไม่ดี แต่ความจริงแล้วมันเป็นปัญหามาตั้งแต่พ่อแม่ที่แสดงออกทางกามารมณ์ให้ลูกเห็น ให้ลูกซึมซับเอาไว้ บางคนก็ไม่ได้บอกว่าลูกนอนหลับแล้วสะกิดเมียทันที บอกว่าลูกหลับแล้ว เมียไม่ยอมบอกว่าลูกยังไม่หลับเดี๋ยวลูกเห็น แต่ผัวกลับบอกว่าไม่เป็นไรมันเห็นก็ไม่ว่าอะไร แต่ที่ไหนได้เด็กเห็นเด็กคิด คิดว่าพ่อรังแกแม่แต่ไม่พูด ถ้าพ่อไม่รังแกทำไมแม่ร้อง ทำไมแม่มีอาการเจ็บปวด เด็กคิดครับ สิ่งเหล่านี้แหละที่ซึมซับเข้าไปในอารมณ์ของเด็ก ถ้าเด็กนั้นยังอยู่ในวัยที่เรียกว่าไม่อ่อนเราแก้ไขได้ เด็กที่มีพฤติกรรมชอบแอบดู ชอบสัมผัส อย่างนี้เราก็สามารถที่จะแก้ไขเยียวยาได้โดยให้ความรักแก่เขา ชี้แจงให้เขาฟังว่าเป็นพฤติกรรมธรรมดา อย่าไปตื่นเต้นอะไร ถ้าเมื่อเขาได้รับการแก้ไขเช่นนี้ต่อไปก็หายไปเอง แต่ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา อาการที่ชอบดู ชอบไปสัมผัส มันก็เริ่มร้ายแรงขึ้นทุกที จนกระทั่งกลายเป็นการข่มขืนไป จากการชอบกระทำอนาจารกลายเป็นข่มขืน ไปแสดงออกตอนเป็นผู้ใหญ่

การแก้ไขเยียวยาเด็กและเยาวชนต้องเริ่มแก้ไขตั้งแต่เด็ก โดยเราต้องคิดว่าเด็กและเยาวชนเป็นคนที่แก้ไขได้ อย่างนี้ถือว่าเป็นสันดานของเขา ถ้าเราคิดว่าแก้ไขไม่ได้ เด็กนั้นก็จะถูกทิ้งและให้กลายเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ดีต่อไปในภายภาคหน้า เช่น เด็กคนหนึ่งถูกจับมาในความผิดฐานลักทรัพย์ เด็กคนนั้นปรากฏว่าเป็นเด็กมือไวเป็นคนพุดตลก เป็นคนที่ชอบโกหกตลอดเวลา เราบอกว่าเด็กคนนั้นแก้ไขไม่ได้แล้ว ก็จะไปโกหกที่ใหญ่ขึ้นที่เรียกว่าโกหกคำโตขึ้น จากโกหกเล็กๆ น้อยๆ หลอกเพื่อนๆ ก็โกหกมากขึ้น จนถึงความผิดฐานฉ้อโกง หรือเที่ยวไปลักยอกเขา และจากการไปหยับฉวยของเล็กๆ น้อยๆ

ก็ไปร่วมกับพวกไปกระทำความผิดที่ร้ายแรงขึ้นคือชิงทรัพย์ หรือถึงขนาดปล้นทรัพย์ ทำให้ความผิดร้ายแรงขึ้นทุกที อนาคตของเด็กคนนั้นจะเป็นอย่างไร มันก็มดิ่งลงสู่ทางต่ำ

การที่จะแก้ไขชีวิตของเด็กเหล่านี้ได้ ท่านทั้งหลายจะต้องมีนิสัยมีจิตใจเอ็นดูเด็กเป็นสำคัญก่อน คือมีจิตใจที่เมตตาเอ็นดูต่อเด็กเป็นสำคัญ ถ้าท่านไม่มีจิตใจที่เมตตาเอ็นดูต่อเด็ก ท่านจะมีความรู้สึกต่อเด็กที่ลึกลับทรยศ มือไว และพูดปดพวกนี้ว่าพวกนี้มันเลวมหาเลวเลย นอกจากจะหยิบฉวยของเขาแล้วยังโกหกพูดปดเป็นไฟเชื่อไม่ได้ แต่ถ้าเรามีจิตใจที่เมตตาเอ็นดูต่อเด็ก เราก็คิดว่าเพราะสิ่งแวดล้อมไม่ดี เราแก้ไขได้ พวกมือไว ใจเร็ว พูดปด ถ้าเราใช้ความพยายามเยี่ยวยาแก้ไข ใช้ทางศีลธรรม ใช้ทางจิตใจเข้าไปช่วยดูแลเขา ให้ความรักต่อเขา เขาก็จะหายจากอาการมือไวพูดปด ในการที่จะมีจิตใจเอ็นดูต่อเด็กเหล่านี้ได้ เราต้องจัดสถานที่ให้ดีขึ้น การจัดสถานที่ให้ดีขึ้นคือ อย่าให้เขามีความรู้สึกว่าเขาถูกรังแกขัง สิ่งแวดล้อมที่ใหม่จะต้องดีกว่าที่เก่า คือจะต้องให้เด็กมีความรู้สึกว่าเป็นบ้าน หรืออย่างน้อย ๆ ก็เป็นโรงเรียนกินนอน ในขณะที่เขาก็กินก็ต้องช่วยดูแลในเรื่องอาหารการกิน ในเรื่องสถานที่อยู่ ในเรื่องสงเคราะห์ในขณะที่อยู่กับเรา ด้วยความรักด้วยความเมตตา ให้ความรักแก่เขาเหมือนกับที่เรารักตัวเราเอง เรารักตัวเราเองมากเท่าใด เราก็ควรจะรักเขามากเท่านั้น บางคนบอกว่าดีแล้วเข้ามาอยู่กับเรานี้ดี มีที่ซั่มมีซั่มเท้าอย่างดี เพราะเด็กนั้นเป็นคนอ่อนแอ เด็กพูดปดหรือ ลงไม้ลงมือเข้าหน้าน้อยเดี๋ยวก็ตีเอง แต่หารู้ไม่ว่านั่นแหละมันจะซึมซับเอาความรุนแรงเข้าไปอีก เมื่อเด็กเข้ามาอยู่กับเราแล้วเขามีความรู้สึกว่า เขาได้รับสิ่งที่ไม่ดี ได้รับความก้าวร้าว เขาก็จะไปปฏิบัติต่อสังคมอย่างก้าวร้าวต่อไปอีก เท่ากับเพิ่มภาระหนักให้แก่สังคม คือทำให้เด็กนั้นเลวกว่าเขาเป็นอยู่ อย่างนี้ให้เขาอยู่ข้างนอกนั้นยังดีกว่า ถ้าเราไม่สามารถที่จะแก้ไขเขาให้ดีกว่าที่อยู่ข้างนอกได้ ก็ถือว่าเป็นความล้มเหลวของศาลคดีเด็กและเยาวชน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเป็นความล้มเหลวของเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คนด้วย เพราะว่าพวกเราทุกคนมีส่วนร่วมกัน

ท่านทั้งหลายไม่ว่าเป็นพนักงานควบคุมที่ดี ไม่ว่าเป็นครูที่ดี ไม่ว่าจะเป็นพ่อบ้านแม่บ้านที่ดี มีหน้าที่เหมือนกันหมด อย่าคิดว่าหน้าที่ดูแลเด็กหรือการให้การสงเคราะห์เด็ก การสั่งสอนอบรมเด็ก เป็นหน้าที่ของพ่อบ้านแม่บ้านอย่างเดียว ปล่อยให้พ่อบ้าน

แม่บ้านรับภาระหรือมีภาระอบรมสั่งสอนเด็ก พ่อบ้านแม่บ้านมีอยู่ ๒-๓ คน เด็กเป็นร้อย จะไปให้การอบรมได้อย่างไร ลูกคนเดียวยังอบรมไม่ได้เลย เราจะไปอบรมได้อย่างไรเด็กตั้งมากมาย เพราะฉะนั้นท่านจะต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือเท่าที่จะช่วยได้และโอกาสจะอำนวย ครูเมื่ออยู่กับเด็ก สอนเด็ก ก็ต้องแทรกเอาความรักและการสั่งสอนเด็กให้เขามีความรู้สึกว่า เขาจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี ให้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข จะต้องแทรกเข้าไปด้วยตลอดเวลา ไม่ใช่แค่เพียงสอนวิชาหรือวิชาสามัญธรรมดาเท่านั้น พนักงานควบคุมก็เช่นกัน ไม่ใช่มีหน้าที่ดูแลเขาไม่ให้หนีอย่างเดียว จะต้องช่วยสอนและเป็นตัวอย่างในด้านจริยธรรมด้วย ความจริงแล้วการที่เด็กหนีถือว่าเป็นความล้มเหลวอย่างหนึ่งของเรา เพราะเราจัดให้เขาไม่ดีเพียงพอเขาก็เลยหนี ถ้าสถานที่นี่ปลูกฝังนิสัยทำให้เด็กมีความรู้สึกว่ายู่แล้วเหมือนอยู่บ้านหรืออยู่แล้วเหมือนอยู่โรงเรียน ได้รับการดูแลอย่างดี ได้รับการเอาใจใส่อย่างดี เมื่อใดก็ไม่มีการหนีเมื่อนั้น แต่ว่าเรื่องนี้เป็นจุดมุ่งหมายอันสูงส่ง ซึ่งความจริงแล้ว ต่อให้อยู่โรงเรียนกินนอนที่ดีเด็กก็ยังหนีอยู่นั่นเอง เด็กบางคนเป็นเด็กดีพ่อแม่ส่งไปอยู่โรงเรียนกินนอนยังหนีไม่ไหวต้องหนีกลับนับประสาอะไรกับสถานฝึกอบรมของเรา ไม่ใช่โรงเรียนกินนอนเด็กทำไมจะไม่หนี อย่างไรก็ตามเราจะต้องทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าจุดมุ่งหมายของเราประสบความสำเร็จ การที่เด็กหนีก็อาจลดน้อยลงหรืออาจจะไม่มีเลยก็เป็นได้ คือเขาพร้อมที่จะออกไปอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยเฉพาะเด็กทางภาคนี้ ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่เป็นเด็กที่หัวอ่อนสามารถที่จะเยียวยาแก้ไขหรือปรับปรุงได้ แต่ถ้าท่านไปเผชิญกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ท่านจะต้องปวดศีรษะมากกว่านี้อีกหลายสิบเท่า เพราะเด็กเหล่านั้นซึมซับเอาสิ่งต่าง ๆ ยิ่งกว่าเด็กที่อยู่ที่นี่มากมายนัก เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้อยู่กับเด็กและเยาวชนซึ่งสภาพครอบครัวและสังคมอำนวยให้ เราสามารถแก้ไขเยียวยาได้อยู่แล้ว ย่อมง่ายต่อการที่จะประสบผลสำเร็จ และจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นว่า เราสามารถนำเอาวัฒนธรรมและสังคมดั้งเดิมของภาคอีสาน คือการอยู่อย่างพองามอย่าง ออย่างลูกอย่างหลานมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขเด็กและเยาวชนได้สำเร็จ ท่านอย่าเอาลักษณะของสังคมกรุงเทพมหานครหรือเมืองหลวง ซึ่งเป็นสังคมแบบตัวใครตัวมันเอามาใช้กับสังคม

ที่ดีของเรา วัฒนธรรมอีสานเป็นวัฒนธรรมที่สูงส่ง เป็นวัฒนธรรมสุดยอดของประเทศ เพราะฉะนั้นเราจะต้องแก้ไขเสียด้วยการใช้วัฒนธรรมของเราอย่าไปเอาวัฒนธรรมที่เลวมาใช้ เรามีของอยู่แล้ว พยายามนำมาปรับปรุงแก้ไข เอามาใช้ให้ได้ คือการอยู่อย่างลูกอย่างหลาน อยู่อย่างพี่น้องน้อง ช่วยเหลือเอื้ออาทรกัน นี่เป็นวัฒนธรรมที่สูงส่งจริง ๆ เราอยู่กันอย่างปกติสุขก็เพราะวัฒนธรรมอันนี้ ถ้าเราสามารถที่จะแก้ไขสังคมด้วยการใช้วัฒนธรรมและศีลธรรมที่เรามีอยู่แล้ว ผมเชื่อว่าประสพผลสำเร็จ หลักวิชาอะไรก็ไม่ดีกว่าประสพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เราประพฤติกฎปฏิบัติกันอยู่ ซึ่งเป็นของดีอยู่แล้ว ในที่สุดนี้ผมหวังว่า ท่านทั้งหลายคงจะได้รับทราบในเจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และท่านคงจะนำความรู้ที่ได้นี้ ซึ่งผมไม่ได้เอามาจากไหนเลย ผมก็เอามาจากพวกท่านนี่เอง พวกท่านทั้งหลายบางคนก็ประพฤติปฏิบัติอยู่แล้ว ผมเพียงแต่มาทำให้ท่านแน่ใจยิ่งขึ้นว่า สิ่งที่ท่านทำอยู่แล้วนั้นดีแล้ว เมื่อท่านเกิดความมั่นใจท่านก็จะทำงานนี้ได้อย่างสบายอกสบายใจ แล้วเราก็จะร่วมงานกันได้อย่างบรรลุผลดังความมุ่งมาดปรารถนา สมเจตนารมณ์ของศาลคดีเด็กและเยาวชนที่ได้ตั้งขึ้นมาทุกประการ

ท่านทั้งหลายที่อยู่ในที่นี้เป็นความหวังของศาลคดีเด็กและเยาวชน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ทั้งที่อุบลราชธานี และที่กรุงเทพมหานคร จุดมุ่งหมายของคณะกรรมการที่จัดอบรมและพัฒนาพวกท่าน ไม่ใช่ว่าพวกท่านไม่มีการพัฒนา ท่านพัฒนาอยู่แล้ว แต่เราต้องการให้พัฒนายิ่งขึ้น ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น บางคนมีประสบการณ์มาจากกรุงเทพมหานครแล้ว บางท่านอาจจะยังไม่มีประสบการณ์ แต่ท่านต้องสามารถที่จะนำมาประสมประสาน เอามาใช้ให้ได้กับสภาวะความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมที่มันเป็นอยู่ อะไรเป็นของดี เช่น วัฒนธรรมทางภาคอีสานที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่ดีที่สุด อยู่กันอย่างพี่น้องอย่างน้อง อย่างลูกอย่างหลาน เราก็เก็บไว้ อะไรเป็นของไม่ดีก็พยายามตัดทิ้งไป และผมเชื่อแน่ว่าอนาคตของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรมนี้ คงจะเป็นอนาคตที่แจ่มใส สามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ขอขอบคุณครับ

การแก้ไขเด็กและเยาวชนโดยปรับปรุงสิ่งแวดล้อม*

วชิรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล

ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดหรือประพฤติตัวไม่สมกับวัย เช่น เด็กดื้อ เด็กเกเร เด็กจู้จี้ เด็กติดยาเสพติดให้โทษ เด็กกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เหล่านี้ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากตัวเด็กเอง หรือสิ่งแวดล้อม คือ ครอบครัวที่ไม่มีความปกติสุขหรือสังคมที่เสื่อมโทรม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนมาก ที่ปรุ้งแต่งให้เขามีบุคลิกภาพที่เสื่อมทราม จนกระทั่งกระทำผิด ประพฤติผิด การแก้ไขเด็กและเยาวชนเหล่านี้อาจทำได้สองวิธี วิธีแรกปล่อยให้เด็กกลับคืนสู่ครอบครัวหรือสังคมเดิม โดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยระมัดระวังมิให้เด็กประพฤติผิด และวางข้อกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติไว้ด้วย ส่วนอีกวิธีหนึ่งคือการแยกตัวเด็กออกจากสิ่งแวดล้อมเดิมที่ไม่ดีให้เข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ เช่น สถานสงเคราะห์หรือสถานฝึกและอบรม ดังนั้นสิ่งแวดล้อมใหม่จะต้องดีกว่าสิ่งแวดล้อมเดิม จึงจะสามารถแก้ไขพฤติกรรมเสื่อมเสียของเด็กได้ การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในสถานฝึกและอบรมจึงเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญยิ่งของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ความสัมฤทธิ์ผลในการฝึกอบรมเด็กอยู่ที่การปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ทำได้สองประการ คือ

ประการแรก การปรับปรุงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับสถานที่

๑. สถานฝึกและอบรม ต้องมีบริเวณกว้างขวาง สะอาดสะอาดร่มรื่นน่าอยู่ จัดสร้างอาคารให้เป็นสัดส่วน เช่น หอนอน ห้องประชุม ห้องพักผ่อน ห้องสมุด โรงอาหาร โรงครัว อาคารเรียน โรงฝึกงาน สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล สนามแบดมินตัน สนามวอลเลย์บอล สนามตะกร้อ โต๊ะบึงปอง ปลุกต้นไม้เป็นทิวแถวเพื่อความร่วมมือร่วมใจ จัดสวนดอกไม้ สวนหย่อม การจัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วนเป็นระเบียบเรียบร้อย

*เอกสารประกอบการบรรยายในการอบรมและสัมมนาเจ้าหน้าที่สถานฝึกและอบรม

สะอาดสะอาด บรยากาศน่าอยู่ มองดูแล้วประทับใจ เมื่อเด็กหรือเยาวชนอย่างก้าวร้าวเข้ามาสัมผัสกับสถานที่อันโอ่าสะอาดสะอาดน่าอยู่ ย่อมเป็นการสร้างอารมณ์ที่ดีแก่เด็กและเยาวชนที่อย่างเท่าก้าวเข้ามาสู่สถานฝึกและอบรม เด็กจะมีความรู้สึกคล้อยตามกับความเป็นระเบียบ เป็นการสร้างนิสัยความเป็นระเบียบ ความสวยงาม ความสะอาดให้กับเด็ก สิ่งเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมซาบในความรู้สึกนึกคิด เมื่อเด็กมีจิตใจรักความเป็นระเบียบ ย่อมง่ายต่อการฝึกให้เด็กอยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์

๒. ที่หลับนอนของเด็ก หอนอนจัดให้สะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี มีแสงสว่างเข้าถึง มีพัดลม การจัดหอนอนควรจะมีห้องเดี่ยวและห้องรวมคละกันไปให้คล้ายบ้านมากที่สุด เติงนอนต้องแข็งแรง หมอน ผ้าห่ม ที่นอน ต้องสะอาด และเครื่องใช้อื่น ๆ ที่จำเป็น ห้องส้วมสะอาดไม่มีกลิ่น การจัดให้บรรยากาศภายในห้องคล้ายบ้านทำให้เด็กมีความรู้สึกน่าอยู่ น่าใช้จะได้ไม่คิดถึงบ้าน ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ออกความคิดตกแต่งภายในห้องนอนได้ และมอบหมายให้เด็กช่วยกันรักษาความสะอาดเครื่องใช้ส่วนตัวและส่วนรวม จะทำให้เด็กมีความรู้สึก ว่า สิ่งของเครื่องใช้เป็นของตนเองและได้ช่วยกันรักษาไม่ทำลาย

๓. การรับประทานอาหาร โรงครัวและโรงอาหารจัดให้สะอาด ถ้วยชาม แก้วน้ำ ช้อน ต้องมีสภาพคงทนและเพียงพอกับจำนวนเด็ก การจัดทำอาหารควรให้โอกาสแก่เด็กได้เสนอความคิดเห็นในการทำอาหาร โดยสลับกันไปไม่จำเเน่าเบื่อ จะทำให้เด็กมีความภูมิใจว่าตนมีส่วนร่วมในการทำอาหาร แม้อาหารไม่อร่อยเด็กก็จะรับประทานเพราะตนมีส่วนในการคิดทำ

๔. ห้องเรียนและโรงฝึกงาน ต้องมีแสงสว่างอย่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทได้ดี ภายในห้องเรียนหรือโรงฝึกงานควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตกแต่งตามความเหมาะสม เด็กจะได้ภูมิใจและมีความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรชมเชยในผลงานของเด็ก เพื่อให้เด็กมีกำลังใจและความเข้มแข็ง เชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น

๕. การบันเทิงและสันทนาการ ควรจัดให้มีห้องพักผ่อน มีโทรทัศน์ วิทญ์ จดกิจกรรมกลุ่ม หรือจัดกิจกรรมบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน เช่น การแสดงดนตรี แสดงละคร โดยปล่อยให้เด็กจัดกันเอง เจ้าหน้าที่คอยดูแล จะทำให้เด็กมีความเพลิดเพลินไม่

คิดถึงบ้าน ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกัน และมีความภูมิใจในตนเอง เพราะได้แสดงออกตามที่ตนถนัด

๖. **การกีฬา** จัดให้มีสนามกีฬาหลายประเภทให้เด็กเลือกเล่นตามใจชอบ เด็กจะได้ออกกำลังกายสุขภาพจะแข็งแรง เด็กจะเพลิดเพลินกับการเล่นกีฬา จะไม่หงุดหงิดหาเรื่องทะเลาะวิวาทกันหรือคิดหนี ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬากายในเดือนละครั้ง โดยเปิดโอกาสให้เด็กเลือกเองว่าจะแข่งขันกีฬาประเภทไหนในแต่ละเดือน หรือนำเด็กออกไปแข่งขันกับโรงเรียนภายนอกด้วย การให้เด็กเล่นกีฬานอกจากทำให้เด็กมีสุขภาพแข็งแรงดังกล่าแล้ว ยังทำให้เด็กมีสุขภาพจิตดี รู้จักเสียสละและรู้แพ้รู้ชนะ อันจะเป็นการสร้างบุคลิกภาพให้เด็กมีความรับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง หรือจัดให้มีการฝึกวิชาลูกเสือก็จะได้ผลเช่นกัน

๗. **การจัดให้มีห้องสมุด** ห้องสมุดต้องกว้างพอสมควร มีความสะอาด มีแสงสว่างและอากาศถ่ายเทได้ดี มีหนังสืออ่านเล่น สารคดี การ์ตูน ความรู้ทั่วไป หนังสือพิมพ์ ให้เด็กได้อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและเพิ่มความรู้รอบตัวแก่เด็ก

๘. **การรักษาสุขภาพและอนามัยของเด็ก** จัดให้มีห้องปฐมพยาบาลที่สะอาด และกว้างขวางพอไว้รักษาพยาบาลยามเด็กเจ็บป่วย การรักษาความสะอาดจะต้องเข้มงวด ให้เด็กอาบน้ำ แปรงฟัน ซักเสื้อผ้าให้สะอาด การแต่งกายเสื้อผ้าควรมีอย่างน้อยคนละสองชุด เพื่อผลัดเปลี่ยน เมื่อร่างกายสะอาดใส่เสื้อผ้าสะอาดย่อมทำให้เด็กมีจิตใจแจ่มใส ร่าเริง ไม่มีอารมณ์หงุดหงิด

ประการที่สอง การปรับปรุงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับตัวบุคคลคือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การจัดสถานที่สะอาดสะอาดอันมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าอยู่อย่างเดียวยังไม่เพียงพอในการแก้ไขเด็ก จะต้องปรับปรุงตัวเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมด้วย ต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการแก้ไขเด็ก ตลอดจนการพัฒนาบุคลิกภาพที่มั่นคง ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เพราะโดยธรรมชาติของเด็กจะเลียนแบบผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ที่ต้องมีสุขภาพแข็งแรง การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย การแสดง

ออกต้องเหมาะกับกาลเทศะ มีความสุขุม เยือกเย็น ไม่วู่วาม มีใจเที่ยงธรรม การตัดสินใจ ว่องไว ที่สำคัญต้องมีความเมตตากรุณาต่อเด็ก รักและเมตตาเด็กเหมือนบุตรหลาน ต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก มีวาทศิลป์ในการพูดจาชักจูงเด็กได้ มีความคล่องตัวในการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและเป็นผู้นำกลุ่ม ต้องมีความอดทน อดกลั้น และสามารถระงับอารมณ์ได้ เพราะอาจจะเจอกับเด็กดื้อเด็กเกเร

เมื่อปรับปรุงเจ้าหน้าที่ให้มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว ควรจะทราบยุทธวิธีในการแก้ไขเด็ก ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่จะต้องศึกษาให้รู้ประวัติของเด็กแต่ละคนให้ละเอียด ยิ่งละเอียดเท่าไรก็ยิ่งสามารถแก้ไขเด็กได้บรรลุผล เพราะเด็กแต่ละคนจะมีปัญหาไม่เหมือนกัน

๒. การสัมผัสกับเด็กในเบื้องต้นแรก จะต้องสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับเด็ก เพราะสภาวะเด็กที่เข้ามาในสถานฝึกแรก ๆ เด็กจะมีความระแวงไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่แน่นอน การสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือ ต้องถามถึงความทุกข์สุขของเด็ก และแสดงความเห็นอกเห็นใจ รับฟังความคิดเห็นของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น รับฟังอย่างสนใจ เด็กจะรู้สึกอบอุ่น มีที่พึ่งพิง ถ้าเด็กต้องการความช่วยเหลือหรือกำลังใจ เจ้าหน้าที่ต้องพร้อมและเต็มใจที่จะปลอบโยน เด็กจะคลายความวิตกกังวล เด็กก็จะร่วมมือในการแก้ปัญหาลงตัวของเด็กเอง เด็กจะมีความรักใคร่ เชื่อถือและเชื่อฟังคำสั่งสอนในที่สุด ง่ายต่อการฝึกอบรม

๓. เจ้าหน้าที่จะต้องปกครองหรือปฏิบัติต่อเด็กด้วยความยุติธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง การเลือกปฏิบัติต่อเด็กโดยไม่เท่าเทียมกัน เช่น รักชอบเด็กคนไหนเป็นส่วนตัว แม้เด็กนั้นทำผิดก็ไม่ลงโทษ แต่กับคนที่ไม่ชอบจะคอยจับผิดอยู่เรื่อย จะทำให้เด็กเสียขวัญ เสียการปกครอง ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ตึงเครียดไม่น่าอยู่ นำไปสู่การกระด้างกระเดื่อง เกือบกด ก้าวร้าว ในที่สุดก็หาทางหลบหนี

๔. ในกรณีที่เด็กก่อปัญหา เช่น ชกต่อยกัน หรือกระทำความผิดวินัย หรือฝ่าฝืนระเบียบ การแก้ไขเพียงแต่ลงโทษอย่างเดียวจะไม่ได้ผล จะต้องค้นหาสาเหตุก่อน เช่น

เด็กบางคนถูกเพื่อนรังแกข่มเหง หรือบางคนไม่มีบิดามารดามาเยี่ยมเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ จึงแสดงออกในรูปก้าวร้าวโกรธแค้น ในบางรายแสดงออกในทางเฉื่อยชาไม่อยากทำงานหรือเรียนหนังสือ เจ้าหน้าที่จะต้องสนใจสังเกตพฤติกรรมและซักถามเด็ก เมื่อทราบสาเหตุแล้ว ก็รีบแนะนำช่วยเหลืออย่างเห็นอกเห็นใจ ก็จะสามารถแก้ไขพฤติกรรมของเด็กได้ดีกว่าวิธีการลงโทษ แต่ถ้าจำเป็นต้องลงโทษ เจ้าหน้าที่ไม่ควรตัดสินใจทำไปโดยฉับพลัน จะต้องปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่อื่นก่อน เพื่อจะได้มีมาตรฐานในการลงโทษที่เหมาะสม ข้อสำคัญ การลงโทษจะต้องให้เด็กตระหนักว่า โทษที่ลงนั้นจำเป็นต้องทำเพื่อรักษาระเบียบวินัย การลงโทษจะทำด้วยอารมณ์โกรธแค้นเกลียดชังเด็กไม่ได้เด็ดขาด เพราะจะไม่เกิดผลดีต่อการปกครองเด็กแต่อย่างใด

๕. เจ้าหน้าที่ต้องทำให้เด็กรักและนับถือ เพราะเด็กจะเลียนแบบอย่างจากคนที่ตนรักและเคารพ ดังนั้นเจ้าหน้าที่จะต้องพยายามปรับปรุงตัวเองให้มีบุคลิกดี มีความรู้ความสามารถเป็นผู้นำกลุ่มได้ ข้อสำคัญคือจะต้องให้ความช่วยเหลือและเสริมสร้างในสิ่งที่เด็กยังขาดจากสังคมภายนอก และกำจัดในสิ่งเลวร้ายที่เด็กได้รับมาจากสังคมภายนอก ในด้านระเบียบกฎเกณฑ์ภายในสถานฝึก เจ้าหน้าที่ต้องถือปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัดเป็นตัวอย่างแก่เด็ก เช่น การห้ามเด็กสูบบุหรี่ ในสถานฝึกเจ้าหน้าที่ไม่ควรสูบบุหรี่ให้เด็กเห็น มิฉะนั้นเด็กจะไม่เห็นความสำคัญของข้อห้ามนั้น นอกจากนี้การปฏิบัติต่อเด็กจะต้องทำอย่างเข้าใจและเห็นใจเด็ก ในกรณีเด็กขัดใจกันอาจจะเกิดจากการเล่นกีฬาไม่ยอมแพ้ชนะกัน หรือการใช้สิ่งของก้าวร้าวกัน หรือการเอาไรต์เอาเปรียบกัน หาเรื่องทะเลาะวิวาทกัน เจ้าหน้าที่ควรหาทางประนีประนอมโดยเที่ยงธรรม ไม่เช่นนั้นเด็กจะเก็บความไม่พอใจแล้วตัดสินใจกันด้วยกำลังหรือทำร้ายกัน หรือระบายออกต่อสิ่งของเครื่องใช้ทำให้เสียหายได้

๖. เจ้าหน้าที่จะต้องไม่ใช้คำหยาบคายต่อเด็ก เช่น คำด่าประจานเด็ก คำตวาด ชูตะคอก หรือแสดงอารมณ์บันดาลโทสะต่อเด็ก สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กขาดความเคารพนับถือ เด็กจะไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งในที่สุด ดังนั้นเจ้าหน้าที่ควรละเว้นคำหยาบ ใช้คำพูดกับเด็กที่สุภาพมีเมตตา แต่แฝงด้วยความเด็ดขาด ที่สำคัญคือการใช้อารมณ์จะทำให้ไม่สามารถควบคุมบุคลิกของตนได้

๗. เจ้าหน้าที่ต้องมีความสามัคคีรักใคร่กัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ควรกล่าวคำหยาบคายหรือวิจารณ์กันต่อหน้าเด็ก จะทำให้เด็กเห็นว่าเจ้าหน้าที่ขาดความสามัคคีเกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก ทำให้เด็กชอบเจ้าหน้าที่คนไหนพลอยแบ่งพรรคแบ่งพวกไปด้วย เจ้าหน้าที่จะต้องมีความสามัคคีประชุมปรึกษาหารือกันในการแก้ไขปัญหาลูกแต่ละรายที่ตนค้นพบมา

๘. เจ้าหน้าที่ควรมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ เช่น ริเริ่มการจัดกิจกรรมกลุ่ม โดยจัดเด็กเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้เด็กมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมทำกิจกรรมด้วย ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขเด็ก การจัดให้มีการสนทนากันเพื่อการรื่นเริงสนุกสนานโดยให้เด็กมีส่วนร่วมด้วย ในขณะเดียวกันก็คอยสอดแทรกข้อคิดคำสอนหรือคติเตือนใจ จะเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักการทำงานร่วมกัน การเข้ากลุ่มเข้าสังคม นอกจากนี้การจัดงานสร้างสรรค์หรือการพาเด็กไปทัศนศึกษาเพื่อหาความรู้นอกสถานฝึก อันเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศจะทำให้เด็กไม่รู้สึกเบื่อและคิดถึงบ้าน ในกรณีที่เด็กไม่มีบิดามารดามาเยี่ยมก็ควรชักชวนบุคคลภายนอกมาเยี่ยมและให้กำลังใจแก่เด็ก หรือพาเด็กนั้นไปเยี่ยมบ้าน ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ลดปัญหาเด็กหนีหรือเด็กก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน

เท่าที่กล่าวมานี้เป็นเพียงแนวทางในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น หรือสร้างบรรยากาศภายในสถานฝึกให้คล้ายบ้านมากที่สุด เพื่อวัตถุประสงค์สุดท้ายคือการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาทั้งหลาย การเอาเด็กมาขังไว้ในสภาพที่เลวกว่าสังคมภายนอกก็ย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขแต่อย่างใด

อภิธานนาการจาก

คุณประวิทย์ ศรีธัญรัตน์

ผู้พิพากษาสมทบ

และ

คุณลอออัน ศรีธัญรัตน์

กรรมการสงเคราะห์

แห่งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.go.th)